

การศึกษากลวิธีการแปลภาษาย่อยของกลุ่มชายรักร่วมเพศ

กรณีศึกษา : การแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง วิล เกรย์สัน,
วิล เกรย์สัน (Will Grayson, Will Grayson)

นางสาวสุนนมาล ชุนภักดี

เลขนิสิต 5780330222

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปล ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษา วิเคราะห์ และค้นหาแนวทางการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และรูปแบบการใช้ภาษาที่ปรากฏในตัวบทต้นฉบับ และหาแนวทางการแปลที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยในการสร้างบทแปลที่มีอรรถรสเทียบเคียงกับต้นฉบับ

แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย แนวคิดเรื่องวรรณกรรมเยาวชนของแคเรน โคทส์ การศึกษาภาษาศาสตร์สังคม ภาษาศาสตร์และการสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละคร แนวคิดเรื่องลักษณะภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งในบริบทวัฒนธรรมต้นทางและวัฒนธรรมปลายทาง แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ๊ค บาบัสซิโอ แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย ตลอดจนทฤษฎีสโคปอสของไรส์และแฟร์เมียร์ และแนวทางการตีความของฌอง เดออลีล

ผลการศึกษาพบว่า ทฤษฎีและแนวทางข้างต้นจะช่วยให้ผู้แปลเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศได้อย่างถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การกำหนดภาษาสำหรับตัวละครกลุ่มดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

Abstract

The objective of this special research is to study how to translate “gayspeak” in the young adult novel, *Will Grayson, Will Grayson*, from English to Thai. It aims to analyse the use of gayspeak and its register in the selected text and formulate relevant translation strategies in order to achieve the translation that can reflect the characteristics of gayspeak in the Thai language.

The following concepts are applied to this study; Karen Coats’s **Young Adult Literature, Sociolinguistics, Sociolinguistic and Fictional Character Creation, Characteristics of Gayspeak** are used to analyse source setting and target setting; Jack Babuscio’s **Camp and the Gay Sensibility, Linguistic Style of Gay Characters in Thai Novels**, Katharina Reiß and Hans J. Vermeer’s **Skopos Theory**, and Jean Delisle’s **Interpretive Approach** provides analytical platform for the formulation of translation strategies.

The result of the research shows that the theories and studies mentioned above can help translator understand homosexual characters which leads to clearer presentation of characters and more suitable translation.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แพร จิตติพิลังคีรี ขอขอบพระคุณอาจารย์สำหรับคำปรึกษา และข้อคิดเห็นที่อาจารย์มอบให้เสมอมา ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ทองทิพย์ พูลลาภ ที่ให้คำปรึกษา และตรวจทานหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ภาวดี สายสุวรรณ ที่ช่วยปรับปรุงแก้ไขให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้เกี่ยวกับศาสตร์และศิลป์ของการแปล ทั้งนี้ นอกจากข้าพเจ้าจะได้รับความรู้ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาศักยภาพในการทำงานแล้ว ยังทำให้ข้าพเจ้าเกิดความภาคภูมิใจในบทบาทของการเป็นนักแปล

ขอขอบคุณ ภาครัฐ และ พี่เบิน ที่ช่วยอ่านบทแปลและแสดงความคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อที่จะพัฒนาให้บทแปลสอดคล้องกับภาษาที่ใช้ในกลุ่มชายรักร่วมเพศในวัฒนธรรมปลายทางยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ อาร์ท และเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ คำแนะนำ และความช่วยเหลืออยู่เสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

1.1	หลักการและเหตุผล	1
1.1.1	คุณค่าทางวรรณกรรม	2
1.1.2	ผู้เขียน	4
1.1.3	ประเด็นปัญหาในการวิจัย : การแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ	5
1.2	วัตถุประสงค์	8
1.3	สมมติฐาน	8
1.4	ขอบเขตการวิจัย	9
1.5	ระเบียบวิธีการวิจัย	11
1.6	ขั้นตอนการวิจัย	11
1.7	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยวรรณกรรมเยาวชน

1.	แนวคิดเรื่องวรรณกรรมเยาวชนของแคเรน โคทส์ (Karen Coats)	13
----	--	----

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยแนวคิดภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ

2.1	การศึกษาภาษาศาสตร์สังคม	16
2.2	ภาษาศาสตร์และการสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละคร	18
2.3	แนวคิดลักษณะภาษารักร่วมเพศ (Gayspeak)	20
2.3.1	ภาษาสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทของวัฒนธรรมต้นฉบับ	21
2.3.2	ภาษาสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทของวัฒนธรรมปลายทาง	24
2.4	แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ๊ค บาบัสซิโอ (Jack Babuscio)	26

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ ในวรรณกรรมไทย	31
<u>ส่วนที่ 3 ว่าด้วยกระบวนการในการแปลตัวบท</u>	
3.1 ทฤษฎีสโคพออส (Skopostheorie) ของไรส์และแฟร์เมียร์ (Katharina Reiß und Hans J. Vermeer)	42
3.2 แนวทางการตีความของฌอง เดอลิสเล (Jean Delisle)	43
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทและวางแผนแนวทางการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ	
3.1 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	48
3.1.1 เรื่องย่อ	50
3.1.2 ตัวละคร	50
3.2 การวิเคราะห์ปัญหาในการวิจัยเรื่องการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ	52
3.2.1 ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบท ทางวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับและวัฒนธรรมปลายทาง	52
3.3 การวิเคราะห์ตัวละครที่ใช้ในการศึกษา: ไทนี่ คูเปอร์	54
3.3.1 การกำหนดบุคลิกของตัวละครไทนี่ คูเปอร์	54
3.4 การวางแผนการแปลตัวบทโดยรวม	60
3.5 การวางแผนการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ	61
3.5.1 การแปลคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ	62
3.5.2 การแปลคำสรรพนาม	62
3.5.3 การแปลคำลงท้าย	63
3.5.4 การแปลคำอุทาน	64
3.5.5 การแปลวลีจันลีลา	65
บทที่ 4 การแปลตัวบท	66
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปประเด็นการศึกษา	136
บรรณานุกรม	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ในช่วงเวลา 5 – 10 ปีที่ผ่านมาหนังสือวรรณกรรมเยาวชนต่างประเทศที่มีตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องเป็นตัวละครรักร่วมเพศ เช่น เลสเบี้ยน เกย์ ไบเซ็กชวล เป็นต้น หรือที่มักเรียกกันว่า “แอลจีบีที” (Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender: LGBT) นั้นกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ดังจะเห็นได้จากจำนวนนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากงานวิจัยของเมลินดา ลู (Lo, 2014) ซึ่งติดตามงานเขียนประเภทดังกล่าวในช่วง ค.ศ. 2011 – 2014 พบว่าใน ค.ศ. 2014 มีหนังสือที่มีตัวละครหลักอยู่ในกลุ่มแอลจีบีทีที่ได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์ชื่อดัง จำนวนทั้งสิ้น 47 เรื่อง เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 59 เมื่อเปรียบเทียบกับ ค.ศ. 2013 ที่มีเพียง 29 เรื่อง นอกจากนี้ เว็บไซต์แนะนำหนังสือออนไลน์ชื่อดังอย่าง www.goodread.com ที่มีจำนวนสมาชิกกว่า 50 ล้านคน และรวบรวมข้อมูลหนังสือกว่า 1,500 ล้านเล่ม รวมถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือกว่า 50 ล้านความคิดเห็นได้สร้างรายการหนังสือแนะนำที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแอลจีบีทีขึ้น พร้อมทั้งยังมีการก่อตั้งรางวัล ALA Stonewall Honor Book ซึ่งมี American Library Association's Gay, Lesbian, Bisexual, and Transgender Round Table เป็นผู้สนับสนุนหลัก รางวัลดังกล่าวจะมอบให้แก่หนังสือที่สามารถสะท้อนประสบการณ์เกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศได้อย่างดีเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็น เกย์ เลสเบี้ยน ไบเซ็กชวล หรือคนข้ามเพศ จึงกล่าวได้ว่าข้อมูลข้างต้นสามารถสะท้อนความสนใจของบรรดาผู้อ่านที่มีต่อวรรณกรรมประเภทดังกล่าวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วได้อย่างชัดเจน

ปริมาณเพิ่มขึ้นของหนังสือประเภทดังกล่าวยังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงความสนใจของประชาชนที่มีต่อวาทกรรมเกี่ยวกับเพศและรักร่วมเพศ ซึ่งนับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 หรือยุควิคตอเรียน (Victorian Era) เป็นต้นมาได้มีการปิดกั้นการแสดงออกทางกามารมณ์อย่างแข็งขันและเข้มงวด รวมทั้งมีการกำหนดหมวดหมู่ของเพศวิถีที่ได้รับการยอมรับซึ่งมีเพียงแต่ “ชาย” และ “หญิง” เท่านั้น รสนิยมใด ๆ นอกเหนือไปจากนี้จะถือว่าเป็นเรื่อง “วิตถาร” หรือ “ผิดปกติ” ทั้งสิ้นและไม่ควรนำมากล่าวถึงในพื้นที่สาธารณะ

ทว่าเมื่อเข้าสู่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา ซึ่งนับเป็นยุคของการปฏิวัติทางเพศในวัฒนธรรมตะวันตก โดยเฉพาะมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) หนึ่งในนักปรัชญา นักประวัติศาสตร์แนวคิด และนักทฤษฎีสังคม ได้ออกผลงานหนังสือเรื่อง History of Sexuality ที่อธิบายว่า เพศวิถีที่กำหนดว่าชายต้องเข้มแข็ง มีเหตุผล ในขณะที่หญิงต้องนุ่มนวลอ่อนหวาน อ่อนไหว และการกำหนดว่าความสัมพันธ์ที่ถูกต้องเหมาะสมตาม “ธรรมชาติ” มีเพียงระหว่างชายหญิงนั้น แท้ที่จริงแล้วเป็นผลผลิตที่สังคมสร้างขึ้นผ่านกระบวนการควบคุมและปิดกั้น หาได้

เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หากแต่เป็นเพียงวาทกรรม (discourse) หนึ่งเท่านั้น แนวคิดดังกล่าวได้สนับสนุนให้คนเริ่มหันมาตั้งคำถามกับสิ่งที่เชื่อว่าเป็น “สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ” และสนับสนุนให้กลุ่มรักร่วมเพศหันมาต่อสู้เพื่อสร้างพื้นที่ในสังคมให้กับตนเองมากขึ้น (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2558)

ทั้งนี้ การต่อสู้เพื่อสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศนั้น นอกจากจะเป็นไปในลักษณะของการรณรงค์ให้สังคมเลิกตีตรา เลิกทำร้าย เลิกเหยียดหยาม และรับรองให้สิทธิเท่าเทียมกับบรรดาชายจริงหญิงแท้แล้ว ยังรวมถึงการเรียกร้องให้สื่อนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มในเชิงบวกและสร้างสรรคมากขึ้น ความพยายามเหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงความต้องการที่จะสร้างพื้นที่ให้กับอารมณ์รักเพศเดียวกันภายใต้โครงสร้างสังคมที่มีอยู่เดิม โดยการเปิดเผยตัวตนและการยอมรับตัวตนของกลุ่มรักร่วมเพศนั้นมีความสำคัญ เพราะนอกจากจะทำให้เกิดการสร้างกลุ่มและสร้างวัฒนธรรมของตนเองที่ชัดเจนยิ่งกว่าในอดีตแล้ว ในขณะเดียวกันก็ยังเป็นการยืนยันตัวตนในพื้นที่สาธารณะของกลุ่มรักร่วมเพศ หากจะพิจารณาถึงความก้าวหน้าสำหรับการเรียกร้องสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศ โดยใช้จำนวนวรรณกรรมที่เปิดโอกาสให้ตัวละครรักร่วมเพศเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นเป็นเกณฑ์หนึ่งในการวัดแล้ว จำนวนของหนังสือวรรณกรรมเยาวชนดังกล่าวที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของกลุ่มรักร่วมเพศอย่างแท้จริง

1.1.1 คุณค่าทางวรรณกรรม

วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน (Will Grayson, Will Grayson) เป็นผลงานวรรณกรรมเยาวชนของนักเขียนมากความสามารถสองท่าน ได้แก่ จอห์น กรีน (John Green) และเดวิด เลวิตเทน (David Levithan) ทั้งสองต่างมีผลงานหนังสือและเรื่องสั้นเป็นที่รู้จักมากมายโดยเฉพาะวรรณกรรมเยาวชน ซึ่งนอกจากบรรดานักอ่านจะต้อนรับผลงานเป็นอย่างดีแล้ว ยังได้รับรางวัลจากหลากหลายสถาบันอีกด้วย

วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน ตีพิมพ์ใน ค.ศ. 2010 โดยสำนักพิมพ์สปีก (Speak) ซึ่งเป็นสำนักพิมพ์ในเครือเพนกวิน กรุ๊ป (Penguin Group USA) หนังสือบอกเล่าเรื่องราวชีวิตของวัยรุ่น 2 คนที่ชื่อเหมือนกันว่า “วิล เกรย์สัน” วิล เกรย์สันคนแรก เป็นวัยรุ่นที่ชอบเก็บตัว เขามีเพื่อนสนิทชื่อ “ไทน์ คูเปอร์” นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นเกย์อย่างเปิดเผย ซึ่งมักดึงดูดความสนใจจากคนรอบข้างอยู่เสมอ ส่วนวิล เกรย์สันคนที่สองเป็นเกย์และเป็นโรคหัดหู่ ในชีวิตของเขามีเพียงไม่กี่สิ่งที่เขาใส่ใจ และหนึ่งในนั้นคือ เด็กหนุ่มที่รู้จักจากอินเทอร์เน็ตชื่อ “ไอแซ็ค” หรือนามแฝงว่า “boundbydad” เขามีเพื่อนผู้หญิงที่ค่อนข้างสนิทชื่อ “มอยร่า”

วรรณกรรมเล่มนี้ได้รับกระแสตอบรับจากกลุ่มผู้อ่านเป็นอย่างดี ทันที่ที่เปิดตัวก็อยู่ในรายการหนังสือขายดีสำหรับเยาวชนที่จัดอันดับโดยนิตยสาร *นิวยอร์ก ไทม์* (The New York

Times Children's bestseller list) ติดต่อกันสามสัปดาห์ นับได้ว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศเล่มแรกที่อยู่ในรายการหนังสือขายดีดังกล่าว นอกจากนี้ ยังได้รับเสียงตอบรับจากนักวิจารณ์ในทิศทางบวก ยกตัวอย่าง *New York Times: Sunday Book Review* กล่าวว่า

“Despite its structure, which shuttles between one Will and the other, the novel is so tightly woven that it begins to feel miraculous. Neither Will can hold a candle to Tiny Cooper — which, luckily, both of them realize near the end. They let themselves be lifted temporarily by this flaming Falstaff and then find a way to show Tiny he is appreciated. “Will Grayson, Will Grayson” is so funny, rude and original that by the time flowers hit the stage after “Hold Me Closer,” even the musical-averse will cheer.” (Marler, 2010)

นอกจากที่หนังสือจะได้รับความสนใจจากบรรดาผู้อ่านและนักวิจารณ์แล้ว ยังได้รับรางวัล A New York Times Book Review Editors' Choice และ ALA Stonewall Honor Book รางวัลหลังมอบให้แก่หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศโดยมี American Library Association's Gay, Lesbian, Bisexual, and Transgender Round Table เป็นผู้สนับสนุน เพื่อมอบให้หนังสือที่สามารถสะท้อนประสบการณ์เกี่ยวกับกลุ่มคนรักร่วมเพศได้อย่างโดดเด่น

หนังสือเล่มนี้เริ่มจากการที่เลวีแทนได้มีโอกาสอ่านงานเขียนเล่มแรกของกรีนที่กำลังรอตีพิมพ์อยู่ในขณะนั้น ทำให้เขาเริ่มส่งอีเมลถึงกรีนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ เหตุการณ์ครั้งนี้กลายเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับเลวีแทนและกรีนในการเขียนอีเมลตอบโต้กัน หลายเดือนต่อมาเลวีแทนเสนอความคิดเรื่องการเขียนหนังสือเกี่ยวกับเด็กผู้ชายสองคนที่มีชื่อเหมือนกัน กรีนตอบตกลงทันทีเพราะนอกจากเขาจะสนใจประเด็นเรื่องตัวตนของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นจากปัจจัยภายนอก (เช่น ชื่อ ศาสนา เชื้อชาติ เป็นต้น) กับตัวตนที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง (เช่น ชื่อเล่น คนตรีที่ชื่นชอบ การแต่งตัว เป็นต้น) แล้ว เขายังติดตามผลงานของเลวีแทนเสมอ (Will Grayson, Will Grayson FAQ, 2016)

กล่าวได้ว่า คุณค่าสำคัญทางวรรณกรรมของหนังสือเล่มนี้ไม่เพียงแต่ในแง่ของความโดดเด่นด้านการนำเสนอประสบการณ์ชีวิต และสามารถสะท้อนลักษณะทางสังคมและ/หรือวิถีชีวิตของคนรักร่วมเพศในบริบทสังคมอเมริกันในยุคปัจจุบันได้อย่างน่าสนใจเท่านั้น แต่ยังอยู่ที่การเลือกใช้ภาษาที่สนุกสนานเหมาะสมสำหรับทั้งกลุ่มเป้าหมายหลักซึ่งก็คือกลุ่มวัยรุ่น และผู้อ่านกลุ่มอื่น ๆ อีกด้วย

1.1.2 ผู้เขียน

1) จอห์น ไมเคิล กรีน (John Michael Green) เกิดเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1977 จบการศึกษาด้านศาสนศึกษา (Religious Studies) จากวิทยาลัยเคนยอน (Kenyon College) เขาเป็นนักเขียนวรรณกรรมเยาวชนและวิดีโอบล็อกเกอร์บน YouTube ได้รับรางวัล Printz Award จากผลงานเขียนเรื่องแรก คือ *Looking for Alaska* และต่อมาผลงานเรื่อง *The Fault in Our Stars* ซึ่งเป็นงานเขียนลำดับที่ 6 กลายเป็นหนังสือขายดีอันดับที่ 1 ของ *The New York Times Best Seller List* ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2012 และถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ใน ค.ศ. 2014 โดยเปิดตัวเป็นอันดับที่ 1 นอกจากนี้ เขาประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในปีเดียวกัน เมื่อนิตยสาร *Time* ได้รวมจอห์น กรีนเป็นหนึ่งในหนึ่งร้อยบุคคลที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดของโลก ค.ศ. 2014 (John Green (author), 2016)

ผลงานบางส่วนของจอห์น กรีน

ค.ศ. 2005	<i>Looking for Alaska</i> ได้รับรางวัล Michael L. Printz Award
ค.ศ. 2006	<i>An Abundance of Katherines</i> เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Michael L. Printz Award
ค.ศ. 2008	<i>Let It Snow: Three Holiday Romances</i> ผลงานเขียนร่วมกับมัวร์วิน จอห์นสัน และ ลอเรน มิราเคิล
ค.ศ. 2008	<i>Paper Towns</i> ได้รับรางวัล Edgar Allan Poe Award สาขา Best Young Adult Novel และรางวัล Corine Literature Prize สาขา Young Adult Novel ซึ่งสร้างเป็นภาพยนตร์ใน ค.ศ. 2015
ค.ศ. 2010	<i>Will Grayson, Will Grayson</i> เขียนร่วมกับเดวิด เลวิตาน ได้รับรางวัล A <i>New York Times</i> Book Review Editors' Choice และรางวัล ALA Stonewall Honor Book (2011) นอกจากนี้ ยังได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Goodreads Choice Awards สาขา Best Young Adult Fiction
ค.ศ. 2012	<i>The Fault in Our Stars</i> ได้รับรางวัล Children's Choice Book Awards สาขา Teen Book of the Year และสร้างเป็นภาพยนตร์ใน ค.ศ. 2014

2) เดวิด เลวิตาน (David Levithan) เกิดเมื่อวันที่ 7 กันยายน ค.ศ. 1972 จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษและรัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยบราวน์ เป็นนักเขียนวรรณกรรมเยาวชนชาวอเมริกา และนอกจากบทบาทนักเขียนแล้ว เขายังเป็นบรรณาธิการผู้ก่อตั้ง PUSH สำนักพิมพ์ที่มุ่งเน้นผลิตหนังสือสำหรับผู้อ่านกลุ่มวัยรุ่นและมีพันธกิจในการค้นหานักเขียนหน้าใหม่

ผลงานบางส่วนของเดวิด เลวิตเทน

- ค .ศ.2003 *Boy Meets Boy*
- ค.ศ. 2004 *The Realm of Possibility*
- ค.ศ. 2005 *Are We There Yet?*
- ค.ศ. 2005 *Marly's Ghost: A Remix of Charles Dickens' A Christmas Carol*
- ค.ศ. 2006 *Wide Awake*
- ค.ศ. 2008 *How They Met* เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Lambda Literary Award for LGBT Children's / Young Adult
- ค.ศ. 2009 *Love Is the Higher Law*
- ค.ศ. 2010 *Will Grayson, Will Grayson* ร่วมกับจอห์น กรีน ได้รับรางวัล A New York Times Book Review Editors' Choice และรางวัล ALA Stonewall Honor Book (2011) นอกจากนี้ ยังได้รับเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Goodreads Choice Awards สาขา Best Young Adult Fiction
- ค.ศ. 2010 *Dash & Lily's Book of Dares* ร่วมกับเรเชล คอห์น (Rachel Cohn) เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Goodreads Choice Awards สาขา Best Young Adult Fiction
- ค.ศ. 2011 *The Lover's Dictionary* เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Goodreads Choice Awards สาขา Best Fiction
- ค.ศ. 2011 *Every You, Every Me*
- ค.ศ. 2012 *Every Day*
- ค.ศ. 2013 *Invisibility* ร่วมกับแอนเดรีย เคร็มเมอร์ (Andrea Cremer)
- ค.ศ. 2013 *Two Boys Kissing* เสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Goodreads Choice Awards สาขา Best Young Adult Fiction
- ค.ศ. 2015 *Another Day*
- ค .ศ.2015 *Hold Me Closer*

1.1.3 ประเด็นปัญหาในการวิจัย: การแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ

“ภาษาย่อย” คือ ภาษาที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมจนกระทั่งก่อตัวเป็นภาษาที่มีรูปแบบ ลักษณะ หรือคำศัพท์ที่มีความเฉพาะในแง่ความหมายและกลุ่มผู้ใช้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ภาษาย่อย หมายถึงวิธภาษา (Language Variety) ที่ต่างจากวิธภาษาอื่น เนื่องจากปัจจัยทางสังคมของผู้พูด (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 60) ภาษาย่อยโดยทั่วไป

สามารถจำแนกได้ตามปัจจัยทางด้านอายุ เพศ ชั้นสังคม ชาติพันธุ์ และตัวแปรอื่น ๆ อาทิ การศึกษา ประสบการณ์ แม้กระทั่งสิ่งแวดล้อม ด้วยพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่ไม่หยุดนิ่งเช่นนี้ ย่อมส่งผลให้สังคมมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และเกิดภาษาย่อยขึ้นมากมาย หลากหลายรูปแบบภายในสังคมต่าง ๆ ทั่วโลก

อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าสภาพสังคมในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา กล่าวคือ หากพิจารณาการแสดงออกถึงรสนิยมทางเพศของผู้คนในสังคมปัจจุบัน จะพบว่ามี การเปิดเผยและแสดงออกมากกว่าในอดีตอย่างชัดเจน พร้อมทั้งสังคมก็ยอมรับต่อความหลากหลายทางเพศมากขึ้นกว่าในอดีต จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาสังคมในมิติความหลากหลายทางเพศได้กลายเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษามิติทางเพศในฐานะปัจจัยทางสังคมที่ก่อให้เกิดรูปแบบและลักษณะของภาษาย่อย ซึ่งเป็นประเด็นหลักของการศึกษาคั้งนี้และอยู่ในความสนใจของผู้วิจัย

การเกิดขึ้นของภาษาย่อยภายใต้ปัจจัยทางความหลากหลายทางเพศอาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาย่อยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มรักร่วมเพศซึ่งสร้างรูปแบบหรือลักษณะเฉพาะทางภาษาขึ้น เพื่อใช้สื่อสารภายในกลุ่มของตนที่มีลักษณะบางประการร่วมกัน รูปแบบและลักษณะทางภาษาดังกล่าวสามารถตอบสนองความต้องการและการรับรู้ของกลุ่มคนประเภทเดียวกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากความเชื่อมโยงทางด้านความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ที่มีร่วมกัน สอดคล้องกับการอธิบายเงื่อนไขการเกิดภาษาย่อยขึ้นของกลุ่มรักร่วมเพศของ บงกชกร ทองสุก ว่า

“การที่กลุ่มรักร่วมเพศสร้างคำศัพท์เฉพาะกลุ่มขึ้นมาเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การบริการ และการสื่อความหมายภายในสังคมนั้น เนื่องมาจากเมื่อกลุ่มรักร่วมเพศอยู่ในสังคมแวดล้อมเดียวกันเป็นเหตุให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในลักษณะของการเชื่อมโยงความรู้สึกนึกคิด และประสบการณ์ ผ่านการใช้ภาษาโดยการสร้างคำศัพท์ขึ้นมาใหม่เพื่อใช้เป็นคำศัพท์ในการติดต่อสื่อสารภายในกลุ่ม” (บงกชกร ทองสุก, 2553: 148)

จากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาประเด็นเกี่ยวกับภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศ (Gayspeak) เนื่องจากประเด็นเรื่องเพศเป็นประเด็นสำคัญอันหนึ่งสำหรับการขับเคลื่อนเรื่องราว กล่าวคือ ตัวละครที่มีชื่อเหมือนกันแต่มีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างกัน ตัวละครชายคนหนึ่งมีรสนิยมชื่นชอบเพศเดียวกัน หรือที่มักเรียกว่า “เกย์” วัลลภ ปิยะมโนธรรม ได้อธิบายเกี่ยวกับคำว่า “เกย์” ไว้ว่า เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ Gay ซึ่งหมายถึงความสนใจในเพศเดียวกัน มีความรักใคร่ในเพศเดียวกัน ขณะเดียวกันความหมายของคำว่า Gay อีกนัยหนึ่งหมายถึง สนุกสนาน สดชื่น ร่าเริงแจ่มใสมีชีวิตชีวา มีพลังเพื่อเป็นการกลบเกลื่อนปมด้อยของตัวเองที่มีมาช้านานและมุ่งมั่นที่จะสร้างปมเด่นขึ้นแทนที่ในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

ซึ่งมักต้องประสบกับความทุกข์ ขมขื่น โดดเดี่ยว ว้าเหว่ และถูกสังคมรังเกียจเหยียดหยาม ทำให้เกย์มักไม่แสดงตัวออกท่าทางกระตือรือร้นหรือแต่งหน้าที่ค่อนข้างเปิดเผย รวมทั้งมักไม่เปิดเผยความรู้สึกรักร่วมเพศให้คนอื่นได้รับรู้ (วัลลภ ปิยะมโนธรรม, 2532: 63) ด้วยเหตุนี้การนำภาษาย่อยของตัวละครที่มีรสนิยมรักใคร่ในเพศเดียวกันหรือเกย์ที่ปรากฏภายในวรรณกรรมดังกล่าวมาศึกษาและพยายามแปลเพื่อให้คงอรรถรสและสะท้อนความต้องการที่จะสื่อสารความหมายบางประการของผู้เขียนไว้จึงกลายเป็นประเด็นที่มีความน่าสนใจยิ่ง

ด้วยเหตุที่ตัวละครที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สันวิล เกรย์สัน*, เป็นตัวละครที่รักคนต่างเพศและตัวละครที่รักเพศเดียวกันโดยเฉพาะเกย์ ทำให้เกิดคำถามสำคัญคือ ความแตกต่างทางด้านเพศมีผลต่อการใช้ภาษาของตัวละครหรือไม่ และอย่างไร หากความแตกต่างดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความหมายและการรับรู้ของผู้อ่าน การแปลคำศัพท์ต่าง ๆ ควรมีวิธีการอย่างไรให้สามารถรักษาอรรถรสของวรรณกรรมได้อย่างครบถ้วนตามต้นฉบับ รวมถึงการเลือกใช้วิธีการแปลที่จะสะท้อนความแตกต่างระหว่างรสนิยมทางเพศดังกล่าวให้ปรากฏอย่างเด่นชัดในบทแปล

อาจเห็นได้ว่าคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนดังกล่าวสามารถเทียบเคียงกับคำแปลที่มีอยู่แล้วในภาษาไทย แต่สิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ กระบวนการหรือวิธีการแปลอย่างไรจะช่วยให้การแปลคำศัพท์เหล่านั้นรักษาอรรถรสของคำเหล่านี้ไว้ได้ และทำให้ตัวบทแปลสามารถสะท้อนกลับไปยังตัวละคร “ไทนี่” ซึ่งเป็นตัวละครที่ผู้วิจัยเลือกสำหรับการวิจัยโดยเฉพาะเนื่องจากตัวละครดังกล่าวมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันอย่างเปิดเผย รวมถึงการช่างพูดช่างคุย และการกล้าแสดงออก และการช่างจิกกัดของตัวละครไทนี่ล้วนเสริมให้ลักษณะภาษาที่ใช้ยิ่งแตกต่างจากตัวละครเพศชายที่มีรสนิยมรักต่างเพศอย่างชัดเจน ดังเช่นที่ Deborah Cameron และ Don Kulick ได้กล่าวถึงลักษณะที่มักจะบ่งชี้ความเป็นรักร่วมเพศไว้ว่า

“... the linguistic characteristics that are commonly imaged to index homosexuality are often ones that also index gender. Homosexual men are thought to talk like women, and lesbians, to the extent that they are imagined to talk in any particular way at all, are believed to talk like men. ... just as heterosexual speech is often equated with gender-appropriate speech, so homosexual speech has often been equated with gender-inappropriate or gender-deviant speech.” (Cameron and Kulick, 2003: 74)

ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยต้องพิจารณาเกี่ยวกับตัวละคร “ไทนี่” คือ ผู้วิจัยควรนำเสนอความเบี่ยงเบนทางเพศผ่านการแปลบทพูดของตัวละครมากน้อยเพียงใด “ไทนี่”

ควรมีพฤติกรรมลักษณะความเบี่ยงเบนทางเพศชัดเจนยิ่งขึ้นหรือลดน้อยไปหรือ “สาวแตก” มากน้อยเพียงใด เพราะลักษณะภาษาที่ใช้ รวมถึงการบิดแปร (Manipulation) ของภาษาที่น้อยเกินไปหรือมากเกินไป ตลอดจนการกดหรือเสริมลักษณะความเบี่ยงเบนทางเพศให้ชัดเจนยิ่งขึ้นหรือลดน้อยอาจส่งผลต่อภาพของตัวละครที่ผู้อ่านจินตนาการได้จากบทแปล และอาจทำให้ภาพของตัวละครคล้ายคลึงหรือต่างออกไปจากตัวบทต้นฉบับได้ทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป การศึกษาคั้งนี้เป็นการพยายามแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* แต่ประเด็นสำคัญของการแปลจะไม่ได้อยู่ที่การกำหนดว่า ลักษณะภาษาแบบใดเป็นภาษาเฉพาะสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น เพราะการกำหนดกฎเกณฑ์ดังกล่าวถือเป็น การมองข้ามความเป็นไปได้ที่กลุ่มรักต่างเพศจะใช้ลักษณะภาษาในแบบที่ต่างกัน ด้วยพลวัตของการใช้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกกลุ่มในสังคม แม้แต่กลุ่มคนรักต่างเพศเองอาจมีการใช้ภาษาของกลุ่มคนรักร่วมเพศได้บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ที่ต่างออกไป เช่น เพื่อเพิ่มความตลกขบขัน สร้างสีสันให้กับการสนทนา ดังนั้นงานชิ้นจึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศจะใช้ในวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อทำให้บทแปลสามารถรักษารสของคำศัพท์ต่าง ๆ ในวรรณกรรม และยังสะท้อนความแตกต่างระหว่างกลุ่มคนที่มีรสนิยมแบบรักร่วมเพศกับรักต่างเพศได้อย่างชัดเจนและมีความสมจริงตามขนบของภาษากลุ่มที่รักร่วมเพศในสังคมไทยใช้จริง

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาทฤษฎีและแนวทางการวิเคราะห์ตัวบท และการแปลตัวบทประเภทวรรณกรรมเยาวชน
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยในด้านเพศของตัวละครรักร่วมเพศที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษา
- 3) เพื่อวิเคราะห์และค้นหาแนวทางการแปลภาษาที่ตัวละครรักร่วมเพศใช้ในวรรณกรรมเยาวชนอย่างเหมาะสม
- 4) เพื่อแปลภาษาที่ตัวละครรักร่วมเพศใช้และตัวบทคัดสรรบางส่วนของหนังสือเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ของจอห์น กรีน และเดวิด เลวิตาน

1.3 สมมติฐาน

การแปลวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* จะอาศัยแนวทางการวิเคราะห์วรรณกรรมของแคเรน โคทส์ (Karen Coats) เป็นแนวคิดหลักในการวิเคราะห์ตัวบทระดับภาพรวม เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับวรรณกรรมดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และองค์ประกอบอื่น ๆ ของหนังสือ รวมทั้งทฤษฎีควีเรียร์ (Queer Theory) ที่จะช่วยให้สามารถ

วิเคราะห์ลักษณะตัวละครร่วมกันเพศได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ความเข้าใจดังกล่าวจะนำไปสู่การแปลภายใต้ทฤษฎีสโคพอสของไรส์และแฟร์เมียร์ (Katharina Reiß und Hans J. Vermeer) แนวทางการตีความของเดอลิส (Jean Delisle) นอกจากนี้ การแปลดังกล่าวยังจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาด้านภาษาศาสตร์สังคมที่จะช่วยให้เลือกภาษาที่มีความเหมาะสมกับลักษณะทางสังคมในด้านอื่น ๆ เช่น วัย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นต้น และที่จะขาดไม่ได้คือ แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ็ค บาบัสซิโอ (Jack Babuscio) ร่วมกับการศึกษาภาษาเฉพาะของกลุ่มรักร่วมเพศที่ปรากฏในนวนิยายไทย เพื่อให้สามารถแปลบทคัดสรรจากวรรณกรรมเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมและรักษาอรรถรสของเรื่องไว้ได้อย่างครบถ้วนสมจริง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ตัวบทคัดสรรมาจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* ของจอห์น กรีน และ เดวิด เลวิตเทน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 โดยสำนักพิมพ์สปีก วรรณกรรมเล่มนี้ประกอบด้วย 20 บทย่อย ตัวบทที่คัดสรรเพื่อแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีทั้งหมด 33 หน้า ซึ่งครอบคลุมประเด็นปัญหาการวิจัยมากที่สุด มีรายละเอียดต่อไปนี้

บทที่ 1	ได้แก่ หน้า 6 – 9 และหน้า 15 – 17	รวม 7 หน้า
บทที่ 3	ได้แก่ หน้า 42 – 49	รวม 8 หน้า
บทที่ 5	ได้แก่ หน้า 79 – 82	รวม 4 หน้า
บทที่ 11	ได้แก่ หน้า 153 – 155	รวม 3 หน้า
บทที่ 13	ได้แก่ หน้า 184 – 188	รวม 5 หน้า
บทที่ 17	ได้แก่ หน้า 257 – 262	รวม 6 หน้า

ตัวอย่างที่ต้องการศึกษา เช่น

- “You can't call me a cocksucker, Grayson, because A. It's not an insult, and B. You know I'm not one. Yet. Tragically.” (หน้า 46)

การแปลคำศัพท์ที่ใช้ในกลุ่มรักร่วมเพศ : จากตัวอย่างข้างต้น “cocksucker” เป็นคำที่วิล เกรย์สันใช้ด่าเพื่อนสนิท ไทนี คูเปอร์ ซึ่งเป็นตัวละครรักร่วมเพศ ทั้งนี้ สิ่งที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาคือ เมื่อพิจารณาจากบริบทเหตุการณ์ข้างต้นแล้ว ฉบับแปลควรเลือกแปลคำดังกล่าวว่าอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับลักษณะการใช้คำเฉพาะที่กลุ่มรักร่วมเพศในวัฒนธรรมปลายทางใช้จริง

- “Apparently, everyone thinks I professed my love for you in precalc. Me in love with Will Grayson. Isn't that silliest crap you ever heard?” (หน้า 6)
การแปลสรรพนามและคำลงท้าย : ระบบสรรพนามในภาษาไทยนั้นถือได้ว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสรรพนามจะมีการแปรเปลี่ยนไปตามเพศ วัย การศึกษา สถานการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ ภาษาไทยยังมีคำลงท้ายซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษ โดยคำลงท้ายก็มีบทบาทในการบอกเพศเช่นเดียวกับสรรพนาม ดังนั้น เมื่อผู้วิจัยต้องแปลบทสนทนาระหว่างตัวละครกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มรักร่วมเพศแล้ว สรรพนามและคำลงท้ายที่ใช้ก็ควรจะสะท้อนความแตกต่างในด้านเพศระหว่างตัวละครทั้งสองด้วย และช่วยให้ได้บทแปลที่เป็นธรรมชาติตามลักษณะของภาษาไทยและมีความสมจริงยิ่งขึ้น จากตัวอย่างที่ยกมาจะเห็นได้ว่าประโยคข้างต้นเป็นประโยคธรรมดา แต่การเลือกใช้สรรพนามและคำลงท้ายนั้นจะเป็นตัวกำหนดเพศ วัย การศึกษา สถานการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่พูดประโยคนั้นออกมา

- “Neutral Milk Hotel is supposedly playing a reunion show at the Hideout and it's totally not advertised and no one even knows about it and holy shit, Grayson, holy shit!”

“Holy shit!” I shout. (หน้า 8)

การแปลคำอุทาน : จากตัวอย่างข้างต้น ในประโยคแรก โทนี่ คูเปอร์ ตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศเป็นผู้อุทานคำว่า “holy shit!” ขึ้นมา ส่วนในประโยคที่สอง วิล เกรย์สัน ตัวละครกลุ่มรักต่างเพศเป็นผู้อุทานขึ้น ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยมองว่าการแปลคำอุทานก็ต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับเพศของผู้พูดเพื่อช่วยเสริมความสมจริงให้กับฉบับแปล

- God, I swear I will take a vow of silence and move to a monastery and worship you for all my days if you just this once provide me with an invisibility cloak, come on come on, please please invisibility cloak now now now. (หน้า 45)

การแปลวจนลีลา : ภาษามีการแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ดังนั้น เมื่อมีการแปลบทต้นฉบับมาสู่ฉบับแปลผู้วิจัยจะต้องพิจารณาสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ยกตัวอย่างเช่นตัวอย่างข้างต้นซึ่งเป็นคำพูดของวิล เกรย์สันซึ่งพยายามต่อรองกับพระเจ้าที่อยู่ในความคิดของเขา หากผู้วิจัยเลือกแปลเนื้อหาด้วยภาษา

ธรรมดา นอกจากจะทำให้บทแปลไม่เข้ากับสถานการณ์แล้ว ยังทำให้เสียอรรถรส อีกด้วย

1.5 ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) กล่าวคือ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากต้นฉบับ ตลอดจนนศึกษาทฤษฎีและแนวทางการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจต้นฉบับได้อย่างถ่องแท้และนำความรู้ทางด้านทฤษฎีการแปลมาใช้สร้างบทแปลที่มีความหมายและอรรถรสเทียบเท่ากับต้นฉบับ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีกระบวนการค้นคว้าการวิจัยเป็นแบบนิรนัย (Deductive Reasoning)

1.6 ขั้นตอนการวิจัย

- 1) ศึกษาทบทวนแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การแปลและการวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชน แนวคิดเกี่ยวกับภาษาทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย แนวทางการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศตามประเด็นปัญหาหลักสำหรับการวิจัย แนวคิดต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ (1) แนวคิดเรื่องวรรณกรรมเยาวชนของแคเรน โคทส์ (2) การศึกษาภาษาศาสตร์สังคม (3) ภาษาศาสตร์และการสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละคร (4) แนวคิดเรื่องลักษณะภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งในบริบทวัฒนธรรมต้นทางและวัฒนธรรมปลายทาง (5) แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ็ค บาบส์ซีโอ (6) แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย ตลอดจน (7) ทฤษฎีสโคปอสของไรส์และแฟร์เมียร์ และ (8) แนวทางการตีความของฌอง เดอลิล
- 2) วิเคราะห์ต้นฉบับอย่างละเอียดโดยใช้แนวทางการวิเคราะห์วรรณกรรมของแคเรน โคทส์
- 3) วิเคราะห์ต้นฉบับโดยอาศัยทฤษฎีเคียวร์เพื่อพิจารณาลักษณะตัวละครรักร่วมเพศ “ไทนี่” ซึ่งผู้วิจัยต้องการถ่ายทอดบทแปลอย่างเป็นธรรมชาติและสมจริง โดยเหตุผลประการสำคัญของการพิจารณาเลือกตัวละครดังกล่าว เนื่องจากพฤติกรรมรักเพศเดียวกันของตัวละครแสดงออกอย่างเปิดเผยและชัดเจน รวมถึงพฤติกรรมช่างพูดช่างคุย กล้าแสดงออก และช่างจิกกัดของตัวละครไทนี่ มีส่วนช่วยเสริมให้ลักษณะการใช้ภาษาของตัวละครนี้แตกต่างจากตัวละครเพศชายที่มีรสนิยมรักต่างเพศอื่นอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผู้วิจัยจำเป็นต้องกำหนดลักษณะและรูปแบบการนำเสนอความเบี่ยงเบนทางเพศของตัวละครดังกล่าว (Queer) ผ่านการแปลบทพูดในระดับต่าง ๆ เนื่องจากลักษณะภาษาที่ใช้ รวมถึงการบิดแปร

(Manipulation) ของภาษาที่น้อยเกินไปหรือมากเกินไป ตลอดจนการกดหรือเสริมลักษณะความเบี่ยงเบนทางเพศให้ชัดเจนยิ่งขึ้นหรือลดน้อยอาจส่งผลต่อภาพของตัวละครที่ผู้อ่านจินตนาการได้จากบทแปล และอาจทำให้ภาพของตัวละครคล้ายคลึงหรือต่างออกไปจากตัวบทต้นฉบับได้ทั้งสิ้น

- 4) วิเคราะห์ตัวละคร “ไทนี่” ในเชิงภาษาศาสตร์สังคม เพื่อให้ครอบคลุมปัจจัยต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการแปรของภาษาที่ตัวละครดังกล่าวใช้ อันประกอบด้วย วิทยของผู้พูด เพศของผู้พูด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง รวมถึงเรื่องที่พูดและกาลเทศะ
- 5) วิเคราะห์ประเด็นเรื่องการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของตัวละครรักร่วมเพศที่ปรากฏในตัวบทเพื่อมองหาลักษณะเด่นของภาษาย่อยดังกล่าวในภาษาต้นฉบับ เปรียบเทียบกับภาษาเฉพาะกลุ่มของตัวละครรักร่วมเพศซึ่งปรากฏในวรรณกรรมไทย
- 6) วางแผนการแปลตัวบทโดยรวม
- 7) วางแผนการแปลภาษาเฉพาะกลุ่มของตัวละครรักร่วมเพศที่ปรากฏในตัวบทที่เลือก
- 8) แปลตัวบทที่คัดสรรพร้อมภาษาเฉพาะกลุ่มของตัวละครรักร่วมเพศดังที่ได้วางแผนไว้ พร้อมอธิบายแนวทางการแปลภาษาเฉพาะกลุ่มของตัวละครรักร่วมเพศตามประเด็นวิจัยที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้
- 9) ตรวจสอบการแปลโดยรวมและปรับปรุงบทแปลตามความเหมาะสม
- 10) สรุปผลการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เป็นแนวทางในการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศในวรรณกรรมเยาวชน
- 2) ได้ส่งเสริมองค์ความรู้ในการศึกษาการวิจัยเรื่องการแปลภาษาย่อยที่ตัวละครรักร่วมเพศใช้
- 3) ได้บทแปลที่มีความหมายและอรรถรสเทียบเท่ากับต้นฉบับ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทำการทบทวน รวบรวม และประมวลแนวคิดสำคัญที่ใช้สำหรับเตรียมการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิด เกรย์สัน, วิด เกรย์สัน* โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ตัวอย่างอย่างละเอียด เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องราว ตลอดจนองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างชัดเจน ความเข้าใจดังกล่าวจะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถแปลเรื่องราวได้เหมาะสมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของผู้เขียนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งแนวคิดออกเป็น 3 ส่วนหลัก โดยส่วนแรกกล่าวถึงลักษณะเด่นของวรรณกรรมเยาวชน ซึ่งมีผลต่อการทำความเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณกรรมเยาวชน (แนวคิดที่ 1) ส่วนที่สอง เป็นกลุ่มแนวคิดเกี่ยวกับประเด็นหลักของงานวิจัยชิ้นนี้ ได้แก่ ภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ (แนวคิดที่ 2 – 5) และส่วนที่สาม เป็นการอภิปรายถึงกระบวนการที่ใช้ในการแปลตัวบท

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยวรรณกรรมเยาวชน

1. แนวคิดเรื่องวรรณกรรมเยาวชนของแคเรน โคทส์ (Karen Coats)

แคเรน โคทส์ กล่าวว่า วรรณกรรมเยาวชน (Young Adult Literature) คือ หนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับผู้อ่านที่มีอายุระหว่าง 12 - 18 ปี หรือแม้กระทั่งผู้อ่านที่อยู่ในช่วง 20 ปีต้น ๆ โดยที่ตัวละครหลักในแต่ละเรื่องมักจะเป็นวัยรุ่นที่มีปัญหาคล้ายคลึงกับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นเป้าหมาย ซึ่งอาจประสบกับเหตุการณ์หรือปัญหาลักษณะดังกล่าวในชีวิตจริงและเป็นประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับร่างกายหรือจิตใจ เช่น การเลือกที่จะเติบโตหรือสภาวะหยุดนิ่ง ประสบการณ์ของตัวละครระหว่างโลกในอุดมคติกับโลกแห่งความเป็นจริงที่อาศัยอยู่ ความกระตือรือร้นหรือเปรียบเทียบกับในเชิงประชดประชันระหว่างการดำเนินชีวิตอย่างธรรมดากับการทำตัวร้าย ๆ หรือแม้แต่การใช้ชีวิตอย่างหุ่นยนต์หรือการสร้างสรรคสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาด้วยการร่วมมือกับผู้อื่น หรืออาจเป็นไปในแนวทางการเล่าประสบการณ์ที่ละครได้ประสบพบเจอ แต่ประเด็นหลักของเรื่องราวยังคงเน้นไปที่การทำลายความเป็นวัยรุ่น รวมไปถึงเรื่องการเปลี่ยนผ่านของวัย (Coming of Age) โดยมีประเภท (Genre) ทำหน้าที่กำหนดทิศทางการดำเนินเรื่องราวต่าง ๆ เป็นต้น (Coats, 2011: 315)

เมื่อกล่าวถึงวรรณกรรมเยาวชน ตัวชี้วัดสำคัญที่บ่งชี้ว่าวรรณกรรมเรื่องใดจะจัดอยู่ในกลุ่มดังกล่าวประกอบด้วย (1) กลุ่มอายุของผู้อ่านเป้าหมาย (2) แก่นเรื่อง (Theme) ที่เป็นผู้ใหญ่และซับซ้อนยิ่งขึ้น (3) การนำเสนอพื้นที่สีเทาทางจริยธรรมมากกว่าวรรณกรรมสำหรับกลุ่มผู้อ่านที่เป็น

เด็ก (4) ภาษาที่ใช้ เนื้อหาด้านเพศและความรุนแรงที่มีความชัดเจนเพิ่มขึ้น และ (5) มุมมองด้านการร่ำความสนใจด้วยเช่นกัน กล่าวคือ วรรณกรรมสำหรับผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่ บางครั้งหากพิจารณาจากแง่มุมของภาษา เพศ และความรุนแรง อาจเหมาะสำหรับผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น แต่อาจไม่มีความน่าสนใจเพียงพอที่จะดึงดูดผู้อ่านวัยรุ่น

ด้วยเหตุนี้ คำจำกัดความของวรรณกรรมวัยรุ่นจึงสามารถกล่าวได้อย่างกระชับว่า เป็นวรรณกรรมที่เขียนขึ้นและมีเป้าหมายสำหรับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเป็นสำคัญ โดยมักถือว่าวรรณกรรมประเภทนี้จะเกิดขึ้นใน ค.ศ. 1968 เป็นต้นมา นับจากผลงานสำคัญเรื่อง *Outsiders* ของ S.E. Hinton ส่วนวรรณกรรมที่เขียนขึ้นก่อนหน้าปีดังกล่าว แม้จะมีตัวเอกเป็นวัยรุ่น (เช่น *Huck Finn*) แต่ยังคงมุ่งเน้นไปที่ผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่เสียมากกว่าจึงไม่ตรงกับลักษณะของวรรณกรรมประเภทนี้ โดยลักษณะเด่นของวรรณกรรมเยาวชนประกอบด้วย

- 1) มีตัวเอกเป็นวัยรุ่น
- 2) มักใช้มุมมองบุคคลที่หนึ่ง
- 3) มีตัวละครผู้ใหญ่เป็นตัวประกอบ
- 4) มีจำนวนตัวละครจำกัด
- 5) จำกัดระยะเวลาในการดำเนินเรื่อง และมักใช้ฉากที่คุ้นเคยในกลุ่มผู้อ่าน
- 6) ใช้คำสแลงที่นิยมในปัจจุบัน
- 7) บรรยายรูปลักษณ์และเสื้อผ้าอย่างละเอียด
- 8) คลายปมเรื่องไปในทิศทางที่ดี
- 9) ไม่ค่อยปรากฏโครงเรื่องย่อย หรือหากมีก็เพียงเล็กน้อย
- 10) ความยาวโดยประมาณอยู่ระหว่าง 125 – 250 หน้า

ในทางกลับกัน “ผลงานคลาสสิก” ซึ่งสำคัญหลายเรื่องที่มีวัยรุ่นเป็นตัวละครหลักก็ไม่จัดอยู่ในกลุ่มวรรณกรรมเยาวชน เช่น *“Huckleberry Finn”* ของ *Mark Twain*, *“Little Women”* ของ *Louisa May Alcott*, *“Lord of the Flies”* ของ *William Golding* ด้วยเหตุผลประการสำคัญคือ กลุ่มผู้อ่านเป้าหมายหลักของวรรณกรรม คือ กลุ่มผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่ เช่นเดียวกับที่นวนิยายร่วมสมัยที่ได้รับนิยมเป็นอย่างยิ่งในกลุ่มผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่และเด็ก เช่น ผลงานของ *Danielle Steel*, *Tom Clancy* และ *Stephen King* ก็ไม่ถือว่าเป็นสาขาหนึ่งของวรรณกรรมเยาวชนเนื่องจากตัวละครเอกส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่แทบทั้งสิ้น (Niday, 2000)

นอกจากนี้ ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของวรรณกรรมเยาวชนที่ควรพิจารณาร่วมด้วยเช่นกัน ได้แก่ สิ่งที่เราเรียกว่า “จุดหักเหของเรื่อง (Turning Point)” กล่าวคือ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละครหนึ่ง ซึ่งทำให้เรื่องราวชีวิตของตัวละครดังกล่าวเกิดความเปลี่ยนแปลงไปจาก

ชีวิตที่ตัวละครคุ้นเคยหรือเป็นอยู่ ดังนั้น ตัวละครจึงต้องพยายามหาวิธีก้าวข้ามผ่าน การเปลี่ยนแปลงหรือประเด็นปัญหาดังกล่าวเพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่หรือก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ในขั้นต่อไป หรือเรียกได้ว่าเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตตัวละครที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและ จิตใจ รวมไปถึงของชีวิตตัวละคร (Coats, 2011: 316)

กล่าวได้ว่า หากพิจารณาในฐานะผู้รับสาร กลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นมีความแตกต่างจากผู้อ่าน วัยเด็กและผู้อ่านวัยผู้ใหญ่ค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกายและจิตใจก็ตาม ดังจะเห็นได้จาก งานวิจัยคลื่นฮอริโมนในสมองของวัยรุ่น แสดงให้เห็นว่า อวัยวะภายในสมองของพวกเขา ตอบสนองกับสิ่งเร้านั้นแตกต่างจากผู้ใหญ่ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจ เกิดการสอดประสานกันอย่างลดลงเมื่อเทียบกับวัยผู้ใหญ่ ใต้อิทธิพลของสมองส่วน เซลเลเบลลัม (cerebellum) ที่ยังไม่พัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้วัยรุ่นนอกจากจะมีแนวโน้มซุ่มซ่ามแล้ว การควบคุมอารมณ์ผ่านกระบวนการคิดอย่างถี่ถ้วนยังเป็นเรื่องยากเช่นเดียวกัน รวมทั้งสมอง ส่วนที่เป็นส่วนรับมือกับตัวกระตุ้นต่าง ๆ ยังมีแนวโน้มจะเป็น อมิกดาลา (Amygdala) ซึ่งเป็นศูนย์ บัญชาการด้านอารมณ์ แทนที่จะเป็นเปลือกสมองส่วนหน้าที่ทำหน้าที่คำนวณความเสี่ยง และ พิจารณาความถูกต้องและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ผลงานเขียนที่ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่ง จึงมักเป็นงานเขียนที่สามารถสร้างเรื่องราวให้ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้ในระดับความรู้สึก (Coats, 2011: 321)

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น จึงไม่น่าแปลกใจที่ประเด็นต่างๆ ในวรรณกรรม เยาวชนที่ปรากฏมักจะไม่แตกต่างไปจากวรรณกรรมสำหรับเด็ก กล่าวคือ วรรณกรรมเยาวชนอาจมี เนื้อหาเกี่ยวกับเพศ ยาเสพติด หรือความขัดแย้งเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้อ่านอาจ ได้พบเจอในฐานะวัยรุ่นนั่นเอง จะเห็นได้ว่าลักษณะประเด็นที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนจึงมักมี ความซับซ้อนสูงและไม่เหมาะสมกับผู้อ่านที่ยังอยู่ในวัยเด็ก อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในแง่ของ ความรุนแรง ผลงานเหล่านี้อาจมีการจำกัดความรุนแรงไม่ให้มากเกินไปจนขอบเขตทางด้านวัยของ ผู้อ่าน

ดังนั้น เอกลักษณะสำคัญของวรรณกรรมเยาวชนจึงมักสะท้อนโลกของความเป็นจริง มากกว่าสร้างเรื่องราวให้เห็นโลกของจินตนาการ ทำให้พลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคมภายนอก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อรูปแบบหรือแนวทางการเขียนเรื่องราววรรณกรรม เยาวชนต่างๆ เพื่อให้เรื่องราวในวรรณกรรมมีความทันสมัยและสร้างความรู้สึกการเป็นส่วนหนึ่ง กับวรรณกรรมของผู้อ่านวัยรุ่น เช่นนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่จะมีการถ่ายทอดเรื่องราวดังกล่าวสู่ วรรณกรรมเยาวชนผ่านมุมมองของตัวละคร ซึ่งประเด็นหนึ่งที่พบคือ วรรณกรรมเยาวชนที่มี

ตัวละคร LGBT กล่าวคือ ในเรื่องราวจะมีตัวละครหลักซึ่งถ่ายทอดเรื่องราวชีวิต ปัญหาของตัวละครในกลุ่มรักร่วมเพศ ตลอดจนผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นต่อชีวิตของตัวละคร และการค้นพบตัวเอง

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยแนวคิดภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ

วรรณกรรมสามารถทำหน้าที่ได้หลากหลายบทบาท บางครั้งเปรียบดั่งกระจกเงาที่คอยช่วยสะท้อนภาพของสังคม หรือบางครั้งก็วิจารณ์ความเป็นไปของสังคม ด้วยเหตุนี้ หากผู้เขียนต้องการให้เนื้อหาหรือเรื่องราวของวรรณกรรมมีความสมจริง ย่อมจะต้องกำหนดอุปนิสัยและลักษณะต่างๆ ของตัวละครขึ้นมา เพื่อให้กลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสมจริงให้กับวรรณกรรม หรือเป็นเสมือนคำใบ้ที่ทำให้ผู้อ่านได้รู้จักเกี่ยวกับตัวละครดังกล่าวมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องพิจารณาเพื่อความสมจริงคือ ลักษณะทางภาษาที่ตัวละครใช้

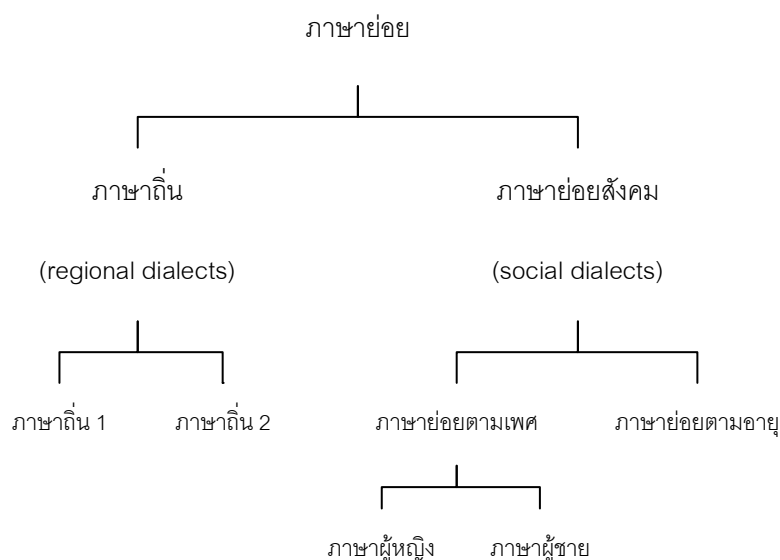
2.1 การศึกษาภาษาศาสตร์สังคม

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ กล่าวว่า ภาษาคือ เครื่องมือหรือระบบการสื่อสารที่มนุษย์ระดับต่างๆ ในสังคมใช้เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยแต่ละกลุ่มจะมีการกำหนดรูปแบบของเครื่องมือหรือระบบการสื่อสารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเรียกได้ว่า “ภาษา” ดังนั้น หากพิจารณาจากมุมมองด้านมานุษยวิทยา (Anthropology) แล้ว ภาษาจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น เนื่องจากการดำรงอยู่ของภาษาประกอบด้วยคุณสมบัติสำคัญ (2548: 1) ดังนี้

- 1) ภาษาเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน
- 2) ภาษาสามารถถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งได้
- 3) ภาษาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ ไม่มีมนุษย์คนใดที่เกิดมาพร้อมกับความสามารถในการใช้ภาษาโดยไม่ผ่านกระบวนการเรียนรู้
- 4) ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยแปรเปลี่ยนไปตามสังคมที่ไม่หยุดนิ่ง
- 5) ภาษาได้รับการยอมรับจากสมาชิกในสังคม
- 6) ภาษาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์เพียงเท่านั้น

“ภาษาย่อย” มาจากคำว่า “dialect” โดยหากพิจารณาจากปัจจัยทางด้านสังคมของผู้พูดเป็นหลัก เช่น อายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม ถือได้ว่าเป็น “ภาษาย่อยสังคม” (Social dialect) ขณะที่หากกล่าวถึงภาษาที่มีการใช้ต่างกัน แต่มีความคล้ายคลึงจนไม่ใช่คนละภาษา มักจะเรียกว่า “ภาษาถิ่น” ดังแผนภูมิด้านล่าง

แผนภาพที่ 1 ภาษา ภาษาย่อย และภาษาถิ่น

(อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 5)

อย่างไรก็ดี หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอัตลักษณ์ด้านเพศแล้ว จะเห็นว่าสะท้อนภาพความเกี่ยวพันกันอย่างลึกซึ้ง กล่าวคือ ภาพความสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าวช่วยขยายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและปทัสถานที่สังคมมีต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย โดยแต่ละสังคมได้พยายามกำหนดบทบาทสำหรับแต่ละเพศไว้อย่างชัดเจน ตลอดจน “สิ่งที่เหมาะสม” และ “สิ่งที่ไม่เหมาะสม” ของแต่ละเพศ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556: 42) เช่น การมองว่า ลักษณะละเอียดละออควรเป็นคุณสมบัติของผู้หญิง ดังจะเห็นจากงานวิจัยของเลคอฟ (Lakoff, 1973: 49) ที่พบว่า ในเรื่องการบอกสีนั้น ผู้หญิงเลือกใช้คำหลายคำที่ผู้ชายไม่ใช่ ดังนี้

Beige	(สีเนื้อ สีเทาแกมแดง สีทราย)
Mauve	(สีม่วงสด)
Lavender	(สีม่วงแบบดอกลาเวนเดอร์)
Ecru	(สีเนื้อออกเหลือง สีขาวแก่)
Aquamarine	(สีเขียวอมฟ้า)

นอกจากนี้ เลคอฟยังหยิบยกประเด็นการใช้คำอุทานที่ถือว่าเป็น “คำไร้ความหมาย” (meaningless particle) เพื่อแสดงให้เห็นคุณลักษณะที่พึงมีในแต่ละเพศ กล่าวคือ คำเหล่านี้ไม่ได้มีผลใด ๆ ต่อความหมายโดยรวมของประโยค เพียงแต่ช่วยเสริมอารมณ์ ความรู้สึก หรือทัศนคติของผู้พูด (Lakoff, 1973: 50) เช่น

หญิง : Oh dear, you've put the peanut butter in the refrigerator again.

ชาย : Shit, you've put the peanut butter in the refrigerator again.

ดังนั้น หากผู้พูดเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตนแล้ว ย่อมเกิดความรู้สึกต่อผู้อ่านวรรณกรรมเหล่านั้น หรือมองว่าการใช้ภาษาในรูปแบบดังกล่าวกำลังแสดงนัยยะบางประการตามเจตนาของผู้เขียน หรือสะท้อนบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างออกไปจากปกติสถานของสังคมที่เป็นอยู่

2.2 ภาษาศาสตร์และการสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละคร

วัลยา วิวัฒน์ศร อธิบายไว้ว่าในการสร้างบุคลิกลักษณะตัวละคร ผู้ประพันธ์อาจเลือกใช้วิธีบรรยายบุคลิกลักษณะตัวละคร ผ่านลักษณะทางกายภาพ การตั้งชื่อ การระบุอายุ เรื่องราวประวัติความเป็นมา และลักษณะเฉพาะของตัวละคร เช่น ความพิการ ตลอดจนการใช้ภาษาต่างๆ ของตัวละคร โดยลักษณะเหล่านี้สามารถบ่งชี้ถึงบุคลิกลักษณะของตัวละครได้ทั้งสิ้น โดยผู้ประพันธ์อาจให้ผู้เล่าเรื่องบรรยายโดยตรง ให้ตัวละครรำพึงแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา หรือให้ตัวละครอื่นเป็นผู้พูดถึงแทน หรือแม้กระทั่งแทรกไว้ในการกระทำของตัวละครนั้น ๆ ก็ได้ ดังนั้นในแง่ของการแปลวรรณกรรม หากผู้แปลไม่เข้าใจถึงวรรณศิลป์ของผู้แต่งในการสร้างบุคลิกลักษณะตัวละคร ก็อาจทำให้การแปลตัวบทเกิดความคลาดเคลื่อน เนื่องจากไม่ตระหนักถึงรายละเอียดปลีกย่อยที่สำคัญซึ่งล้วนแฝงความหมายไว้ทั้งสิ้น เพราะรายละเอียดเหล่านั้นจะประกอบสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละครขึ้น จนกระทั่งเด่นชัดในสายตาของผู้อ่าน และเมื่อผนวกเข้ากับการกระทำของตัวละครแล้ว บางครั้งภาพตัวละครจะเปิดเผยออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุดในช่วงตอนจบของเรื่อง และทำให้ผู้อ่านสามารถนึกย้อน ทบทวน ระลึกถึงสัญญาหรือร่องรอยเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผู้แต่งนำมาใช้และแฝงไว้ในแต่ละช่วงของการดำเนินเรื่อง (2557: 171)

อย่างไรก็ตาม เอกลักษณะการใช้ภาษาตามข้างต้นของแต่ละกลุ่ม สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนจากวรรณกรรมเรื่อง *วิด เกรย์สัน*, *วิด เกรย์สัน* ซึ่งผู้แต่งวรรณกรรมดังกล่าวเลือกใช้รูปแบบความไม่สอดคล้องกันระหว่างเพศและภาษาอย่างจงใจ เพื่อสะท้อนให้ผู้อ่านสังเกตเห็นความแปลกต่าง (Markedness) อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะความแตกต่างเหล่านั้นเกิดจากความต้องการแสดงอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศของผู้พูด หรือเพียงเพราะการใช้ภาษาดังกล่าวสามารถสร้างความตลกขบขันและสีสันให้กับบทสนทนาก็ตาม ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการสื่อสารจึงกลายเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ผู้แปลจำเป็นต้องพึงระลึกถึงเสมอเพื่อใช้สำหรับการตีความตัวบท และหารูปแบบภาษาที่เหมาะสมต่อไป โดยความแตกต่างดังกล่าวสามารถแสดงออกผ่านทางตัวบทได้ตั้งแต่รูปแบบที่สังเกตได้อย่างชัดเจน เช่น รูปแบบการใช้คำ ลักษณะสรรพนาม เป็นต้น ไปจนถึง

ระดับที่ลดลงไปที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์ในระดับวาทกรรม เช่น กลวิธีในการพูด การเลือกทำเนียบภาษา (Register) เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ การแปลโดยพิจารณาเพียงระดับคำจึงอาจทำให้การแปลเกิดความคลาดเคลื่อนจากเจตนาของผู้เขียนได้ ดังนั้น ผู้แปลจึงควรพิจารณารูปแบบการใช้ภาษาที่มากกว่าการวิเคราะห์เพียงแค่ระดับคำ โดยอาจพิจารณาและทำความเข้าใจในภาพรวม จากนั้นจึงใช้ความเข้าใจในการตัดสินใจเลือกองค์ประกอบที่เหมาะสม เช่น

- 1) **คำศัพท์ที่ใช้เฉพาะกลุ่ม** สุรินทร์ ใสรัจจ์ อธิบายเกี่ยวกับการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มไว้ว่า วิธีการสร้างภาษาที่มีความแตกต่างจากภาษาหลักขึ้นมานั้นก็มีการสร้างคำใหม่ คำยืม การเปลี่ยนเสียง การเปลี่ยนความหมาย เป็นต้น นอกจากนี้ การสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มอาจไม่ได้อาศัยวิธีการข้างต้น แต่ใช้การเรียบเรียงคำให้ฟังดูแปลกหู และเร้าอารมณ์ทั้งผู้ส่งสารและรับสาร ดังที่เราเรียกคำประเภทนี้ว่า คำสแลง (Slang) โดยมักใช้ในกลุ่มผู้ที่มีความสนิทสนมกันเป็นพิเศษ โดยก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมตรงกันได้ง่าย ดังนั้นภาษาประเภทนี้จึงจัดไม่ใช่เป็นภาษาทางการ และจะปรากฏอยู่นานเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความนิยม (2541: 1)
- 2) **การแปลระบบสรรพนาม** วัลยา วิวัฒน์ศร ได้กล่าวไว้ว่า การแปลคำสรรพนามเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เนื่องจากภาษาไทยมีคำสรรพนามอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งที่ทำหน้าที่แทนตัวผู้พูด ผู้ที่พูดด้วย และผู้ที่พูดถึง โดยคำสรรพนามเหล่านี้สามารถบ่งบอกฐานะชั้นชั้น การศึกษา ตลอดจนอารมณ์และวัตถุประสงค์ของผู้พูด ดังนั้นผู้แปลจึงต้องแยกแยะสรรพนามอย่างชัดเจน เพราะถึงแม้ผู้พูดจะเป็นบุคคลเดียวกันแต่ก็อาจเลือกใช้สรรพนามที่แตกต่างกันออกไปตามแต่บริบท บุคคลที่พูดคุยด้วย รวมไปถึงว่าการพูดคุยเกิดขึ้นในสถานการณ์ใด (2557: 198)
- 3) **วัจนลีลา (Style)** กล่าวคือ รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์การใช้ภาษา โดยประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ อันได้แก่ กาลเทศะ เรื่องที่พูด ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง และทัศนคติของผู้พูด (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์: 2548, 73 - 75)

2.3 แนวคิดเรื่องลักษณะภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศ (Gayspeak)

ภาษาไม่เพียงทำหน้าที่เป็นสื่อกลางสำหรับสื่อสารระหว่างบุคคลเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกทางอัตลักษณ์ของบุคคลเช่นกัน ดังนั้น การเปรียบเทียบระหว่างอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคลผ่านทางภาษาที่แต่ละกลุ่มคนใช้จึงช่วยสะท้อนภาพให้เห็นความแตกต่างระหว่างอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มได้อย่างชัดเจน เช่น ภาษาของกลุ่มผู้ชายวัยรุ่น ภาษาของสตรีสูงวัย ภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศ เป็นต้น (พิเศษ สอาดเย็น, 2558: 17)

Hayes เสนอว่า ภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศทำหน้าที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การปกปิดความลับ (Secret setting) กล่าวคือ ภาษาเฉพาะกลุ่มทำหน้าที่ช่วยปกปิดความเป็นรักร่วมเพศ เนื่องจากมักถูกกีดกันจากสังคม โดยกลุ่มคนในสังคมที่มองว่ารักร่วมเพศคือ “ความปกติ” และรักร่วมเพศคือ “ความไม่ปกติ” ดังนั้น คนที่อยู่ในกลุ่มรักร่วมเพศจึงพยายามหลีกเลี่ยงการทำท่างและลักษณะการใช้ภาษาที่สามารถแสดงสถานะของตนว่าอยู่ในกลุ่มดังกล่าว 2) การสมาคม (Social setting) ภาษาเฉพาะกลุ่มจะทำหน้าที่ช่วยเสริมบทบาทของคนกลุ่มรักร่วมเพศเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มคนรักร่วมเพศด้วยกัน และ 3) การกิจกรรมทางการเมือง (Radical Activists) คือ ภาษากลุ่มรักร่วมเพศจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับกิจกรรมเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มรักร่วมเพศ แม้ว่าภาษาเฉพาะกลุ่มจะไม่ใช้เครื่องมือโดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม คนกลุ่มนี้ยังคงสามารถใช้ภาษาที่สะท้อนอัตลักษณ์ได้อย่างอิสระ ซึ่งสังคมทั่วไปถือว่าเป็นการเคลื่อนไหวอย่างหนึ่งเช่นกัน (Hayes, 1976: 256 – 257)

หากพิจารณาลักษณะภาษาที่กลุ่มรักร่วมเพศนิยมใช้ จะพบว่า เป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทั้งมิติรูปแบบภาษา (Form) และมิติการทำหน้าที่ (Functions) ภายใต้บริบทสังคมวัฒนธรรม อันได้แก่ การแสดงอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศและการสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มคน ดังนั้น การแปลตัวของวรรณกรรม ผู้แปลจำเป็นต้องคำนึงถึงทั้งสองมิติควบคู่กันอยู่เสมอ

นอกจากนี้ หลักเกณฑ์สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้แปลควรพิจารณาบริบททางสังคมของภาษาต้นฉบับให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ก่อนที่จะนำมาเปรียบเทียบกับบริบททางสังคมของภาษาฉบับแปล เพื่อให้ภาษาที่ปรากฏในวรรณกรรมฉบับแปลสามารถสะท้อนภาพของตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศที่อ้างอิงกับบริบททางวัฒนธรรมของสังคมต้นฉบับได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างกัน ซึ่งเมื่อมีการแปลวรรณกรรมฉบับแปลดังกล่าวย้อนกลับไปยังภาษาต้นฉบับอีกครั้งจะสามารถทำได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อาทิ ในอดีตสังคมไทยยังคงไม่ยอมรับการดำรงอยู่ของกลุ่มรักร่วมเพศนัก จึงส่งผลให้พบคนกลุ่มนี้ในบางวงการเท่านั้น เช่น ช่างแต่งหน้า

เป็นต้น แตกต่างจากในปัจจุบันที่สามารถพบเห็นกลุ่มรักร่วมเพศได้อย่างเปิดเผยยิ่งขึ้นโดยเฉพาะตามสื่อต่าง ๆ ทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือต่าง ๆ โดยภาษาที่คนกลุ่มนี้ใช้เฉพาะกลุ่มก็มักได้รับความนิยมนิยมจากคนกลุ่มอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบความหลากหลายของคำศัพท์ของเกย์ต่างๆ ในภาษาอังกฤษและภาษาไทยแล้ว จะเห็นได้ว่า ภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศในภาษาไทยมีความหลากหลายมากกว่าภาษาอังกฤษ ซึ่งคำศัพท์ต่าง ๆ ถูกออกแบบขึ้นเพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ของสื่อสื่อสารดังนี้

- 1) เพื่อสร้างสีสันและความเฮฮาในกลุ่มผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์ (พิเศษ สอาดเย็น, 2558: 17)
- 2) เพื่อแสดงอัตลักษณ์ของเกย์ทั้งในเชิงวัฒนธรรมและเชิงการใช้ภาษา กล่าวคือ ทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างตัวละครที่เป็นกลุ่มรักร่วมเพศกับผู้พูดในกลุ่มรักต่างเพศ (พิเศษ สอาดเย็น, 2558: 17)

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาจากความหลากหลายของคำศัพท์ที่กลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยใช้อย่างมากมายนับได้ว่า เป็นข้อดีหรือประโยชน์สำหรับนักแปลวรรณกรรมจากภาษาอังกฤษสู่ภาษาไทย เนื่องจากสามารถมองหาคำศัพท์ที่มีการสร้างไว้แล้วและได้รับการยอมรับ ตลอดจนเป็นที่คุ้นเคยสำหรับคนไทยในวัฒนธรรมปลายทางได้ไม่ยากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับ การแปลมโนทัศน์จากต้นฉบับภาษาอังกฤษไปสู่ภาษาปลายทางที่ไม่มีคำศัพท์รองรับอยู่ จะพบว่า เป็นการแปลที่ค่อนข้างยากเนื่องจากผู้แปลจำเป็นต้องสร้างคำศัพท์ใหม่หรือมองหาวิธีการในการอธิบายแนวคิดดังกล่าวสำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคย ทั้งนี้ ประโยชน์อีกประการหนึ่ง คือ แม้สังคมไทยในปัจจุบันค่อนข้างยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศยิ่งขึ้นกว่าแต่ก่อน แต่กระนั้นก็ตามหากพิจารณาในช่วงมัธยมหรือมหาวิทยาลัยแล้ว ความหวาดกลัวที่จะไม่ได้รับการยอมรับ การก่อกวน การล้อเลียน ก็เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางก็สามารถจินตนาการได้ ดังนั้น เมื่อแปลเนื้อเรื่องมาสู่ภาษาปลายทางจะไม่ส่งผลให้เกิดความสับสนในกลุ่มผู้อ่านแต่อย่างใด

2.3.1 ภาษาสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทของวัฒนธรรมต้นฉบับ

สำหรับวัฒนธรรมอเมริกันนั้น ถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่มีการนิยามและจัดระเบียบอารมณ์ ความปรารถนาทางเพศอย่างชัดเจน เฉกเช่นเดียวกันในสังคมยุโรป คำว่า “เกย์” ได้กลายมาเป็นอัตลักษณ์ที่ดีที่สุดของกลุ่มรักร่วมเพศและเน้นให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างหญิง/ชาย และจัดว่าเป็น “ความปกติ”

ทั้งนี้ ในสังคมตะวันตก วัยรุ่นบางส่วนอาจปกปิดตนเองว่า ตนเป็นเกย์เพื่อปกป้องตนเองจากการถูกกลั่นแกล้งด้วยวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการก่อกวน ความรุนแรง และการทำร้าย

ร่างกาย จากงานศึกษาหลายชิ้นพบว่า นักเรียนในกลุ่มรักร่วมเพศ (LGBT) มักถูกลบประมาทด้วยคำพูดต่างๆ เช่น ถูกเรียกว่า “homo”, “fag” หรือ “sissy” หลายสิบครั้งในแต่ละวัน จากการศึกษาของ Gay, Lesbian & Straight Education Network (GLSEN) ใน ค.ศ. 2007 พบว่า รูปปลั๊กชนกภายนอกคือ เหตุผลแรกที่ทำให้วัยรุ่นถูกกลั่นแกล้ง รองลงมาคือ เพศวิถีของบุคคลนั้น ๆ (ซึ่งอาจเป็นเพศวิถีจริง ๆ หรือคนรอบข้างคิดเอาเองว่าบุคคลดังกล่าวมีเพศวิธินั้น) โดยร้อยละ 86 ของการกลั่นแกล้งมักเกิดขึ้นในโรงเรียน ดังนั้น การปกปิดโดยแสดงรูปปลั๊กชนกภายนอกให้เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง และซ่อนเพศวิถีของตนไว้จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของการปกป้องตนเองในที่สุด

ผลจากการถูกกลั่นแกล้งอันเกิดจากอคติและการเหยียดเพศเช่นนี้ สำหรับบางคนอาจเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงวัยรุ่นกระทั่งวัยผู้ใหญ่ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตของบุคคลดังกล่าวอย่างลึกซึ้ง (Al Zwiars, MSW and RSW, 2009: 10-11) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มรักร่วมเพศมีโอกาสที่จะประสบปัญหาทางด้านจิตใจมากกว่าคนทั่วไป (Fergusson, Horwood, and Beautrais, 1999: 876-880) ไม่ว่าจะเป็นโรคซึมเศร้า ความวิตกกังวล ความบอบช้ำด้านจิตใจ และปัญหาด้านการยอมรับตนเอง (Oetjen and Rothblum, 2000:49-73) ด้วยเหตุนี้ วัยรุ่นกลุ่มรักร่วมเพศจึงมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายสูงกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่น ๆ ถึง 3 - 4 เท่าทีเดียว (Nicholas and Howard, 1998: 28-33)

วิล เกรย์สัน ได้บรรยายลักษณะของไทนี่ คูเปอร์ว่า

“Tiny Cooper is not the world’s gayest person, and he is not the world’s largest person, but I believe he may be the world’s largest person who is really, really gay, and also the world’s gayest person who is really, really large.” (Green and Levithan, 2011: 7)

ซึ่งทำให้ผู้อ่านจินตนาการได้ว่าไทนี่ไม่ได้ปกปิดว่าตนเองเป็นเกย์ เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคมแม้แต่คนเดียว ตรงกันข้ามเขากลับแสดงตัวตนออกมาอย่างชัดเจน

เป็นความจริงที่ว่าในช่วงแรกของวอร์เรนกรรมไทนี่ไม่ได้แสดงที่ท่าของเดียดเนื้อร้อนใจกับการถูกลบประมาท ซึ่งเหตุผลประการหนึ่งอาจมาจากการที่เขาเป็นนักกีฬาอเมริกันฟุตบอลดาวเด่นของทีม และการที่เขาตัวใหญ่กว่าคนอื่น (ด้วยความสูงถึง 2 เมตร) แต่บทสนทนาระหว่างตัวละครไทนี่ คูเปอร์ กับ วิล เกรย์สันที่เป็นเกย์ กลับสะท้อนให้เห็นว่า ไทนี่ คูเปอร์ ยังคงได้รับความบอบช้ำทางด้านจิตใจจากกระทำของคนอื่น ซึ่งเป็นผลจากปทัสสถานที่ครอบงำคนในสังคมเช่นเดียวกัน

“tiny: you may not have noticed, but i’m not what you’d call conventionally beautiful. in fact, you might say that i’m the opposite of that. say, you know -- to vocalize, sometimes ad nauseam? do you think that there’s any minute in any day when i’m not aware of how big i am? do you think there’s a single minute that goes by when i’m not thinking about how other people see me? even though i have no control whatsoever over that? don’t get me wrong -- i love my body. but i’m not so much of an idiot to think that everybody loves it. what really gets to me -- what *really* bothers me -- is that it’s all people see. ever since i was a not-so-little kid. *hey, tiny, want to play football? hey, tiny, how many burgers did you eat today? hey, tiny, you ever lose your dick down there? hey, tiny, you’re going to join the basketball team whether you like it or not. just don’t try to look at us in the locker room! does that sound easy to you, will?”*¹ (Green and Levithan, 2011: 244)

ทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์ลักษณะเด่นของภาษาสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทของวัฒนธรรมต้นฉบับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดของแจ๊ค บาบัสซิโอ (Jack Babuscio) นักวิจารณ์ภาพยนตร์ โดยแนวคิดดังกล่าวได้ปรากฏในบทความเรื่อง “Camp and the Gay Sensibility” (Babuscio, 1999: 18) และเผยแพร่ในช่วงทศวรรษที่ 1970 ซึ่งผู้เสนอแนวคิดได้ให้นิยามเกี่ยวกับโลกทัศน์ของกลุ่มรักร่วมเพศว่า

“ท่าทีหรือมุมมองต่อสิ่งต่าง ๆ ของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปอย่างตรงไปตรงมาอย่างที่เป็นอย่างจริง แต่ได้ถูกแต่งแต้ม ปรับเปลี่ยน หรือกำหนดไว้ด้วยความเป็นกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งโดยนิยามแล้ว หมายถึงกลุ่มคนที่ถูกมองอย่างแปลกแยก หรือไม่ได้รับการยอมรับหรือปฏิบัติอย่างเท่าเทียมจากสังคมกระแสหลัก และเป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดการสร้างสรรคเพื่อแสดงออกถึงตัวตนซึ่งถูกกดขี่หรือทำให้แปลกแยกนั้น” (พิเศษ สอาดเย็น, 2558: 24)

สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ เมื่อกลุ่มรักร่วมเพศต้องอาศัยอยู่ในสังคมที่มีโลกทัศน์กระแสหลักว่า กลุ่มรักร่วมเพศคือการเบี่ยงเบนออกไปจากบทบาทความเป็นเพศหญิงและเพศชาย

¹ เนื่องจากวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ดำเนินเรื่องโดยสลับผู้เล่าเรื่องราวระหว่าง วิล เกรย์สัน ซึ่งเป็นตัวละครรักต่างเพศ กับ วิล เกรย์สัน ซึ่งเป็นตัวละครรักร่วมเพศ ดังนั้นกลวิธีหนึ่งที่ผู้เขียนใช้เพื่อจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวละครทั้งสองให้เห็นชัดเจนคือการเขียนในลักษณะปกติ (มีการขึ้นพินทุ์ใหญ่เมื่อมีการขึ้นต้นประโยค) กับการเขียนโดยใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมด

ซึ่งสังคมได้ขีดเส้นว่าเป็น “ความปกติ” และถูกมองว่าเป็นบุคคลกลุ่มที่ผิดปกติ หรือมีอาการเจ็บป่วยทางจิตชนิดหนึ่ง ซึ่งทำที่สุดทำให้เกิดเป็นความแปลกแยก กลุ่มรักร่วมเพศจะสามารถใช้วิธีการใดบ้างในการที่จะรับมือกับโลกทัศน์ที่ถือได้ว่าเป็นการไม่ยอมรับ และสำหรับในบริบทสังคมของวัยรุ่นอเมริกันเช่นในเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* ซึ่งการแสดงออกทางอัตลักษณ์รักร่วมเพศอาจทำให้บุคคลนั้น ๆ กลายเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในโรงเรียน

ภาษาเฉพาะกลุ่มเป็นความพยายามอย่างสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนถึงสิ่งที่ยูนอกเหนือจากโลกทัศน์หลัก ตลอดจนช่วยเพิ่มความตระหนักรู้ถึงให้กับคนทั่ว ๆ ไป ต่อสภาวะความยุ่งยากที่คนกลุ่มน้อยในสังคมหรือคนที่ถูกผลักไสให้กลายเป็นคนที่อยู่ชายขอบนั้นต้องประสบพบเจอ อันเป็นผลมาจากความกดดันทางสังคม โดยผ่านมุมมองที่โลกมีการแต่งแต้มสีสัน บั๊นแตงซึ่งแตกต่างไปตามโลกทัศน์ต่อความเป็นเกย์ของบุคคลนั้น ๆ

2.3.2 ภาษาสำหรับกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทของวัฒนธรรมปลายทาง

จากบทความของ นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ ได้แบ่งลักษณะการศึกษาเกย์ในสังคมไทยออกเป็นช่วงต่าง ๆ (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2558) ดังต่อไปนี้

การศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศในช่วงแรกเกิดขึ้นประมาณระหว่างทศวรรษที่ 1950 ถึง 1960 โดยเน้นไปที่การศึกษาของนักวิทยาศาสตร์ในเชิงชีววิทยาด้วยการอ้างอิงจากความรู้ในด้านสรีระวิทยาและชีววิทยาจากตะวันตก ทำให้ละเลยการมองบริบททางสังคมและการทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศในเชิงวัฒนธรรมไป ดังนั้น ในช่วงยุคดังกล่าว กลุ่มรักร่วมเพศจึงถูกมองว่าเกิดขึ้นจากความผิดปกติทางจิต ส่งผลให้บุคคลที่แสดงออกว่าตนนั้นเป็นรักร่วมเพศ จะถูกมองว่าไม่ปกติและไม่ได้รับการยอมรับเช่นเดียวกัน ภายใต้ยุคดังกล่าวจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่กลุ่มรักร่วมเพศจำเป็นต้องใช้ชีวิตตามที่สังคมคาดหวัง และปกปิดอัตลักษณ์ของตนเสมอมา

การศึกษากลุ่มที่สองอยู่ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นการศึกษาพฤติกรรมแบบไฮโมเซ็กซ์วลด้วยแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ โดยเน้นไปที่การประณามเกย์และพฤติกรรมแบบไฮโมเซ็กซ์วลว่าเป็นตัวทำลายศีลธรรมอันดีภายในสังคม ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการเชื่อมโยงว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังกล่าว มีสาเหตุมาจากปัญหาภายในครอบครัว รวมถึงเป็นผลมาจากวิธีการเลี้ยงดูของครอบครัว ดังนั้น นักวิชาการกลุ่มนี้จึงออกมาเรียกร้องให้สังคม ตลอดจนบรรดาผู้ปกครองช่วยกันป้องกันบุตรหลานจากการแสดงพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ

การศึกษากลุ่มที่สาม เป็นการศึกษาภายใต้มุมมองที่พยายามทำความเข้าใจกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ใช่เรื่องของความผิดปกติทางจิต ไม่ใช่พฤติกรรม

เบี่ยงเบน หรือผิดศีลธรรมแต่อย่างใด และพยายามลบแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นปัญหาทางสังคมอย่างหนึ่ง

การศึกษาในกลุ่มที่สี่ เกิดในช่วง ค.ศ.1995 - 2010 โดยเป็นการลดภาพการศึกษากลุ่มรักร่วมเพศในมิติเชิงลบ อันเป็นผลมาจากอิทธิพลของกระแสหลังสมัยใหม่ สตรีศึกษา วัฒนธรรมศึกษา และมานุษยวิทยา ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจและการตีความเพศภาวะและเพศวิถีในสังคมใหม่ รวมทั้งหันมาสนใจวิถีชีวิตและประสบการณ์ส่วนบุคคลของคนกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้น โดยปัจจัยหนึ่งส่งเสริมให้เกิดการศึกษากลุ่มรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น ได้แก่ การแสดงออกของกลุ่มโฮโมเซ็กชวลในพื้นที่ทางสังคมที่เพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการปรากฏตัวของตัวละครเกย์ในภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ นวนิยาย วรรณกรรม เป็นต้น โดยการปรากฏตัวดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีการขยายตัวของสถานประกอบการเกย์ในเมืองใหญ่ ๆ อย่างกรุงเทพฯ พัทยา เชียงใหม่ และภูเก็ต อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดพื้นที่สาธารณะที่กลุ่มรักร่วมเพศจะสามารถพบปะและเปิดเผยตัวตนได้มากยิ่งขึ้น

ในปัจจุบัน สังคมเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปจากแต่ก่อนมากขึ้น ประกอบกับกลุ่มรักร่วมเพศเริ่มได้รับการยอมรับมากขึ้นอันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ (1) คนเริ่มมองว่าการรักเพศเดียวกันไม่ใช่เป็นเรื่องของความผิดปกติทางด้านจิตใจ แต่เป็นตัวตนและอัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์ และ (2) กฎหมายให้สิทธิความเท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มรักร่วมเพศตรงข้ามและกลุ่มรักร่วมเพศ ดังนั้นคนที่มีรสนิยมรักร่วมเพศจึงไม่จำเป็นที่จะปกปิดรสนิยมหรืออัตลักษณ์ของตนเองอีกต่อไป

ด้วยเหตุนี้ เมื่อก้าวถึงอัตลักษณ์ของบรรดากลุ่มรักร่วมเพศแล้ว สิ่งหนึ่งที่สามารถสะท้อนลักษณะเด่นของคนกลุ่มนี้ได้ คือ ภาษาที่ใช้กันระหว่างสมาชิกที่อยู่ภายในกลุ่ม ซึ่งมีสีสันมีชีวิตชีวา และสะท้อนถึงความสร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจน โดยภาษาเฉพาะกลุ่มนี้เริ่มเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ไม่เพียงเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น แต่ยังคงปรากฏในกลุ่มชายจริงหญิงแท้ทั่วไปในสังคมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้บทสนทนามีความสนุกสนานเฮฮา หรือแสดงถึงความสนิทใกล้ชิดเป็นกลุ่มเดียวกันของผู้พูด ดังที่ Andrea D. Sims ได้กล่าวถึงภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศชายไว้ว่า

“... Several features have been proposed as markers of gay male identity (or more accurately, white middle class American gay male identity, since this is the group that has been the topic of most research).

These features include overly careful pronunciation, a wide pitch range, high and rapidly changing pitch, breathy tone, lengthened fricative sounds (for

example, long s, z) and pronunciation of *t* and *d* as *ts* and *dz*. Also, ritual insults, irony, sarcasm, use of sexual and erotic reference, and women-related imagery and metaphor have all been cited. Finally, slang and other new words, mostly relating to aspects of gay and lesbian culture, have been widely noted. Strong evidence for almost all of these features, however, has been elusive.” (Sim, Andrea D., 2015)

2.4 แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ๊ค บาบัสซิโอ (Jack Babuscio)

แม้ว่าจะมีการสร้างนิยามคำว่า “Camp” ซึ่งตามพจนานุกรม Longman ได้ให้นิยามว่า “(noun) a man who is camp moves or speaks in the way that people used to think was typical of homosexuals” เพื่อใช้กล่าวถึงภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักชาย แต่สำหรับ บาบัสซิโอ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ชาวอังกฤษ ได้แสดงทรรศนะว่า การแสดงความคิดเห็นของนักวิจารณ์เหล่านั้น ล้วนปราศจากความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับที่มาที่ไปและความสำคัญของคำว่า “Camp” ที่มีต่อกลุ่มชายรักร่วมเพศ ตลอดจนทัศนคติของผู้ที่ถูกมองว่าเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อย ตัวกระตุ้นและความต้องการที่ทำให้คนกลุ่มนี้สร้างภาษาเฉพาะกลุ่มขึ้นมาแทน หรืออีกนัยหนึ่งคือ “ต้นตอ” ที่ทำให้เกิดภาษาเฉพาะกลุ่มนี้ขึ้น (Babuscio, 1999: 117)

“Critics have appropriated the term ‘camp,’ but without any understanding of its roots or significance within the gay community. The sub-cultural attitudes, catalysts and needs that have gone to produce camp as a creative expression of the gay sensibility are never considered.” (Babuscio, 1999: 117)

ภาษากลุ่มรักร่วมเพศนี้เป็นความพยายามอย่างสร้างสรรค์ที่จะช่วยสร้างความตระหนักรู้ให้กับคนทั่วไปต่อสถานะที่คนกลุ่มหนึ่งในสังคมต้องเผชิญจากความกดดันและแรงบีบบังคับทางสังคม โดยมีสาเหตุมาจากความไม่พอใจต่อการกดทับทางปทัสถานของสังคมต่ออัตลักษณ์เฉพาะตัว หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความไม่พอใจภายใต้การขั้บเค็ลื่อนโดยความกดดันทางสังคม ทั้งนี้ แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ๊ค บาบัสซิโอ (1999: 117-135) มองว่าลักษณะภาษาที่สามารถสะท้อนมุมมองที่คนกลุ่มนี้มีต่อโลกจะแสดงออกผ่านการแต่งแต้มสีสัน บั๊นแต่ง ชักนำ และให้คำนิยามจากความเป็นเกย์ของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้ ลักษณะที่สำคัญของภาษากลุ่มรักร่วมเพศสามารถจำแนกออกได้เป็นลักษณะดังต่อไปนี้

1) การวิพากษ์สังคมด้วยการประชด (Irony) ในสังคมที่มีทัศนคติต่อการรักเพศเดียวกันว่าเป็นการเบี่ยงเบนในทางศีลธรรมหรืออาการป่วยนั้น ย่อมสะท้อนให้เห็นว่า สังคมนั้นได้หลอหลอมให้คนในสังคมมีแนวความคิดการมองกลุ่มคนรักเพศเดียวกันว่าเป็นสิ่งที่ “ผิดแปลก” ไปจากความเป็น “ธรรมดา” ของสังคม ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันได้ประกอบสร้างนิยามความสัมพันธ์ใหม่ที่แตกต่างจากระบบชุดความคิดเดิมของสังคม ตลอดจนบทบาทการวางตำแหน่งแห่งที่ของสถานะคนในสังคมที่มีต่อเพศหญิงและเพศชายที่ผันแปรเปลี่ยนไปจากเดิม ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การวิพากษ์ปทัสถานที่สังคมทั่วไปยอมรับว่าเป็นความเป็น “ปกติ” หรือ “ธรรมดา” กลุ่มรักร่วมเพศจึงได้นำขนบปฏิบัติที่สังคมตั้งไว้มาจัดเรียงองค์ประกอบเสียใหม่ภายใต้ความขัดแย้งแบบคู่ตรงข้าม เพื่อสะท้อนให้เห็นความย้อนแย้งภายใต้ปทัสถานเดิม เช่น การที่ผู้ชายใช้ภาษาของผู้หญิง หรือแต่งตัวเหมือนผู้หญิง เป็นต้น (Babuscio, 1999: 119 - 120)

2) ท่าทีต่อโลกภายใต้ความเป็นสุนทรียภาพ (Aestheticism) หากวิเคราะห์จากมุมมอง 3 ด้านที่สอดรับกัน ได้แก่ มุมมองด้านศิลปะ มุมมองด้านชีวิต และมุมมองต่อวัตถุหรือบุคคล ภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศย่อมถูกจัดอยู่ในฐานะสุนทรียภาพรูปแบบหนึ่ง ศิลปะของการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มนี้อยู่ที่การจัดการ จังหวะในการใช้ และน้ำเสียงที่ใช้เหมาะสม

กล่าวได้ว่า เมื่อโลกแห่งความเป็นจริงกลายเป็นพื้นที่ซึ่งไม่ยอมรับตัวตนของบุคคลหนึ่งแล้ว ความต้องการที่จะแสดงตัวตนของบุคคลดังกล่าวย่อมเพิ่มทวีสูงขึ้นจนเกินเงาตามตัว เป็นกลไกหนึ่งในการปกป้องตัวตนภายในจากโลกแห่งความเป็นจริงที่โหดร้ายจากบุคคลภายนอกที่อาจไม่เข้าใจหรือยอมรับในสิ่งที่กลุ่มคนเหล่านี้เป็น รวมถึงการช่วยสื่อความหมายและแสดงอารมณ์ความรู้สึก ที่จะสามารถช่วยให้โลกแห่งความเป็นจริงน่าอภิรมย์และมีสุนทรียภาพกว่าที่เป็นอยู่ของพวกเขา ดังนั้น ความมุ่งหวังประการหนึ่งของภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศจึงมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนสิ่งธรรมดาให้กลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งขึ้น และสามารถแสดงออกมาได้อย่างเหนือความเป็นจริง พร้อมทั้งแต่งเติมความมีสีสันและสร้างสรรค์ของภาษาให้แก่ภาษาทั่วไปในสังคมเป็นวงกว้าง เช่น การใช้คำว่า “ชะนี” “แก้ง” “กวาง” ซึ่งปัจจุบันสามารถได้ยินบ่อยครั้ง ลักษณะเช่นนี้เปรียบเสมือนการสนับสนุนการสลายกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมที่เข้มงวด ทำทลายสถานการณ์ของสังคมที่เป็นอยู่ และล้มล้างสิ่งที่สังคมถือว่าเป็น “ความเป็นปกติ” ซึ่งได้ผลยิ่งกว่าวิธีการใด ๆ และในอีกมุมมองหนึ่งก็ช่วยทำหน้าที่ในการวิงวอนให้คนในสังคมแยกตัวออกจากมาตรฐานทางประเพณีนิยมที่เป็นอยู่ซึ่งมีที่ให้คนกลุ่มนี้ยืนเพียงน้อยนิด (Babuscio, 1999: 120)

ท่าทีต่อโลกภายใต้ความเป็นสุนทรียภาพจึงเป็นการเปลี่ยนทิศทางการหลักศีลธรรมจรรยาที่เคร่งครัดมาเป็นการพิจารณาตัวตนและความคิดโดยดูจากสถานการณ์และการแสดงออกทางด้านอารมณ์ของแต่ละบุคคลแทน ด้วยเหตุนี้ การแสดงออกผ่านสุนทรียภาพจึงเปิดพื้นที่ทาง

สังคมให้บุคคลเหล่านั้นสามารถแสดงออกได้มากขึ้นโดยปราศจากการเหนียวรั้งจากบรรทัดฐาน “ปกติ” ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและก้าวเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการที่น่าตื่นใจ ซึ่งช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเลือกที่จะปฏิบัติตนได้ตามต้องการยิ่งขึ้น ดังที่ บาบัสซิโอ ได้กล่าวไว้ว่า

“I define the gay sensibility as a creative energy reflecting a consciousness that is different from the mainstream; a heightened awareness of certain human complications of feeling that spring from the fact of social oppression (Babuscio, 1999: 118)”

ทั้งนี้ เมื่อกล่าวถึง “สุนทรียภาพ” ในด้านการใช้ภาษาแล้ว สิ่งนี้มีความเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของกลุ่มบุคคลที่ใช้ภาษาอย่างลึกซึ้ง กล่าวคือ หากพิจารณาถึงกลุ่มรักร่วมเพศในวัฒนธรรมไทย ภาพลักษณ์ของคนกลุ่มนี้ยังคงเน้นไปที่ความตลกขบขันเพียงเท่านั้น ดังที่เห็นจากภาพยนตร์เรื่อง หอแก้วแตก ละครเรื่อง ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะ ซีรีส์ หรือ เทยเทียวไทย รายการท่องเที่ยวในรูปแบบไลฟ์สไตล์ของกะเทยซึ่งดำเนินรายการโดย ป่อมแป้ม - นิติ ชัยชิตาทร แต่เมื่อพิจารณาภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในโลกตะวันตกจะเห็นได้ถึงความหลากหลาย โดยมีทั้งลักษณะตลกขบขันอย่าง Mitchell Pritchett และ Cameron Tucker สองตัวละครรักร่วมเพศในซีรีส์อเมริกันชื่อดังอย่าง Modern Family หรือจะเป็นภาพลักษณ์สุดหรูมีระดับอย่าง Karl Lagerfeld ดีไซน์เนอร์ชื่อดัง ที่มีผลงานออกแบบให้กับแบรนด์หรูอย่าง Chanel, Fendi และแบรนด์ของตนเองอย่าง Karl Lagerfeld จนถึงในโลกการเมือง Jared Polis สมาชิกวุฒิสภาประจำมลรัฐโคโลราโดที่แสดงอัตลักษณ์ทางเพศอย่างเปิดเผย และด้วยภาพลักษณ์ที่หลากหลายเช่นนี้ ทำให้การเชื่อมโยงของกลุ่มรักร่วมเพศในตะวันตกกับท่าทีต่อโลกภายใต้ความเป็นสุนทรียภาพสามารถแสดงออกควบคู่กันอย่างสอดคล้องและไม่ผิดแปลกไปจากความรู้และการยอมรับของสังคม

ดังนั้น การแปลเนื้อหาจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย จึงจำเป็นต้องพิจารณาว่าความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ระหว่างกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยและสังคมตะวันตกว่า จะมีส่วนช่วยหรือส่งผลกระทบต่อการแปลตัวบทหรือไม่ เนื่องจากการแปลภาษามีใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งเท่านั้น แต่ยังคงให้สื่อความหมายและให้อรรถรสที่เท่าเทียมกันด้วย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องพิจารณาถึงการซ้อนทับของสุนทรียภาพในระหว่างสังคมทั้งสองว่ามีอย่างน้อยเพียงใด ควรทำอย่างไรเพื่อชดเชยความแตกต่างเหล่านั้น และจะทำอย่างไรเพื่อแปลสุนทรียภาพจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกัน

3) การจำยอมต่อสังคมด้วยการเล่นบทที่ถูกคาดหวัง (Theatricality) คำว่า “บทบาท” ภายใต้บริบทนี้คือ พฤติกรรมที่สังคมคาดหวังว่าเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ โดย

คนกลุ่มรักร่วมเพศจะไม่ถูกคาดหวังให้ปฏิบัติตัวเหมือนผู้ชายหรือผู้หญิง ด้วยเหตุที่ว่า คนกลุ่มนี้ไม่ได้แสดงความสนใจต่อเพศตรงข้ามตามที่สังคมกำหนดว่าควรจะเป็น หรือแม้แต่รูปแบบการวางตัวที่แตกต่างจากคุณค่าที่สังคมยึดถือ ไม่ว่าจะเป็นการถือว่า “ความเป็นชาย” เป็นเพศที่มีอำนาจเหนือกว่า “ความเป็นหญิง” ที่ควรยอมจำนนต่อเพศชาย “โดยธรรมชาติ” ดังนั้น การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศจึงเป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนถึงทัศนคติที่มองว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง “บทบาท” และบทบาททางเพศที่สังคมกำหนดนั้นเป็นเรื่องตื้นเขิน เพราะในโลกของความเป็นจริงแล้วการแสดงออกในเรื่องเพศเป็นเรื่องของสไตล์และรสนิยมของแต่ละบุคคล โดยที่อาจใช่หรือมิใช่สิ่งที่ตัวตนของคนเหล่านั้นเป็นจริง หรือกล่าวง่าย ๆ หนึ่ง คือ การมองว่าชีวิตเป็นเหมือนละครเรื่องหนึ่ง ซึ่งหลายครั้งเราอาจต้องเล่นไปตามบทบาทต่างๆ ที่เป็นอยู่เพื่อให้ได้มาซึ่งในสิ่งที่ต้องการ หรือหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดขึ้น (Babuscio, 1999: 123-126)

4) กลยุทธ์รับมือด้วยอารมณ์ขัน (Humor) ในแง่หนึ่งอารมณ์ขันถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการรับมือกับสถานการณ์ที่เป็นปรปักษ์ และสะท้อนอัตลักษณ์ที่ดีและสร้างสรรค์ออกมา โดยอารมณ์ขันนี้สามารถแสดงออกมาได้ในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งรูปแบบหนึ่งที่มักพบบ่อยคือ การใช้ไหวพริบในสถานการณ์ที่ไม่น่ารื่นรมย์หรือพบกับความเป็นศัตรู จริงอยู่ที่สังคมมักกล่าวว่า กลุ่มรักร่วมเพศถือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และเป็นส่วนหนึ่งของ “ความปกติ” อื่น ๆ เช่น ต้องจ่ายภาษีไม่ต่างจากคนอื่น แต่ในส่วนลึกแล้วกลุ่มรักร่วมเพศก็ยังตระหนักถึงอัตลักษณ์ของตนที่แตกต่าง สารที่สังคมสื่อออกไปจึงมีความขัดแย้งเป็นอย่างยิ่งว่า “เกย์เป็นเหมือนคนอื่น แต่ในขณะที่เดียวกันก็แตกต่างจากคนอื่น” กลุ่มรักร่วมเพศจึงต้องพัฒนาทักษะเพื่ออยู่ในสังคมที่มีกฎเกณฑ์ที่ด้านอยู่ (Babuscio, 1999: 126 - 128)

นอกจากนี้ จากการศึกษาของพิเศษ สอาดเย็น (2558: 28-29) พบว่า รูปแบบภาษาที่นิยมใช้กันในภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในภาษาอังกฤษแล้ว ได้มีนักวิชาการวิเคราะห์เป็นแนวทางหลัก ๆ ได้ ดังนี้

- การใช้ถ้อยคำที่เฉพาะเจาะจงกับบทบาทของเพศตรงข้ามกับผู้พูด (inversion of gender-specific terms) เช่น การที่กลุ่มรักร่วมเพศที่เป็นชายสนทนาโดยใช้การพูดจาอ่อนหวานแบบผู้หญิง (girl talks) เป็นต้น
- การเรียกชื่อใหม่ (renaming) รวมถึงการตั้งชื่อเฉพาะตามลักษณะเด่นบางอย่าง เช่น การเรียกชื่อบุคคลที่ประกอบอาชีพโสเภณีว่า “Whorina” เป็นต้น

- **การเน้น (emphatics)** โดยไม่ได้มีเจตนาที่จะเน้นความหมายตามนั้นจริง ๆ โดยใช้รูปแบบภาษาต่าง ๆ เช่น การใช้อุทาน การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่จริงจัง เช่น marvelous หรือ adorable
- **การดึงเอาประโยคหรือวลีซึ่งเป็นที่รู้จักกันในตัวบทอื่นมากล่าวถึงใหม่ (intertextual reference)** เช่น การใช้วลี “oh my” นอกจากจะเป็นการใช้ภาษาแบบมาตรฐานของสุภาพสตรีที่อ่อนหวานแล้ว ยังมีนัยแฝงที่สัมพันธ์กับความรับรู้ภายในในกลุ่มชายรักชาย ซึ่งนิยมนำลีลาการพูดของดารานางงามฮอลลีวูดมาเป็นต้นแบบในการพูดจกกันภายในกลุ่ม
- **การใช้ถ้อยคำภาษาต่างประเทศ** เพื่อแสดงรสนิยมและเพื่อแสดงความ “แตกต่าง ไม่เหมือนใคร” ความแปลกแยกไปจากสิ่งแวดล้อม
- **การคละคำที่มีทำเนียบภาษาต่างกัน (register mixing)** โดยการนำคำที่มีระดับความเป็นทางการต่างกันมาใช้คู่กันเพื่อให้เกิดความแตกต่างไม่เข้ากัน หรืออาจนำคำล้อเลียนกับคำที่มีความสูงส่งในแง่ของวรรณคดีมาใช้คู่กัน

ทั้งนี้ ผู้แปลจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่า ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศนอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงอัตลักษณ์ของผู้ที่อยู่ในกลุ่มนี้แล้ว ภาษาเฉพาะกลุ่มนี้ยังสามารถใช้เพื่อการสร้างสีสันให้กับภาษาพูดทั่วไปได้อีกด้วย ดังจะเห็นว่าภาษาเฉพาะกลุ่มนี้ได้รับความนิยมในวงกว้าง เช่น คำว่า “ชะนี” ซึ่งแต่เดิมใช้เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศสำหรับเรียกผู้หญิง แต่ในปัจจุบันผู้หญิงก็สามารถใช้คำนี้สำหรับเรียกผู้หญิงคนอื่นได้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย

ปัจจุบันรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากอันเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการรับเอาแนวคิดเสรีนิยมของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา หรือการให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของคนทุกกลุ่ม ดังนั้นจึงทำให้กลุ่มรักร่วมเพศได้รับการยอมรับมากขึ้น และมองว่าเป็นบุคคลธรรมดา ไม่ใช่ผู้ที่มีปัญหาหรือป่วยทางจิตอีกต่อไป

ทั้งนี้ เมื่อสังคมมีการยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศมากขึ้น ทำให้เรามีโอกาสเห็นเรื่องราวชีวิตของกลุ่มรักร่วมเพศในผ่านช่องทางต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นละคร ภาพยนตร์ นวนิยาย วรรณกรรม ซึ่งในช่วงแรกตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศมักมีบทบาทเพื่อสร้างสีสันและความสนุกสนานให้กับท้องเรื่องโดยตัวละครหลักยังเป็นกลุ่มรักต่างเพศ แต่เมื่อเวลาผ่านไปจะเห็นได้ว่าเริ่มมี

การเน้นไปที่แง่มุมชีวิตในด้านอื่น ๆ กลุ่มตัวละครรักร่วมเพศ และในบางเรื่องยังมีตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง

ทั้งนี้ ตรีศิลป์ บุญขจร (2547: 54) ได้กล่าวถึงการเริ่มปรากฏของนวนิยายที่ได้สะท้อนลักษณะของสังคมรักร่วมเพศในสังคมไทยว่า

... นวนิยายไทยได้เริ่มเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างชัดเจนตั้งแต่ พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา นักเขียนหลายคนนิยมนำเรื่องรักร่วมเพศเข้ามาใช้ในนวนิยาย โดยเฉพาะในการสร้างตัวละครนั้น อาจเรียกได้ว่าเป็นการปฏิวัติการสร้างตัวละครครั้งยิ่งใหญ่ เพราะแต่เดิมตัวละครในนวนิยายประกอบด้วยชายจริงหญิงแท้ ซึ่งการปรากฏตัวละครที่มีลักษณะเป็นคนรักร่วมเพศนอกจากจะสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างชัดเจนแล้ว ยังส่งผลให้นวนิยายเรื่องนั้นแสดงภาพได้ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น ...

สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับบรรดาตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศที่สามารถสะท้อนถึงอัตลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของคนกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดีคือ การใช้ภาษากลุ่ม ที่มีลีลาและสะท้อนถึงความสร้างสรรค์โดยภาษาเฉพาะกลุ่มนี้เริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลาย ไม่เพียงเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น แม้แต่กลุ่มชายจริงหญิงแท้ก็ตามโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้บทสนทนาที่มีความสนุกสนานเฮฮา หรือแสดงถึงความสนิทใกล้ชิดเป็นกลุ่มเดียวกันของผู้พูด และภาษานี้ยังได้ปรากฏในภาษาของวรรณกรรม ภาษาของสื่อมวลชน และภาษาของโฆษณา

จากการศึกษาของ บงกชกร ทองสุก (2553) พบว่า ลักษณะการใช้คำในคำศัพท์เฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในนวนิยายไทยมีทั้งหมด 11 ลักษณะ ได้แก่ คำทับศัพท์ คำมีศักดิ์ ศัพท์บัญญัติหรือศัพท์เทคนิค คำภาษาตลาด คำต่ำหรือคำหยาบ คำผวน คำล้อเลียน ภาษาต่างประเทศ คำย่อ คำสแลงหรือคำคะนอง คำภาษาถิ่น คำคล้องจอง ดังต่อไปนี้

1) คำทับศัพท์ คือ คำในภาษาไทยที่มีรากมาจากภาษาอื่นโดยนำมาใช้ทั้งคำ ทั้งนี้ การออกเสียงคำดังกล่าวอาจผิดเพี้ยนไปจากภาษาต้นฉบับอยู่บ้างเพื่อให้คนไทยสามารถออกเสียงได้ง่ายยิ่งขึ้น รวมถึงมีการสะกดด้วยภาษาไทย สำหรับคำที่พบส่วนมากนั้นมาจากภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างคำ

เกย์คิง หมายถึง ชายที่มีรสนิยมทางเพศในเพศเดียวกัน ทั้งในรูปแบบเป็นฝ่ายชายและหญิง หรือได้ทั้งรุกและรับ ในปัจจุบัน ได้นำคำว่า Both ซึ่งหมายถึง ทั้งคู่ มาใช้แทน สันนิษฐานว่า Both เป็นศัพท์ที่ใช้ในกลุ่ม Homosexual ชาวต่างชาติ โดย Both เข้ามาในประเทศไทยจากการเล่น Chat เนื่องจากในยุคแรกของกะเทยดอตคอมไทย

โปรแกรม Chat ได้เกิดก่อน Pirch และ Icq โดยห้อง Chat ที่โด่งดังจะอยู่ใน gay.com โดยจะแบ่งเป็นห้องแต่ละประเทศ ซึ่งมีห้อง Thailand และมักมีชาวต่างชาติเข้ามาคุยเพื่อหาคู่ ดังนั้น เป็นไปได้ว่า กลุ่ม Homosexual ชาวไทย ได้เข้าไปเล่น และนำคำว่า Both มาเผยแพร่ใช้ใน Pirch และออกมาใช้เป็นศัพท์พูดโดยทั่วไป (More info on Gay-King, Gay-Queen and Gay-Quings, Thailandproject, 2015)

2) คำมีศักดิ์ คือ คำที่ให้ความรู้สึกสูงกว่าคำธรรมดาทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้อาจเป็นคำที่มาจากระดับภาษาที่สูงหรือเป็นทางการ เช่น คำราชาศัพท์ โดยนำคำกลุ่มนี้มาปรับใช้กับงานเขียนที่ภาษาอยู่ในระดับทั่วไป อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนจะต้องเลือกใช้คำที่สอดคล้องกับเนื้อหา

ตัวอย่างคำ

ชีวหาพาเพลิน

คำว่า ชิวหา หมายถึง ลิ่น แต่เมื่อนำมาใช้ในบริบทนี้ ชิวหาพาเพลิน หมายถึง การที่กลุ่มรักร่วมเพศใช้ลิ่นสำเร็จความใคร่ (Oral sex) ให้อีกฝ่ายหนึ่ง โดยคำว่าชิวหานั้นเป็นคำราชาศัพท์จึงถือว่าเป็นคำมีศักดิ์ เมื่อนำมาใช้จึงให้ความรู้สึกสูงส่งกว่าการใช้คำว่า ลิ่น (บงกชกร ทองสุก, 2553: 87)

3) ศัพท์บัญญัติหรือศัพท์เทคนิค คือ คำที่สร้างขึ้นใหม่ซึ่งอาจเริ่มมีการใช้งานทั่วไป แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาทั่วไป ทั้งนี้ศัพท์กลุ่มนี้สร้างขึ้นมาอย่างเจาะจงเพื่อใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง มักใช้โดยเฉพาะกับงานเขียนที่เป็นแบบแผน

ตัวอย่างคำ

กะเทย บุคคลที่แสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาในรูปแบบเพศตรงข้าม ซึ่งใช้ทั้งในเพศหญิงและชาย ในอดีตนั้น ผู้หญิงที่แสดงออกเป็นผู้ชายก็ถูกเรียกว่า กะเทยด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ กะเทยยังเป็นศัพท์ทางการแพทย์ด้วย อันหมายถึง บุคคลที่มีลักษณะทางกายภาพมีสองเพศ (ปรากฏอวัยวะเพศทั้งสองเพศในร่างเดียวกัน) ในอดีต มักพบการใช้คำว่า กะเทย ในเชิงคำพูดถูกเหยียดหยาม ต่อมากลุ่ม Homosexual ไทย ได้นำคำว่า เกย์ (Gay) ซึ่งจะดูสุภาพกว่า มาใช้ในภาษาไทยแทนคำว่า กะเทย

ปัจจุบัน นิยามศัพท์คำว่า กะเทย ได้เปลี่ยนไป โดยหมายเฉพาะถึงผู้ชายที่แต่งตัวและแสดงท่าทางออกเป็นผู้หญิง แลดูตุ้งติ้งเท่านั้น ส่วนผู้หญิงที่แสดงออกเป็นผู้ชาย ได้เปลี่ยนไปใช้คำว่า ทอม แทน คำว่า กะเทย มีนิยาม

ความหมายตรงกับศัพท์แสดงในภาษาอังกฤษว่า Drag queen คำว่า Drag หมายถึง ลาก (เครื่องแต่งกาย เสื้อผ้า) ในต่างประเทศ กลุ่มกะเทย มักนิยม แต่งกายด้วยเสื้อผ้าอาภรณ์ที่รุ่มร่ามลากพื้น และแสดงออกเป็นผู้หญิง ดังนั้น จึงใช้ศัพท์ว่า Drag-queen เป็นคำนิยามกลุ่ม ที่แสดงออกมาในรูปแบบดังกล่าว (Thailandproject, 2015)

4) คำภาษาตลาด หมายถึง คำที่พบได้ในภาษาพูดของคนทั่วไป ลักษณะเด่นของ คำประเภทนี้คือ มักไม่คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม แต่เน้นว่าสามารถสื่อความหมายระหว่าง กันได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างคำ

ไปสนามหลวง, ตึก ๆ , ชักว้าว ในความหมายของเกย์ คือ การช่วยตัวเอง ในกาลก่อน ตลาดนัดที่มีอยู่กลางใจเมือง คือ ตลาดนัดสนามหลวง ทุกวันเสาร์- อาทิตย์ จะมีการจัดตลาดนัดเหมือนกับจัตุจักรในปัจจุบัน ในช่วงหน้าร้อน จะมีการจัดงานหนึ่ง คือ เทศกาลกีฬาไทย เช่น ตะกร้อ, กระบี่กระบอง, ตะกร้อลอด บ่วง เป็นต้น ที่สำคัญก็คือ เทศกาลเล่นว่าว จะมีทั้งว่าววง ว่าวปักเป้า และว่าวจุฬา ในเทศกาลดังกล่าว จะมีการออกร้านขายไก่ เช่น ไก่ย่างจี่ระพันธุ์ และยี่ห้ออื่น ๆ มากมาย ประชาชนที่มากก็นั่งกินไก่ พร้อมกับดูดนตรี - ฟังเพลงลูกทุ่งกันไปเป็นที่เพลิดเพลินจำเริญใจ ด้านนอกก็จะเป็นกลุ่มคนชายเชือกป่านว่าวบ้าง เมียงคำ บ้าง พร้อมเสื่อนั่งกินกัน กลุ่มคนกินก็มีทั้งมาเดี่ยว มาคู่ และมาเป็นครอบครัว ด้วยวัฒนธรรมที่เกี่ยวพันและสอดคล้องกับยุค จึงมีคำว่า ชักว้าว/ไปสนามหลวง ออกมาใช้ ชายหนุ่มที่เริ่มเข้าวัยกระทิงจะถูกถามอยู่บ่อย ๆ เช่นว่า “เฮ้ย ได้ทอย เอ็งเคยชักว้าวหรือยังวะ?” หรือ “นายเคยไปสนามหลวงหรือยัง?” เป็นคำฮิต สำหรับชายหนุ่มที่เรียนมัธยม ในที่นี้ จึงนำคำว่า ชักว้าว หรือ ไปสนามหลวง ซึ่งก็มาจากอาการของการกระตุกสายว่าว ที่ต้องการให้ขึ้นไปลอยบนฟ้า อาการ ของการกระตุก ๆ สายว่าวอย่างเป็นจังหวะนั้น ต้องมาอยู่ตรงช่วงกลางลำตัวพอดี คำ ๆ นี้จึงถูกยกมาเปรียบเทียบการสำเร็จความใคร่ของชายจนถึงปัจจุบัน สำหรับ ชายหนุ่มทั้งที่เป็นเกย์และไม่เกย์

ต่อมา คำว่า ตึก ๆ ก็ถูกนำมาใช้ในวงหนึ่ง ตึก ๆ น่าจะมาจากเสียงของ รถสามล้อที่ตั้งตึก ๆ ออกมาเป็นจังหวะ คล้ายกับอาการของการกระตุกสายว่าว ซึ่งก็คือการสำเร็จความใคร่ของผู้ชาย (Thailandproject, 2015)

5) **คำต่ำหรือคำหยาบ** เช่น คำต่ำ คำสบถ คำต้องห้าม คือคำที่สื่อถึงความไม่สุภาพ สื่อความหมายในแง่ที่ไม่ดี หรือฟังไม่ไพเราะ ซึ่งรวมถึงคำที่สื่อไปทางด้านเพศ การด่าทอ การดูหมิ่น โดยมารยาททางสังคม การใช้คำหยาบเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ เนื้อหาของคำหยาบอาจแตกต่างกันไปตามแต่ละระดับสังคมและภาษาของแต่ละท้องถิ่น การใช้คำหยาบขึ้นอยู่กับวาระและกลุ่มบุคคลที่สื่อสาร โดยในแต่ละยุคจะมีการถือเรื่องศัพท์แสดงต่างกัน ในแต่ละสังคมและวัฒนธรรมมีคำต่ำและคำหยาบที่แตกต่างกัน และแม้ในสังคมที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน คำต้องห้ามของสังคมหนึ่ง อาจเป็นคำศัพท์ทั่วไปของอีกสังคมหนึ่งก็ได้ สำหรับวัตถุประสงค์ของการใช้คำประเภทนี้ในข้อเขียนบางประเภท เช่น วรรณกรรม หรือนวนิยายนั้น ก็เพื่อให้เรื่องราวมีรสชาติ ตลอดจนให้เกิดความสมบัตภาพและสมจริงยิ่งขึ้น

ตัวอย่างคำ

จันอับ เป็นคำที่กลุ่มรักร่วมเพศใช้ด่าทอผู้อื่น โดยมีที่มาจากการผสมคำว่า “จัญไร” กับคำว่า “อับปรีย์” เข้าด้วยกัน และมีการปรับเปลี่ยนตัวสะกดเล็กน้อยเพื่อให้ได้คำที่พ้องรูปและพ้องเสียงกับคำว่า “จันอับ” ที่หมายถึงขนมหวานอย่างแห้งของจีน แต่ในภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศนั้น คำว่า “จันอับ” ก็มีความหมายเหมือนคำว่า จัญไร ซึ่งแปลว่า เลวทราม, เป็นเสียด, ไม่เป็นมงคล และอับปรีย์ ซึ่งหมายถึง ระยำ, จัญไร, เลวทราม, ต่ำช้า, ชั่วช้า, ไม่เป็นมงคล และใช้ในบริบทเดียวกัน (บงกชกร ทองสุก, 2553: 93)

6) **คำผวน** คือ การสลับคำโดยใช้สระและตัวสะกดของพยางค์หน้าและพยางค์สุดท้ายมาสลับกัน ทำให้เกิดคำใหม่ที่อาจไม่มีความหมาย แต่การออกเสียงจะคล้องจองกับรูปเดิม หรืออาจเกิดคำใหม่ที่สื่อความหมายกัน ทั้งนี้ คำผวนนั้นนิยมใช้กับคำสองหรือสามพยางค์เป็นส่วนใหญ่เพราะสามารถสลับตำแหน่งได้ง่าย เนื่องจากคำพยางค์เดียวนั้นไม่สามารถผวนได้ ทั้งนี้ บางครั้งคำที่ได้ อาจมีความหมายที่ไม่เหมาะสมหรือหยาบคายไม่เหมาะสมจะพูดตรง ๆ

ตัวอย่างคำ

“ดีออก” เป็นคำที่ผวนมาจากคำว่า “อีตอก” ซึ่งเป็นคำที่สามารถใช้ได้สำหรับด่าทอบุคคลที่สาม หรือสำหรับว่าหยอกกลุ่มรักร่วมเพศด้วยกัน ทั้งนี้คำว่า “อีตอก” นั้นมาจากการด่าทอผู้หญิงว่า “ตอกทอง” สันนิษฐานว่าเป็นคำยืมจากภาษาจีนแต่จิวว่า “หลกท่ง” ซึ่งเป็นคำต่ำที่มีความหมายว่า “แดงเหมือนเหล็กเผาไฟ” ใช้กับหญิงที่มักมากในกามารมณ์ อย่างไรก็ตามแม้คนจีนแต่จิวจะชอบใช้คำพูดโผงผาง แต่การใช้คำต่ำกับลูกหลานก็เป็นการแสดงความเอ็นดูมากกว่าจะ

เป็นการดูค่าตามนั้นจริง ๆ เข้าใจว่า ต่อมาคนไทยน่าจะยืมคำ “หลกท่ง” นี้มาจาก คนจีนแต่จิว โดยถ่ายสำเนียงกลับเพราะคิดว่าคนจีนพูดไม่ชัด น่าจะหมายถึง คำว่า “ดอกทอง” มากกว่า เลยใช้ “ดอกท่ง” คำผู้หญิงเรื่อยมา โดยมีทั้งคำแบบ เอ็นดูตามแบบคนจีน และคำแบบเอาจริงเอาจัง (ไว้สาระนุกรม, 2559)

7) คำล้อเลียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากลักษณะเด่นประการหนึ่งของคนไทยส่วนใหญ่ คือ มักจำรวยอารมณ์ขัน และแม้แต่ในด้านการใช้ภาษาเอง เราก็มักนำคำที่เป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีเสียงใกล้เคียงกับคำในภาษาไทยมาเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ให้กลายเป็นคำไทย หรือบางทีก็นำมาพูดทับศัพท์เพื่อสร้างสีสันและให้เกิดอารมณ์ขัน

ตัวอย่างคำ

สตอเบอร์ແหล เป็นคำล้อเลียนภาษาต่างประเทศคำว่า สตอเบอร์รี่ (strawberry) ซึ่งเป็นพืชล้มลุกชนิดหนึ่งซึ่งมีผลสีแดงขนาดเล็ก โดยตัดคำว่า “รี” ออก จากนั้นนำมาผสมกับคำว่า “ແหล” จากคำว่า “ตอແหล” จะได้คำว่า “สตอเบอร์ແหล” ซึ่งมีความหมายเหมือนกับ “ตอແหล” ที่ว่า พูดเท็จ, พูดปัดเรื่อง (มักใช้เป็นคำด่า) ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการใช้คำว่า “สตอเบอร์ແหล” แทน “ตอແหล” นั้นก็เพื่อลดความรุนแรงของคำด่าลง (บงกชกร ทองสุก, 2553: 94)

8) คำย่อ คือ คำที่เขียนอย่างย่อเพื่อประหยัดถ้อยคำหรือทำให้ไม่เปลืองเนื้อที่ในการเขียน หรือพิมพ์ คำย้อมี 2 ลักษณะ 1) การพูดสั้น ๆ ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น นายกข ทานรองฯ จุฬฯ หรือ 2) การย่อโดยใช้ตัวพยัญชนะต้นแล้วเติมจุด การเติมจุดค่อนข้างสับสน คือ ไม่มีหลักยึดที่แน่นอน

ตัวอย่างคำ

ก.ท.ม. ย่อมาจากคำว่า กะเทยเก็กแมน (Thailandproject, 2015)

9) คำสแลงหรือคำคะนอง คือ คำที่เกิดขึ้นและใช้เฉพาะกลุ่มคนในสังคม เป็นภาษาที่สร้างสีสัน สร้างความแปลกใหม่ ได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มในเวลาสั้น ๆ แล้วเสื่อมสูญไป โดยคำเหล่านี้จะไม่ใช้ในภาษาราชการหรือภาษามาตรฐาน เช่น อัด เต็ง จวก ดังจะเห็นได้บ่อยครั้งในภาษาพูดหัวขำซึ่งมักมีการใช้คำสแลงที่สร้างอารมณ์ ความรู้สึก เพื่อดึงดูดให้ผู้รับสารสนใจ และทำให้ขำขันสนุกสนานมากขึ้น

ตัวอย่างคำ

กระเทียม หมายถึง กะเทย สันนิษฐานว่า เป็นศัพท์ที่แปลงมาให้เพื่อให้มีความสุภาพกว่าคำว่า “กะเทย” และในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ดูตลกขบขันยิ่งขึ้น โดยยังคงลักษณะความหมายเดิมไว้ (Thailandproject, 2015)

10) คำภาษาถิ่น คือ ถ้อยคำที่เข้าใจเฉพาะท้องถิ่นไม่เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปถ้านำไปใช้ในการพูด การเขียน อาจจะสื่อความหมายผิดไป

ตัวอย่างคำ

คำว่า ตีอกว้าง เป็นคำเมือง (ภาษาเหนือ) ในความหมายของเกย์ คือ การช่วยตัวเอง คล้ายกับคำว่า สนามหลวง, ชักว้าว และตุ๊ก ๆ โดยคำว่า ตีอก หมายถึง อากัปกริยาทำมือกระตุก ๆ ส่วน ว้าง นั้น คำเหนือ มีสองความหมาย 1) มาจากคำว่า “น้ำล้าง” ซึ่งหมายถึง น้ำอสุจิ และ 2) มาจาก “ล้าง” ที่หมายถึง สิ่งที่มีนวลนุ่ม ๆ เช่น หนังล้าง หมายถึง หนังยางที่ใช้รัดขง หรือ กำมือเหมือนกำรอบองคชาตก็เรียกว่า ว้าง ดังนั้น ตีอกว้าง จึงหมายถึง อากัปกริยาทำมือกระตุกให้หลังน้ำอสุจิออกมา หรือการสำเร็จความใคร่ (ช่วยตัวเอง) ของผู้ชาย (Thailandproject, 2015)

11) คำคล้องจอง คือ คำที่มีสัมผัสคล้องจอง เน้นการเล่นเสียงสัมผัสสระ สัมผัสอักษร เพื่อให้เกิดความไพเราะน่าฟัง คำที่นำมาต่อขึ้นนี้อาจเป็นคำ 2 พยางค์ หรือสำนวนก็ได้ เช่น การเล่นต่อถ้อยคำสำนวนกัน

ตัวอย่างคำ

หน้าเงือก เหงือกพะยูน เป็นคำที่มีสัมผัสคล้องจอง ใช้ในสถานการณ์ที่กลุ่มรักร่วมเพศดำทอผู้ที่มีหน้าตาไม่ดี หรือหน้าตาน่าเกลียด โดยนำไปเปรียบเทียบกับหน้าตาที่ไม่สวยงามของเงือกและพะยูน (Thailandproject, 2015)

ตัวอย่างภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศจากหนังสือเรื่อง *บันทึกของตุ๊ด*

ตัวอย่างที่ 1

“อุทาหรณ์สอนใจแก๊ง ฉบับที่ 2

นานมาแล้ว ประมาณช่วงปี 2 สมัยที่ Camfrog กำลังดัง ข้าเองก็มีโอกาสได้คุยกับผู้ชายคนหนึ่งผ่านกล่อง อีชี้อารม อีชี้อีเป็นรุกไม่แสดงออกดูสูงหล่อ กล้ามใหญ่ ไซ่ตรง ขาว ดูแมน และพูดจาอบอุ่นดูมีการศึกษา เราสองคนคุยกันสัปดาห์ ก็ตัดสินใจนัดเจอกันที่เมเจอร์รังสิตถิ่นเรา (ตอนนั้นเราเรียน ม.กรุงเทพ)

พอถึงวันนัด ข้าก็ไปก่อนเวลาเล็กน้อยเพื่อหาที่ซุ่มดูลาดเลา ปรากฏว่าเห็นอามเดินฝ่าฝูงชนมา ซุ่มพระ... นางหล่อจริงวะ ตัวสูง หุ่นดี ผิวขาว และหน้าเนียนมากกกก เห็นดังนั้นข้าจึงออกจากที่ซ่อน เดินแอบแป้วเหมือนฟังเดินมาถึงแล้วบังเอิญเจออี ระหว่างที่เราเจอกัน ทุกอย่างดูดีมาก อามดูสุขภาพ เทคแคร์ พุดแกง ไม่มีกลิ่นปาก และเลี้ยงป๊อปคอร์นเราอยู่ด้วยกันจนเย็น ...” (ข้า บันทึกของตุ๊ด, 2557: 52)

จะเห็นได้ว่า ภาษาที่ผู้เขียนใช้มีสีสันเป็นอย่างยิ่งและสามารถแสดงอัตลักษณ์ของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการเลือกใช้สรรพนามอย่าง “อี” ซึ่งเป็นการนำสรรพนามภาษาอังกฤษว่า “he” หรือ “นาง” แทนผู้ชายที่ออกเดทด้วย การเลือกใช้คำอุทาน “ซุ่มพระ” เพี้ยนมาจากคำว่า “คุณพระ” เป็นคำอุทานที่ผู้หญิงชั้นสูงในสมัยก่อนมักใช้กันเพื่อแสดงอาการตกใจ ตลอดจนการใช้คำสแลงอย่าง “แอบแป้ว” หมายถึง การทำท่าทางให้ดูน่ารักเหมือนเด็กใส่เสื้อ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 2

“อุทาหรณ์สอนใจหญิง ฉบับที่ 5

พริ้ม...เป็นเพื่อนผู้หญิงในกลุ่ม

นางมีแฟนชื่อพีกรเป็นหัวหน้าแผนกของนางเอง พริ้มเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จในการหาคู่ครอง พีกรเป็นผู้ชายสุขภาพ หน้าทีการงานดี แถมยังหล่อและขี้บ่แถม พวกเราทุกคนจึงปริ่มปริ่มกับอีพริ้มและซาบูนางในฐานะชะนีตัวอย่าง ที่หาผัวได้อย่างล้ำลาดพาชาติเจริญ

วันหนึ่งช่วงเย็น ซึ่งเป็นวันเกิดของอีคิม กลุ่มของเราจึงนัดกินข้าวกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง อีพริ้มเลทเช่นเคย นั่งรออยู่เกือบสิบนาที นางก็เดินมาขอบคุณนายเข้ามาในร้านโดยมีพีกรผู้หล่อตีเปิดประตูให้ พวกเรามองด้วยสีหน้ากึ่งเคลิ้ม กึ่งอยากตบ พีกรเดินถึงโต๊ะก็

ทักทายเราด้วยคำที่คุ้นเคยว่า

พีกร: ... สวัสดีครับสาว ๆ

พวกเรา: สวัสดีค่ะพีกร

พริ้ม: ทักก่อนได้มั้งสิ

พีกร: งั้นพี่ไปก่อนนะ ทานให้อร่อยนะคะ

ซ่า: พี่กรไม่อยู่ทางด้วยกันก่อนหรือคะ?

พีกร: พี่มีประชุมต่อครับ ... งั้นพี่ขอตัวก่อนนะ

พีกรเดินออกไป

คิม: จะต้องดูแลและมีเงินขนาดนั้นเลยหรือวะ

ซ่า: ดูไว้เป็น Inspire นะคะ หาผ้าต้องได้มาตรฐาน P.R.E.A.M.

พริ้ม: พุดยากอะซ่า... (หัวเราะปิดปาก)

คิม: คือใครจับใครวะ

พริ้ม: ไม่รู้คุยกันมาเรื่อยๆ นะ

กอล์ฟ: ...ได้กันยัง?

หยก: อึดอกกอล์ฟ! ...ว่าแต่ได้ยัง?

พริ้ม: ยังงง!! ...ยังจริงๆ

ซ่า: จะพูดว่าเขาถนอมมึง?

คิม: หรือมึงอ้วนจนเค้าไม่แดกวะ? 555

พริ้ม: อีห่า... มึงต้องบอกว่ากูเนียนอมเค้า 555 กูรักเค้านะ

หยก: คิม... บอกอิพริ้มสิ

พริ้ม: อะไร?

คิม: เดี่ยวไปต่อสิลมนะ

พริ้ม: สิลมไหน

คิม: ซอย 2

พริ้ม: ผับแก๊งอะนะ? ใ้ยไม่ไป ไปก็ได้มีแต่ตุ๊ด

ซ่า: อีนี่ไหนฟังบอกรักผัว?

คิม: ขอพีกรเลยอีดอก เร็ว... เปิดหูเปิดตา

พริ้ม: ไม่เอา... ไม่ขอ แม่ยังไม่ชอบให้กูเที่ยวกลางคืน รู้บู้บด่ากูแหลกเลย

หยก: อีพริ้ม วันเกิดเพื่อน

คิม: ก็ไม่รู้สินะ...

ซ่า: โตแล้ว... ไม่บังคับนะ (กรอกตาเป็นเลข 7)

พอกินข้าวเสร็จอีพริ้มโทรแอบกับพีกรว่าป่วยท้องเสียกำลังจะกลับบ้านนอน
เสร็จตอแหลก พวกเราก็แวะแต่งตัวที่คอนโดอีคิมและเดินทางไปสี่ลม... วิมานของเรา

พอไปถึงร้าน ก็พบกับบรรยากาศอันเป็นเอกลักษณ์ ที่นี่ดูเหมือนแบบจำลองของ
ชายทะเลแถบเมดิเตอร์เรเนียนโดยแท้ ทุกแห่งเต็มไปด้วยมวลหมู่มุกล้ำปุ มีทั้งปุขาว ปุดำ
ปุต่างชาติ ปุไปรยาทั้งยังเจ็อบนไปด้วยฝูงกระเบนและสัตว์ทะเลน้ำลึก ทุกสิ่งปะปนกัน
หลากหลายพันธุ์และกินกันเองเสมือนห่วงโซ่อาหารกลางใจกรุง

ทุกอย่างราบรื่นจนกระทั่งเกือบตีหนึ่ง ขณะที่เพลง Come & get it ของ Selena
Gomez (แนะนำให้เปิดฟังระหว่างอ่าน) ขึ้นรอบที่ 6 หม่อมวลตุ๊ดที่มาได้ก็เริ่มกรีดร้อง และ
กระโดดขึ้นเวทีกันให้วุ่นวาย อีพริ้ม ชนะซึ่งสถิติเหลือเพียง 8% ก็เลือกขึ้นไปเบียดกับเหล่าปุ
ด้วย ทุกคนทำหน้าที่ Girl Group ได้ดี ทั้งเต้น ทั้งเลีย ทั้งลิปซิงค์กันจนนึกว่าบนเวทีคือ
ฝูง Selena ตัวเป็นๆ

ด้วยความที่เพื่อนของเราขึ้นไปเลียกับเค้าด้วย พวกเราจึงมองขึ้นไปบนเวทีและ
ร้องเชียร์อย่างสนุกสนาน มีเพียงอีหยก ซึ่งเป็นตุ๊ดไม่กินแอลกอฮอล์ นางมองหยีตาไปทางเวที
ด้วยสีหน้าแปลกประหลาดหลายรอบ ด้วยความสงสัย ซ่าจึงหันมองตามนาง

รอบแรก... เห็นอีพริ้ม

รอบที่สอง... เห็นอีพริ้ม และตุ๊ดที่อยู่ล้อมรอบนาง

รอบที่สาม... เห็นอีพริ้ม และตุ๊ดที่อยู่ล้อมรอบนางและตุ๊ดที่ผูกเอวลอยข้างหลังนาง

รอบที่สี่... เห็นอีพริ้ม และตุ๊ดที่อยู่ล้อมรอบนางและตุ๊ดที่ผูกเอวลอยข้างหลังนางและ...

ซ่า: ...อีหยก

หยก: กูเห็นแล้ว...

คิม: มึง...กว่า

ซ่า, หยก: กูเห็นแล้ว...

ภาพที่เห็น...ติดตามพวกเราจนถึงทุกวันนี้

อีพริ้ม ซึ่งเป็นหญิงเดี่ยวที่เมา และขึ้นไปเลื้อยบนเวที มี Background เป็นตุ๊ดที่เมาเกือบทั้งร้าน ช่างหลังนาง มีตุ๊ดคนหนึ่งผูกเอวลอย หลอดเหน็บหนูแทนไม้ค้ เลื้อยขึ้นลงด้วยลีลาแบบ Triple Selena ดูโดดเด่นเป็นสง่ายิ่ง

กอล์ฟ: เยดดดดด มึงดูตุ๊ดข้างหลังอีพริ้มสิ เลื้อยสู้ตายสุ... (หรีตา) ...เดี่ยว... (ขยี้ตา) ...เซี่ย...

นั่นมัน

...อีพีกร

ซ่า, หยก, คิม: กูเห็นแล้ว...

ระหว่างที่พวกเราเฝ้ามองการดูเอตระหว่างผัวเมียบนเวที คิดกันอยู่นานว่าทำยังไงถึงจะเอาอีพริ้มลงมาโดยที่พีกรไม่ทันสังเกต ก็พอดีกับที่อีพริ้มซึ่งเมาไม่ได้สติ หันไปคว้าคอตุ๊ดซ้ายขวาข้างตัวนางไปแบบมั่วๆ เพื่อจะดึงมา Entertain แล้วก็เสือกไปคว้าคอพีกรพอดี

อึบอ้ายละ...

พีกรซึ่งไม่ได้หันมามอง ก็นึกว่ามีชะนีที่ไหนมาसानสายสัมพันธ์ด้วย นางก็ลงมือเลื้อยขึ้นลงมโนว่าอีพริ้มเป็นเส้า อีพริ้มซึ่งเมาไม่รู้เรื่องก็เสือกยื่นเป็นเส้าให้ผัวตัวเองโยกขึ้นโยกลงอย่างเมามัน

ซ่า... ตัดสินใจที่จะไม่ทนกับภาพความสยดสยองนี้ จึงดึงมือเพื่อนทั้งหมดและเดินเข้าไปหน้าเวที พวกเราเบียดคนจนไปถึงตัวพีกรได้สำเร็จ แต่นางก็ยังคงเลื้อยแหกแข้งแหกขาอย่างเสียดสี เรายืนอยู่สั๊กพัก อีกอล์ฟคงระลึกได้ว่าพีกรไม่มีทางเห็นแน่ๆ นางจึงยื่นแก้วดริงก์ไปที่หน้าพีกร พอพีกรเห็นแก้ว ก็นิมิตว่ามีผู้ชายทึบนาง นางจึงเลื้อยลงมาหีบแก้วด้วยลีลาที่ กูทั้ง 4 คนรวมกันยังทำไม่ได้

เมื่อเลื้อยมาจนล่างสุด หน้าของนางจึงประสานตากับพวกซ่าเต็มๆ

และเหมือนทุกอย่างหยุดนิ่ง พีกรค้างอยู่ที่ท่าแหกขา มีเพียงเสียงเพลงท่อนฮุค

“...When you ready come and get it na na na na na na na na”

และหลอดที่หูนางก็หล่นลง...

พี่กร: .....

ซ่า: .....

พี่กร: .....

กอล์ฟ: (เขย่าแก้ว) กินสิคะพี่กร... จะได้มีแรงเต้นต่อ

พี่กร: ..... (หน้าเหมือนจะร้องไห้...เอื้อมมือมาหยิบแก้ว)

.....สวัสดีครับ...สาว ๆ

ซ่า: (ไหว้ก้มหัวต่ำ) สวัสดีค่ะ

เจ็กร...

เจอกันอีกแล้วนะคะเหม่...

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ผู้ชายสุดแมนที่มาเชิญเธอลงจากคาน...แท้ที่จริงแล้ว...อาจเป็นดาว อยู่ทีลีลม

โปรดระวัง...

ด้วยรัก

ซ่า บันทึกลงของตุ๊ด

Ps1. เข้าวันรุ่งขึ้น พวกเราตัดสินใจไม่เล่าให้พริ้มฟัง แต่โทรหาพี่กรถามถึงความเป็นจริง นางยอมรับว่าตนเป็นตุ๊ด คบพริ้มเพราะเหตุผลทางครอบครัว

Ps2. พวกเราขอให้พี่กรอธิบายให้พริ้มฟังด้วยตนเอง พี่กรเป็นกุลเกย์ดีพอที่จะยอมรับความจริงและนัดพริ้มมาบอกต่อหน้า...ไม่ใช่ทางโทรศัพท์

Ps3. ผ่านไปไม่นาน พี่กรก็กลายเป็นพี่สาวคนใหม่ในกลุ่ม ยังติดต่อพูดคุย และดำรงตำแหน่ง “เจ็กร...ผัวเก่าพริ้ม” จนถึงทุกวันนี้

Ps4. เรื่องนี้ได้รับอนุญาตจากทั้งพี่กรและพริ้มแล้ว

Ps5. หลังจากพริ้มเลิกกับพี่กร นางเสียใจอยู่ 4 วัน และมีผัวใหม่...เป็นทอม”

(ซ่า บันทึกลงของตุ๊ด, 2557: 158-165)

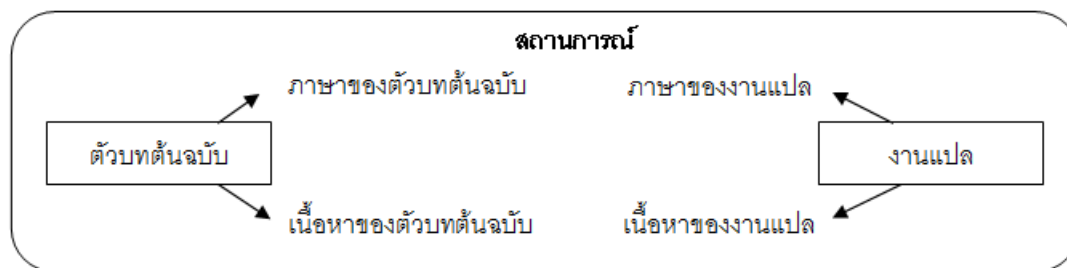
จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เขียนเลือกใช้คำสแลงอย่างคำว่า “ชะนี” ซึ่งเป็นคำที่กลุ่มรักร่วมเพศมักใช้เรียกผู้หญิงกลุ่มรักต่างเพศ หรือ “ก้ามปู” ซึ่งเพี้ยนมากจากคำว่า “ก้ามปู” โดยในกลุ่มรักร่วมเพศใช้เมื่อพูดถึงผู้ชายที่มีก้ามใหญ่ ผู้ชายที่เล่นก้าม ตลอดจนการที่กลุ่มรักร่วมเพศใช้คำลงท้ายว่า “คะ” ล้วนสะท้อนอัตลักษณ์ของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี

ส่วนที่ 3 ว่าด้วยกระบวนการในการแปลด้วยท

3.1 ทฤษฎีสโคปอสของไรส์และแฟร์เมียร์ (Katharina Reiß und Hans J. Vermeer)

ทฤษฎีสโคปอส (Skopostheorie) เสนอว่า การแปลภาษาคือการกระทำโดยมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการแปลงานดังกล่าวเสมอ เพราะวัตถุประสงค์ของเป้าหมายของงานแปลจะเป็นเสมือนเข็มทิศที่จะช่วยผู้แปลในการวางแผนสำหรับการแปล ตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่พบในระหว่างแปลงานชิ้นนั้น ๆ นอกจากนี้ ประเด็นที่สำคัญอีกประการที่ผู้แปลพึงระลึกคือ การแปลไม่ใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดภาษาจากภาษาต้นฉบับสู่ฉบับแปลเท่านั้น แต่ยังเป็น การถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในตัวบทไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิด้านล่าง

แผนภาพที่ 2 การแปลภาษาและการถ่ายทอดวัฒนธรรม

(วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2552: 13)

สำหรับวัตถุประสงค์หลักของการแปลวรรณกรรมเยาวชน โดยทั่วไปเป็นไปเพื่อความบันเทิงของผู้อ่านในภาษาปลายทางโดยกลุ่มผู้อ่านเยาวชนจะมีอายุระหว่าง 15 - 20 ปีต้น ๆ อย่างไรก็ตาม สำหรับการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ผู้วิจัยยังต้องการศึกษาวิธีการแปลภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศว่าแปลอย่างไรจึงจะได้ตัวบทที่นอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้รับสารอย่างครบถ้วนตามที่ปรากฏในตัวบทต้นฉบับและได้อรรถรสอย่างเต็มที่แล้ว จะทำอย่างไรไม่ให้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องมาเป็นปัญหาต่อการทำความเข้าใจ

3.2 แนวทางการตีความของฌอง เดอลิส (Jean Delisle)

ในขั้นตอนการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* ผู้วิจัยเห็นว่าขั้นตอนการแปลตามแนวทางการตีความของฌอง เดอลิส น่าจะเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อการแปลสามารถดำเนินได้อย่างเป็นขั้นตอน ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ผู้วิจัยได้สืบค้นมาปรับใช้ในขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมที่สุด

แนวทางการตีความของฌอง เดอลิสนั้น ขั้นตอนที่ 1 ผู้แปลจะต้องเริ่มจากการทำความเข้าใจด้วยทฤษฎีโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่มีเพื่อมาช่วยในการตีความ ทั้งนี้ สิ่งสำคัญประการหนึ่งสำหรับการตีความต้นฉบับ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษาต้นฉบับ ตลอดจนวัฒนธรรมและสภาพสังคมที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* จากการศึกษาภาษาเฉพาะของกลุ่มรักร่วมเพศทั้งในวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับและในวัฒนธรรมของฉบับแปล ผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะสำคัญหนึ่งคือ ความแตกต่างระหว่างกลุ่มรักร่วมเพศวัฒนธรรมต้นฉบับและฉบับแปล เช่น ภาพลักษณ์ของกลุ่มเพศรักร่วมเพศในวัฒนธรรมตะวันตกที่มีความหลากหลายมากกว่าไม่ว่าจะเป็นความตลกขบขันในละครชุด ความคลาสสิกในแบบแฟชั่นไอคอน หรือความจริงจังในวงการการเมือง เป็นต้น แต่สำหรับวัฒนธรรมไทยคนกลุ่มนี้มีภาพลักษณ์ตรึงอยู่กับความตลกขบขันที่ความคล้ายคลึงทางด้านการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มนั้น ทั้งสองวัฒนธรรมสามารถนำมาปรับใช้ร่วมกันได้อย่างลงตัว เช่น การใช้ถ้อยคำที่ตรงข้ามกับเพศของผู้พูด หรือการคละคำที่มีระดับภาษาแตกต่างกัน โดยเฉพาะการใช้คำราชาศัพท์ในการสนทนาภายในกลุ่มเพื่อน รวมทั้งการใช้คำสแลง เป็นต้น

ทั้งนี้ ความเหมือนและความแตกต่างข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า สิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาและปรับการใช้ภาษาอย่างระมัดระวัง โดยเฉพาะส่วนที่แตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งอาจมีการปรับเพิ่มหรือตัดทอนให้เหมาะสมกับผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทาง ขณะเดียวกันในส่วนที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยย่อมต้องพิจารณาให้แน่ชัดว่า ความเหมือนดังกล่าวเมื่อออกมาเป็นบทแปลที่สมบูรณ์แล้ว จะสามารถเข้ากับวัฒนธรรมปลายทางได้อย่างลงตัวและสอดคล้องกัน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมโดยการค้นคว้าเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ในกลุ่ม ตลอดจนการค้นคว้าจากหนังสือและบทละครที่บรรยายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทย ได้แก่ หนังสือและละครชุด “บันทึกของตุ๊ด” (ช่า บันทึกของตุ๊ด, 2557) และดูละคร “ไต่อารีตุ๊ดซี่ส์ เดอะ ซีรีส์” ซึ่งกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้บทแปลสามารถกลมกลืนและสอดคล้องกับภาษาเฉพาะที่เป็นปัจจุบันยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างบทแปลขึ้นมาในภาษาปลายทาง ในขั้นตอนนี้ผู้แปลจะต้องตระหนัก อยู่เสมอว่า ในหลาย ๆ กรณีผู้แปลอาจไม่สามารถแปลไปตามประโยคที่เห็นอยู่ตรงหน้า ดังทฤษฎีสโคปอสของ ไรส์และแฟร์เมียร์ กล่าวไว้ว่า การแปลไม่ใช่เป็นการถ่ายทอดภาษา แต่ยังเป็น การถ่ายทอดวัฒนธรรมไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ เพื่อที่จะเข้าใจลักษณะเด่นของ วรรณกรรมเยาวชนและสามารถแปลได้อย่างสอดคล้องกับลักษณะเด่นของการแปลนั้น ๆ ผู้วิจัย ต้องศึกษาประเด็นเรื่องวรรณกรรมเยาวชนของแคเรน คุกส์

เพื่อที่จะรักษาอรรถรสที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับเอาไว้ ก่อนที่จะเริ่มแปลต้นฉบับในขั้นตอน ที่ 2 ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาด้านภาษาศาสตร์สังคม และ แนวคิดลักษณะภาษาร่วมเพศ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยในด้านภาษาศาสตร์สังคมใน ด้านเพศว่าจะส่งผลอย่างไรกับความแตกต่างของภาษาที่คนแต่ละกลุ่มใช้ จากนั้นจึงจะไปที่ แนวคิดการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรกร่วมเพศในบริบทวัฒนธรรมต้นทางโดยแจ๊ค บาบัสซิโอ จากนั้นนำมาเปรียบเทียบแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของกลุ่มรกร่วมเพศใน วรรณกรรมไทยเพื่อหาบทแปลที่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 1 เกี่ยวกับการตีความโดยใช้ทฤษฎีของฌอง เดอริด

Tiny spins in a balletic pirouette out into the middle of the hallway and, laughing, shouts, “Dear World, I am not hot for Will Grayson. But world there’s something else you should know about Will Grayson.” And then he begins to sing, a Broadway baritone as big as his waist, “I can’t live without him!” (Green and Levithan, 2011: 7)

ไทนี่หมุนตัวด้วยปลายเท้าแบบบัลเลตไปยืนกลางโถงทางเดิน พลังหัวเราะและ ตะโกนว่า “โอ้ คนทุกผู้ทุกนาม ข้าหาได้สิเน่หาวิล เกรย์สัน แต่มีสิ่งหนึ่งที่ปวงท่านทั้งหลาย ควรรับรู้เกี่ยวกับวิล เกรย์สัน” จากนั้นไทนี่ก็เริ่มร้องเพลงสไตล์ละครเวทีแบบจัดหนักพอ ๆ กับตัวเขา “ข้ามิสามารถมีชีวิตอยู่หากปราศจากเขาได้!”

สถานการณ์ในตัวบทต้นฉบับเกิดขึ้นเมื่อเพื่อน ๆ ในห้องเรียนของวิล เกรย์สัน และ ไทนี่ คูเปอร์เข้าใจผิดว่า ไทนี่สารภาพรักกับวิลกลางห้องเรียนและเริ่มล้อเลียนวิล ดังนั้น วิลจึงขอให้ไทนี่ ช่วยอธิบายกับทุกคนว่านั่นเป็นเรื่องเข้าใจผิด แต่ไทนี่กลับแสดงบัลเลตและกล่าวตัวบทข้างต้นซึ่ง ทำให้คนอื่น ๆ เข้าใจผิดยิ่งกว่าเดิม

จากตัวบทจะเห็นว่า ไทนี่ คูเปอร์ แสดงออกในลักษณะที่เหมือนกับการแสดงละครเวที และภาษาที่ใช้ก็แตกต่างไปจากภาษาที่ใช้ปกติ ดังนั้นการแปลตัวบทดังกล่าวด้วยภาษาปกติก็จะ

ไม่สะท้อนถึงเจตนา รวมถึงไม่สอดคล้องการแสดงออกของตัวละคร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลตัวบทด้วยภาษาที่สละสลวยเหมือนละครเวทีสไตล์ย่อนยุค เพื่อให้เห็นความแตกต่างด้านภาษาอย่างชัดเจน และในขณะเดียวกันก็ยังเป็นการเพิ่มสุนทรียภาพตามแนวคิดของ บาบัสซิโอ เพื่อช่วยเสริมการประชดประชันความคิดอันคับแคบว่า เกย์ไม่สามารถเป็นเพื่อนกับชายแท้ได้ โดยการเพิ่มปัจจัยด้านสุนทรียภาพทำให้การประชดประชันมีน้ำหนักเหมาะสม ไม่รุนแรงจนเกินไป

ตัวอย่างที่ 2 เกี่ยวกับการตีความโดยใช้ทฤษฎีของฌอง เดอริล

After a moment, Tiny says, “Straight girls think he’s cute that’s all I’m saying.” And then I realize the full extent of the insanity. Tiny Cooper has brought me to a Gay-Straight Alliance meeting to hook me up with a girl.

Which is of course idiotic in the kind of profound and multivalent way that only an English teacher could fully elucidate ...” (Green and Levithan, 2011: 43)

ผ่านไปสักเดี๋ยวจึงก็พูดขึ้น “ฉันก็แค่พูดเฉย ๆ ว่าพวกสาวแท้คิดว่าแก่น่ารัก” ตอนนั้นเองที่ผมมองทะลุความคิดแฝง ๆ ไทนี่ คูเปอร์ พาผมมาเข้าประชุมแนวร่วมเกย์ - ชายจริงหญิงแท้ ก็เพื่อให้ผมได้เจ๊าะแจ๊ะกับสาว

แน่นอนว่านี่เป็นเรื่องโง่ ๆ อย่างล้าลึกซึ่งมีเพียงแต่ ครูสอนภาษา เท่านั้นที่จะสามารถบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้อย่างเหมาะสม ...”

ในตัวบทแปล ไทนี่ คูเปอร์ ได้ชักชวน วิล เกรย์สัน ให้เข้าร่วมกลุ่มแนวร่วมเกย์ - ชายจริงหญิงแท้ วิลหลงกลไปเข้าร่วมโดยไม่รู้ว่ไทนี่มีความคิดที่จะจับคู่กับกับสาวสักคนในกลุ่ม

ผู้วิจัยเลือกแปล “English teacher” เป็น “ครูสอนภาษา” เพื่อให้สอดคล้องกับที่ตัวละครต้องการบอกว่า มีเพียงผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเท่านั้นที่จะสามารถอธิบายออกมาเป็นคำพูดได้อย่างเหมาะสมว่า ความคิดที่จะจับคู่วิลกับสาวในกลุ่มแนวร่วมเกย์ - ชายจริงหญิงแท้ นั้นเป็นความคิดที่ไร้สาระเพียงใด โดยไม่ได้ชี้ชัดลงไปว่าจะต้องเป็น “ครูสอนภาษาอังกฤษ” แม้จะเป็นความหมายตรงตัวตามต้นฉบับ แต่การแปลตามนั้นก็ทำให้ผู้อ่านเกิดความสงสัยว่าทำไมจึงต้องเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ หรือ “ครูสอนภาษาไทย” (ซึ่งสามารถเข้ากับบริบทในภาษาปลายทางมากกว่า) แต่ในแง่ของความจำเป็นแล้ว ผู้วิจัยมองว่า ผู้เขียนเพียงต้องการเน้นไปที่ผู้มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเท่านั้น จึงเลือกแปลเป็น “ครูสอนภาษา”

สำหรับขั้นตอนสุดท้าย ผู้แปลจะต้องมีการตรวจสอบคำแปลอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าบทแปลที่สร้างขึ้นมานั้นถูกต้องเหมาะสม มีความหมายเทียบเคียงกับแนวคิดต้นฉบับ

อย่างครบถ้วน และที่สำคัญคือสามารถรักษาอรรถรสของเรื่องราวได้เช่นเดียวกับต้นฉบับ หากยังไม่เหมาะหรือมีตัวเลือกอื่นที่เหมาะสมกว่าก็จะปรับแก้ต่อไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ให้บุคคลกลุ่มรักร่วมเพศ 2 คน ซึ่งมีพื้นฐานความเข้าใจภาษาอังกฤษและภาษาไทยเป็นอย่างดี ช่วยในการอ่านบทแปลดังกล่าว เพื่อตรวจสอบความหมาย รูปแบบ และลักษณะภาษาที่ใช้ โดยมุ่งเน้นให้บุคคลดังกล่าวพิจารณาความสอดคล้องและเหมาะสมของการเลือกใช้คำต่าง ๆ ในบทแปลกับลักษณะภาษาส่วนใหญ่ที่กลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยใช้ โดยให้บุคคลทั้งสองแสดงความคิดเห็นต่อบทแปลดังกล่าวจากนั้นจึงพิจารณาความเห็นของทั้งสองเพื่อหาจุดร่วมและแก้ไขเพิ่มเติม โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้มั่นใจว่าภาษาฉบับแปลนั้นมีความสมจริงตามที่กลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยใช้จริง ซึ่งจะทำให้บทแปลมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นไปด้วย

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการแปล

	ตัวบทต้นฉบับ	
	ข้อความต้นฉบับ	
1. การทำความเข้าใจ จากความรู้และประสบการณ์ เพื่อมาใช้ในการตีความ	ถอดรหัสคำ	คำแปลที่ 1
	ทำความเข้าใจความหมาย	
2. การสร้างคำขึ้นมาในอีกภาษา หนึ่ง	ขั้นตอนที่ภายในความคิด	การใช้แนวคิดเทียบเคียง
	การสร้างเนื้อหาใน อีกภาษาหนึ่งขึ้นมา	
3. การตรวจสอบคำแปล	การตรวจสอบให้แน่ใจว่า ฉบับแปลนั้นถูกต้องเหมาะสม	คำแปลที่ 2
	ปรับภาษาในบทแปล	
	บทแปล	

สำหรับการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* ผู้วิจัยได้มุ่งประเด็นหลักไปที่การแปลลักษณะเฉพาะของภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ โดยผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเรื่องภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่า ภาษาเฉพาะกลุ่มเข้ามามีบทบาทในการสะท้อนอัตลักษณ์ของคนกลุ่มดังกล่าวอย่างไร รวมทั้งการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับนัยยะของ

การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในตัวบทต้นฉบับจากแนวคิดของ แจ็ค บาบัสซิโอ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ชาวอังกฤษ ที่กล่าวไว้ว่า “The presence of the unseen beneath the surface is no less important than what one actually sees.” (Babuscio, 1999: 121) แนวคิดของเขาเสนอว่า ที่มาในการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศนั้นเป็นไปในลักษณะของการวิพากษ์สังคมด้วยการประชด (Irony) ท่าทีต่อโลกภายใต้ความเป็นสุนทรียภาพ (Aestheticism) การจ่ายอมต่อสังคมด้วยการเล่นบทที่ถูกคาดหวัง (Theatricality) และกลยุทธรับมือด้วยอารมณ์ขัน (Humor) จากการศึกษาลักษณะเฉพาะของภาษากลุ่มรักร่วมเพศอย่างมีมิติ ช่วยให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างบทบาทของภาษาเฉพาะกลุ่มกับการแสดงอัตลักษณ์ทั้งในวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับและวัฒนธรรมของบทแปลยิ่งขึ้น และความเข้าใจนั้นจะช่วยให้สามารถถ่ายทอดตัวบทต้นฉบับสู่บทแปลได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การศึกษาลักษณะเฉพาะของวรรณกรรมประเภทดังกล่าว ยังเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยไม่ได้ละเลย เนื่องจากวรรณกรรมแต่ละประเภทย่อมมีขนบหรือรูปแบบลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการนำเสนอเนื้อหาว่าสิ่งใดบ้างที่ “เหมาะสม” ให้ปรากฏในบทแปล นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ยึดถือทฤษฎีสโคปอสของไรส์และแฟร์เมียร์ (Katharina Reiß und Hans J. Vermeer) ที่ว่าการแปลคือการถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในตัวบทไปสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้น เมื่อแปลตัวบทต้นฉบับผู้วิจัยจะคำนึงถึงปัจจัยในด้านความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวัฒนธรรมของต้นฉบับที่มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมของตัวบทแปลอยู่มาก รวมทั้งการใช้แนวทางการตีความของฌอง เดอลิส (Jean Delisle) เพื่อให้กระบวนการแปลสามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นขั้นตอนและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทและวางแนวทางการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ

ปัจจุบันหนังสือวรรณกรรมเยาวชนต่างประเทศที่มีตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องเป็นรักร่วมเพศ เช่น เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล เป็นต้นหรือที่มักเรียกกันสั้น ๆ ว่า “แอลจีบีที” (Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender: LGBT) กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงความสนใจของประชาชนที่มีต่อวาทกรรมเกี่ยวกับเพศและกลุ่มรักร่วมเพศไปจากอดีตอย่างสิ้นเชิง โดยนับตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 หรือยุควิคตอเรียน (Victorian Era) เป็นต้นมาได้มีการปิดกั้นการแสดงออกทางกามารมณ์อย่างเข้มงวด และครอบคลุมถึงการกำหนดหมวดหมู่ของเพศวิถีที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ซึ่งประกอบด้วย “ชาย” และ “หญิง” เท่านั้น ขณะที่รสนิยมอื่นใดนอกเหนือจากข้างต้นจะถูกจัดเป็นเรื่อง “วิตถาร” หรือ “ผิดปกติ” และไม่ควรรนำมากล่าวถึงในพื้นที่สาธารณะ

กล่าวอย่างถึงที่สุดการต่อสู้เพื่อสิทธิของรักร่วมเพศที่ผ่านมา นอกจากจะมุ่งหมายเพื่อรณรงค์ให้สังคมเลิกตีตรา เลิกทำร้าย เลิกเหยียดหยาม และรับรองให้สิทธิเท่าเทียมกับบรรดาชายจริงหญิงแท้แล้ว ยังรวมถึงการเรียกร้องให้สื่อนำเสนอภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในเชิงบวกและสร้างสรรค์มากขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การท้าทายต่อปทัสถานเกี่ยวกับเพศวิถีที่กำลังดำรงอยู่ของสังคมในขณะนั้น เพื่อสร้างการรับรู้และการยอมรับการดำรงอยู่ในพื้นที่สาธารณะของกลุ่มดังกล่าว โดยความพยายามเหล่านี้ล้วนแล้วแต่แสดงถึงความต้องการที่จะสร้างพื้นที่ให้กับอารมณ์รักเพศเดียวกันภายใต้โครงสร้างสังคมที่มีอยู่เดิม ด้วยการเปิดเผยตัวตนและยอมรับความสำคัญของตัวตนรักร่วมเพศ เพราะนอกจากจะทำให้เกิดการสร้างกลุ่มและสร้างวัฒนธรรมของตนเองที่ชัดเจนมากขึ้นกว่าในอดีตแล้ว ขณะเดียวกันยังเป็นการยืนยันตัวตนในพื้นที่สาธารณะของกลุ่มรักร่วมเพศเช่นกัน ทั้งนี้ ลักษณะดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนทัศนคติที่ว่า สังคมมีเพียงเพศวิถี “ชาย” และ “หญิง” เท่านั้นที่ปกติ นอกจากนี้ หากพิจารณาความก้าวหน้าการเรียกร้องสิทธิของกลุ่มรักร่วมเพศผ่านทางจำนวนวรรณกรรมที่เปิดโอกาสให้ตัวละครรักร่วมเพศเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นเป็นเกณฑ์หนึ่งแล้ว จะเห็นได้ว่า หนังสือวรรณกรรมเยาวชนประเภทดังกล่าวกำลังเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งแสดงให้เห็นความก้าวหน้าของกลุ่มรักร่วมเพศอย่างแท้จริง

ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับตัวบทของวรรณกรรมแล้ว การวิเคราะห์ตัวบทโดยรวมเพื่อเข้าใจสาระสำคัญและเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ตลอดจนตัวละครและบุคลิกของตัวละครแต่ละตัวจึงกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ จากนั้นผู้วิจัยจะมุ่งไปที่การวิเคราะห์ปัญหาในการวิจัยเรื่องการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ

3.1 การวิเคราะห์ตัวตนฉบับ

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* สะท้อนถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ตัวละครวัยรุ่นอเมริกันต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาตนเอง การคิดว่าเพื่อนกลุ่มใดคือกลุ่มที่เหมาะสมสำหรับตนเอง รวมถึงทัศนคติที่มีต่อเพื่อนต่างเพศ อย่างไรก็ตาม Erik Erikson นักจิตวิเคราะห์ชาวอเมริกันเสนอว่า ช่วงวัยรุ่นคือช่วงวัยที่เด็กกำลังพัฒนาเพื่อก้าวพ้นจากการเป็นเด็กและก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่กำลังพยายามค้นหาว่าอะไรคือความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ตลอดจนการเรียนรู้บทบาทหน้าที่และพัฒนาความสามารถเฉพาะตน เพื่อที่จะวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคต ดังนั้น หากพวกเขาค้นหาเอกลักษณ์ (Identity) ของตนเองพบ จะทำให้เกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่ตนถูกคาดหวังมากขึ้น และสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ตระหนักถึงความสามารถของตนต่อไป แต่ถ้าพวกเขาไม่พบเอกลักษณ์ของตนแล้ว ก็อาจจะเกิดความสับสนในบทบาทหน้าที่และส่งผลกระทบต่อระยะยาวจนพวกเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ (McLeod, 2008: online)

ในช่วงวัยดังกล่าวจะเกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นทั้งกายภาพ ความคิด อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กที่กลุ่มเพื่อนที่อยู่รอบข้างเข้ามา มีบทบาทและอิทธิพลต่อการหล่อหลอมพฤติกรรมมากกว่าพ่อแม่ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่วัยรุ่นใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว กล่าวได้ว่า โดยปกติแล้ววัยรุ่นจะใช้เวลาประมาณวันละ 8 ชั่วโมงในการสื่อสาร ซึ่งมีเพียง 40 นาทีต่อวันเท่านั้นที่เป็นการสื่อสารกับกลุ่มผู้ใหญ่ เนื่องจากวัยรุ่นมักจะมีรู้สึกเครียดหรือหดหู่บ่อยลงหากมีเพื่อนสนิทคอยเป็นกำลังใจให้แทนที่จะเป็นกลุ่มผู้ใหญ่ (วิทยากร เชียงกูล, 2552: 10)

ทั้งนี้ ปัญหาต่าง ๆ ที่วรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ได้สะท้อนให้เห็นนั้น ผู้อ่านสามารถเห็นความคล้ายคลึงและสอดคล้องระหว่างรูปแบบปัญหาในวรรณกรรมและรูปแบบปัญหาที่วัยรุ่นทั่วไปเผชิญได้อย่างชัดเจน อาทิ ปัญหาด้านความคิด อารมณ์ และทัศนคติต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง รวมถึงประเด็นปัญหาที่มีความแตกต่าง เช่น ความกังวลเกี่ยวกับการรับมือต่อความแตกต่างทางด้านเพศวิถีของกลุ่มตนเองกับคนอื่น ซึ่งอาจปกปิดหรือเปิดเผยให้คนอื่นรู้ โดยหากเปิดเผยแล้วตนเองอาจจะกลายเป็นเป้าหมายในการกลั่นแกล้งจากกลุ่มเพื่อนคนอื่น หรือตลอดจนการรับมือกับอาการหดหู่และความเครียดซึ่งเป็นผลมาจากการกลัวว่า จะไม่ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง กลุ่มเพื่อน และครอบครัว เห็นสิ่งอื่นใดวรรณกรรมเรื่องนี้ยังคงเป็นตัวสะท้อนถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ยอมรับความหลากหลายทางเพศมากขึ้นได้อย่างชัดเจน

3.1.1 เรื่องย่อ

วิล เกรย์สันคนแรกเป็นนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ทั้งพ่อและแม่ของเขาเป็นหมอ เขาเป็นคนเงียบ ๆ ไม่ชอบมีปัญหาอะไรกับใคร และไม่ยอมมีความสัมพันธ์กับสาวคนไหน เขามีเพื่อนสนิทชื่อ ไทนี่ คูเปอร์ ซึ่งเป็นนักกีฬารูปร่างใหญ่ที่แสดงอย่างเปิดเผยออกมา ตนเป็นเกย์ ไทนี่มักตกลูมรักหนุ่ม ๆ แต่ก็มักเปลี่ยนใจไปชอบหนุ่มคนใหม่อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ นอกจากไทนี่แล้ว วิลยังได้รู้จักกับแกรี เพื่อนเกย์อีกคน และเจเนเพื่อนสาวของไทนี่ ซึ่งต่อมาวิลเริ่มรู้สึกตัวเองชอบสาวคนนี้เข้าแล้ว ส่วนวิล เกรย์สันอีกคนเป็นเกย์ที่เลือกปกปิดไม่ให้ใครรู้ เขาเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมปลายเช่นกัน แต่ที่บ้านมีเพียงเขากับแม่แค่สองคน ด้วยเหตุที่เขาต้องคอยปกปิดตัวตนจากคนรอบข้างทั้งเพื่อนและครอบครัว ทำให้เขาต้องสร้างกำแพงรอบตัวแม้แต่กับแม่ของเขาเอง วิลคนนี้มีอาการโรคซึมเศร้าจนต้องได้รับการรักษาด้วยยา เขามีเพื่อนผู้หญิงที่โรงเรียนชื่อมอยร่าผู้พยายามจับผิดว่าเขาเป็นเกย์หรือไม่ วิลคุยกับไอแซ็ค เด็กหนุ่มทางอินเทอร์เน็ต และนัดเจอตัวจริงกันที่ร้านเช่าวิดีโอผู้ใหญ่แห่งหนึ่ง ที่นี้เองเขาได้พบกับวิล เกรย์สันคนแรกที่ไม่สามารถเข้าดับไปกับเพื่อน ๆ ได้เพราะบัตรประชาชนปลอมอายุผิดไป และวิล (เกย์) พบว่า เรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับหนุ่มไอแซ็คเป็นเรื่องอำที่มอยร่าสร้างขึ้นและเสียศูนย์ตอนนี้เองที่เขาได้เป็นเพื่อนกับวิล (ชายแท้) และเริ่มคบกับไทนี่ ในขณะเดียวกันไทนี่กำลังวางแผนเตรียมสร้างละครเวทีโรงเรียนของเขา โดยอ้างอิงจากชีวิตเพื่อนชายจริง หญิงแท้และเทียมทั้งหลายรอบ ๆ ตัวโดยมีแก่นสำคัญอยู่ที่ความรัก แม้ว่าจะไม่ได้รับความเห็นชอบจากเพื่อนสนิทอย่างวิลก็ตาม (ซึ่งแน่นอนว่าวิลก็ได้กลายมาเป็นตัวละครหนึ่งในละครเวทีเรื่องนี้) ต่อมาความสัมพันธ์ระหว่างไทนี่กับวิล (เกย์) เริ่มมีปัญหาเพราะวิล (เกย์) เริ่มรู้สึกซึมเศร้าและไร้ค่า และรู้สึกว่าไทนี่ไม่มีทางเข้าใจเขาเพราะด้วยบุคลิกที่เปิดเผยและร่าเริงของไทนี่ แต่ไทนี่ก็เปิดใจกับวิล (เกย์) ว่าตนก็มีปัญหาเหมือนทุก ๆ คน ทั้งในการเป็นเกย์ด้วยซ้ำ การที่ความสัมพันธ์ของเขามักไม่รอด และแม้ว่าเขาจะพยายามมากแค่ไหนเพื่อแก้ปัญหาทุกอย่างและทุกคนรอบตัวมีชีวิตที่ดีขึ้น แต่ทุกอย่างกลับพังไม่เป็นท่าและไม่มีใครใส่ใจในสิ่งที่เขาพยายามจะช่วย ทำให้ในที่สุดแล้วทั้งสองคนจึงตัดสินใจเลิกกัน และในตอนท้ายของเรื่องหลังจากการแสดงละครเวทีจบลงและประสบความสำเร็จอย่างงดงาม วิล (เกย์) ได้รวบรวมคนชื่อวิล เกรย์สัน ทุกเพศทุกวัยจากทั่วสารทิศมาที่สถานที่จัดละครเวทีและวิล เกรย์สันรวมถึงเพื่อนของไทนี่ทุกคนต่างบอกว่า พวกเขารู้สึกขอบคุณในสิ่งต่าง ๆ ที่ไทนี่ทำให้มากเพียงใด

3.1.2 ตัวละคร

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ประกอบด้วยตัวละครที่ล้วนมีบทบาททำให้เรื่องราวดำเนินไปจนจบเรื่อง แต่เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องความยาวของวรรณกรรมทำให้ผู้เขียนอาจไม่สามารถสร้างตัวละครได้มากเท่าที่ต้องการและตัวละครบางตัวอาจมีบทบาท

ไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ตัวละครต่างๆ สามารถแบ่งได้เป็นตัวละครเอก (Protagonist) ประกอบด้วย วิล เกรย์สันทั้งที่เป็นกลุ่มรักต่างเพศและรักเพศเดียวกัน และไทนี่ คูเปอร์ ส่วนตัวละครสมทบ (Supporting Character) ได้แก่ เจนและแกรีเพื่อนของวิล เกรย์สันกลุ่มรักต่างเพศ นิค แฟนของแกรี ซึ่งเจอกับไทนี่ในช่วงสั้น ๆ มอยร่า เพื่อนของวิล เกรย์สันที่เป็นเกย์ และกิเดียน (Gideon) เพื่อนเกย์คนใหม่ของวิล เกรย์สันที่เป็นเกย์ ทั้งนี้ ในส่วนของตัวละครประกอบนั้น ผู้แต่งพยายามวางบทบาทให้เป็นตัวละครที่มีมิติเดียว (Flat Character) กล่าวคือ ลักษณะนิสัยไม่มีความซับซ้อนและค่อนข้างคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่มากกระทบ แต่ตัวละครหลักทั้งสามตัวนั้น ผู้อ่านจะได้เห็นว่า เป็นตัวละครที่มีหลายมิติ (Round Character) ซึ่งผู้แต่งแสดงอุปนิสัยตัวละครในหลาย ๆ ด้านให้ผู้อ่านได้เห็น โดยจะได้เห็นตัวละครมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับตัวละครอื่น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ จึงเรียกได้ว่าเป็นตัวละครที่มีลักษณะพลวัต (Dynamic Character)

วิล เกรย์สัน (Will Grayson) (ตัวละครรักต่างเพศ)

เป็นนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่ง และอยู่ในครอบครัวที่พ่อและแม่เป็นหมอ โดยอุปนิสัยส่วนตัวเป็นคนค่อนข้างเงิบและเก็บตัว ไม่ชอบการเผชิญหน้าหรือมีปัญหากับใคร รวมทั้งยังคงไม่พร้อมที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนไหนก็ตาม

ไทนี่ คูเปอร์ (Tiny Cooper) (ตัวละครรักร่วมเพศ – เกย์)

เป็นนักกีฬาที่มีรูปร่างสูงใหญ่ และมีรสนิยมรักร่วมเพศ โดยแสดงอย่างเปิดเผยออกมาตนเองเป็นเกย์ นอกจากนี้ เขามักจะชอบตกลุมรักหนุ่มคนอื่น ๆ อยู่บ่อยครั้ง และเปลี่ยนใจไปชอบหนุ่มคนใหม่อย่างรวดเร็วอยู่เสมอ

วิล เกรย์สัน (Will Grayson) (ตัวละครรักร่วมเพศ – เกย์)

วิล เกรย์สันคนที่สองเป็นพวกมีรสนิยมรักร่วมเพศ (เกย์) ที่เลือกปกปิดรสนิยมดังกล่าวไม่ให้คนอื่นรับรู้ ดังที่เห็นได้จากประโยคที่ว่า “finding out that nobody’s going to axe-murder me in gym class because I’m sending out a homosexual vibe” (Green and Levithan, 2011: 182) นอกจากนี้ วิลยังคงเป็นนักเรียนมัธยมปลายเช่นเดียวกับ วิล เกรย์สันคนแรก แต่เขาอาศัยอยู่กับแม่เพียงแค่นั้น ด้วยลักษณะดังกล่าวส่งผลให้เขาป่วยเป็นโรคซึมเศร้า

เจน (Jane)

เป็นเพื่อนสาวของไทนี่ ซึ่งภายหลังจากที่เธอและวิล เกรย์สัน (ตัวละครรักต่างเพศ) ได้มีโอกาสรู้จักกัน ทั้งสองคนจึงเริ่มมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน และพัฒนาความสัมพันธ์ดังกล่าวจนกระทั่งในท้ายที่สุดทั้งคู่จึงตกลงคบกัน

มอยร่า (Maura)

เป็นเพื่อนของวิล เกรย์สัน (ตัวละครรักร่วมเพศ) โดยเธอเป็นคนสร้าง “ไอแซ็ค” เพื่อนทางอินเทอร์เน็ตของวิล เกรย์สันที่เป็นเกย์ขึ้น เพื่อพิสูจน์ว่า วิลเป็นเกย์หรือไม่ ทั้งนี้ การกระทำดังกล่าวกลายเป็นจุดพลิกผันของเรื่องที่ทำให้วิล เกรย์สันที่เป็นเกย์ได้รู้จักกับวิล เกรย์สัน (ตัวละครรักต่างเพศ) และโทนี่ คูเปอร์

3.2 การวิเคราะห์ปัญหาในการวิจัยเรื่องการแปลภาษาเฉพาะของกลุ่มรักร่วมเพศ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาแนวทางการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* อย่างไรก็ตาม ประเด็นสำคัญของการศึกษาไม่ได้อยู่ที่การกำหนดว่า ลักษณะภาษาแบบใดเป็นภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศเพียงเท่านั้น เพราะการกำหนดกฎเกณฑ์ดังกล่าวถือเป็นการมองข้ามความเป็นไปได้ที่ว่า กลุ่มรักต่างเพศก็อาจได้รับอิทธิพลและใช้ลักษณะภาษาที่ต่างกันบนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ที่ต่างออกไป เช่น การสร้างความตลกขบขัน สร้างสีสันให้กับการสนทนา หรือแสดงความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้ร่วมสนทนา เป็นต้น ดังนั้น งานชิ้นนี้จึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละคร เพื่อที่จะสามารถกำหนดลักษณะภาษาที่ตัวละครกลุ่มดังกล่าวใช้ได้เหมาะสม ตลอดจนรักษาอรรถรสของบทแปลให้เท่าเทียมกับต้นฉบับ และมีความสมจริงตามขนบของภาษาเฉพาะที่กลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยใช้จริง

3.2.1 ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบททางวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับและวัฒนธรรมปลายทาง

ปัจจัยประการหนึ่งที่ผู้วิจัยมองว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเลือกวิธีการแปลได้อย่างเหมาะสมคือ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบททางวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับและวัฒนธรรมปลายทาง ตามทฤษฎีสโคปอสของไรส์และแฟร์เมียร์ (Skopostheorie) การแปลเป็นการนำเสนอข้อมูลจากภาษาต้นทางไปสู่ภาษาปลายทาง โดยที่บริบททางวัฒนธรรมของทั้งสองภาษานั้นมีความแตกต่างกัน ดังนั้น การแปลจึงเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมไปด้วยในตัวทุกครั้ง (วรรณา แสงอร่ามเรือง, 2552: 11) ทั้งนี้ ยิ่งบริบททางวัฒนธรรมของตัวบทต้นฉบับและภาษาปลายทางมีความแตกต่างกันมากเพียงใด ก็ยิ่งมีโอกาสที่ความแตกต่างดังกล่าวจะเป็นตัวกั้นขวาง สร้างความสับสน หรือขัดขวางการสร้างอรรถรสของบทแปลให้มีความเท่าเทียมกับตัวบทต้นฉบับได้มากขึ้นเท่านั้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศทั้งในสังคมตะวันตกและในสังคมไทย สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยพบว่า มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างยิ่งคือ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง คนกลุ่มนี้ต่างไม่ได้รับ

การยอมรับและความเข้าใจจากสังคมรอบข้าง ซ้ำยังถูกผลักดันให้กลายเป็นกลุ่มคนชายขอบ เมื่อโลกแห่งความเป็นจริงกลายเป็นพื้นที่ซึ่งไม่ยอมรับตัวตนของบุคคลหนึ่งแล้ว ความต้องการที่จะแสดงตัวตนของบุคคลดังกล่าวยอมรับเพิ่มสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว การสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มขึ้นมาจึงเป็นกลไกหนึ่งในการปกป้องตัวตนภายในจากโลกแห่งความเป็นจริงที่โหดร้าย จากบุคคลภายนอกที่อาจไม่เข้าใจหรือยอมรับในสิ่งที่กลุ่มคนเหล่านี้เป็น รวมถึงการช่วยเหลือความหมายและแสดงอารมณ์ความรู้สึก ที่จะสามารถช่วยให้โลกแห่งความเป็นจริงน่าอภิรมย์และมีสุนทรียภาพกว่าที่เป็นอยู่ของพวกเขา ทั้งนี้ ความมุ่งหวังประการหนึ่งของภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศจึงมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนสิ่งธรรมดาให้กลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งขึ้น พร้อมทั้งแต่งเติมความมีสีสันและความสร้างสรรค์ให้กับภาษา เมื่อเวลาผ่านไป “เสน่ห์” และ “เอกลักษณ์” ของภาษาเฉพาะกลุ่มนี้ทำให้คนกลุ่มอื่นในสังคมนำภาษาเฉพาะกลุ่มดังกล่าวไปใช้เป็นวงกว้าง เช่น เดิมทีกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยมีการใช้คำว่า “ชะนี” “แก๊ง” “กวาง” ซึ่งปัจจุบันได้มีการใช้กันในวงกว้างโดยไม่ได้จำกัดแค่เพียงในกลุ่มรักร่วมเพศเท่านั้น นอกจากนี้ หากมองให้ลึกลงไป ลักษณะการใช้ภาษาในรูปแบบดังกล่าวเปรียบเสมือนการสนับสนุนการสลายกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมที่เข้มงวด ทำทลายสถานการณ์ของสังคมที่เป็นอยู่ และล้มล้างสิ่งที่สังคมถือว่าเป็น “ความเป็นปกติ” ซึ่งได้ผลยิ่งกว่าวิธีการใด ๆ และอีกมุมหนึ่งก็ช่วยทำหน้าที่ในการวิงวอนให้คนในสังคมแยกตัวออกจากมาตรฐานทางประเพณีนิยมที่เป็นอยู่ซึ่งมีที่ให้คนกลุ่มนี้ยืนเพียงน้อยนิด (Babuscio, 1999: 120)

ด้วยเหตุนี้ การแสดงออกผ่านสุนทรียภาพจึงเปิดพื้นที่ทางสังคมให้กลุ่มรักร่วมเพศสามารถแสดงออกได้มากขึ้นโดยปราศจากการเหนี่ยวรั้งจากบรรทัดฐาน “ปกติ” ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและก้าวเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการที่น่าตื่นใจ ซึ่งช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถเลือกที่จะปฏิบัติตนได้ตามต้องการยิ่งขึ้น ดังที่ บาบัสซิโอ ได้กล่าวไว้ว่า

“I define the gay sensibility as a creative energy reflecting a consciousness that is different from the mainstream; a heightened awareness of certain human complications of feeling that spring from the fact of social oppression (Babuscio, 1999: 118)”

จนถึงปัจจุบันเราสามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมตะวันตกและสังคมไทยได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในขณะที่ภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมตะวันตกมีความหลากหลาย ทั้งลักษณะตลกขบขันอย่าง Mitchell Pritchett และ Cameron Tucker สองตัวละครเกย์ในซีรีส์อเมริกันชื่อดังอย่าง “Modern Family” หรือจะเป็นภาพลักษณ์สุดหรูมีระดับอย่าง Karl Lagerfeld ดีไซน์เนอร์ชื่อดัง ที่มีผลงานออกแบบให้กับแบรนด์หรืออย่าง Chanel, Fendi รวมทั้งแบรนด์ของตนเองอย่าง Karl Lagerfeld จนถึงในโลกการเมือง

Jared Polis สมาชิกวุฒิสภาประจำมลรัฐโคโลราโดที่แสดงอัตลักษณ์ทางเพศอย่างเปิดเผย แต่ภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในวัฒนธรรมไทยยังคงเน้นไปที่ความตลกขบขันเพียงเท่านั้น ดังที่เห็นจากภาพยนตร์เรื่อง “หอแต้วแตก” ละครเรื่อง “ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะ ซีรีส์” หรือ “เทยเทียวไทย” รายการท่องเที่ยวในรูปแบบไลฟ์สไตล์ของกะเทยซึ่งดำเนินรายการโดย ป้อมแป้ม - นิตี ชัยชิตาพร

ด้วยภาพลักษณ์ที่หลากหลายของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมตะวันตก ทำให้การเชื่อมโยงคนกลุ่มดังกล่าวกับท่าทีต่อโลกภายใต้ความเป็นสุนทรียภาพสามารถแสดงออกได้อย่างสอดคล้องและไม่ผิดแปลกไปจากความรับรู้และการยอมรับของสังคม แต่เมื่อมีการแปลตัวบทจากภาษาอังกฤษมาเป็นภาษาไทย จึงจำเป็นต้องพิจารณาว่า ความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ระหว่างกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทยและสังคมตะวันตกว่า จะมีส่วนช่วยหรือส่งผลกระทบต่อการแปลตัวบทหรือไม่ เนื่องจากการแปลภาษามีใช่เป็นเพียงการถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งเท่านั้น แต่ยังต้องให้สื่อความหมายและให้อรรถรสที่เท่าเทียมกันด้วย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องพิจารณาว่า มีเนื้อหาส่วนใดในวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* ที่สะท้อนถึงสุนทรียภาพอันเกิดจากตัวละครรักร่วมเพศหรือไม่ ถ้ามี สุนทรียภาพในลักษณะดังกล่าวนี้สามารถช้อนทับของสุนทรียภาพในวัฒนธรรมปลายทางได้มากน้อยเพียงใด และจะอย่างไรเพื่อแปลสุนทรียภาพจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกัน

3.3 การวิเคราะห์ตัวละครที่ใช้ในการศึกษา: ไทนี่ คูเปอร์

สิ่งหนึ่งที่ถูกแปลทุกคนควรตระหนักอยู่เสมอคือ ลักษณะทางภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศนั้นไม่ได้มีความเป็นสากล กล่าวคือ ลักษณะทางภาษาดังกล่าวไม่สามารถใช้กับตัวละครรักร่วมเพศได้ทุกตัว ทุกสถานการณ์ หรือทุกบริบท โดยไม่ต้องพิจารณาถึงปัจจัยใดอีก เนื่องจากการมองเช่นนี้จะทำให้ผู้แปลมองข้ามปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อลักษณะภาษาที่ตัวละครใช้ เช่น อายุ การศึกษา ลักษณะนิสัยของตัวละคร เป็นต้น ดังที่เห็นได้จากตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ กับ วิล เกรย์สัน แม้ว่าตัวละครทั้งสองจะเป็นเกย์แต่มีนิสัยที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ไทนี่ คูเปอร์ แสดงออกอย่างชัดเจนว่าตนเองเป็นเกย์ มีนิสัยร่าเริง พุดอะไรตรงไปตรงมา และเป็นคนที่มีความมั่นใจ ในขณะที่ วิล เกรย์สัน ปิดบังว่าตนเองเป็นเกย์ เป็นคนเงิบ ๆ ไม่ค่อยพูดค่อยจา ดังนั้น ภาษาที่ตัวละครทั้งสองใช้ควรสะท้อนให้ผู้อ่านเห็นถึงความแตกต่างในแง่ดังกล่าวด้วยเช่นกัน

3.3.1 การกำหนดบุคลิกของตัวละครไทนี่ คูเปอร์

สำหรับการศึกษานี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การแปลบทสนทนาระหว่างตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ กับตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง เนื่องจาก ไทนี่ คูเปอร์ เป็นตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศที่ไม่ได้ปิดบังว่าตนเอง

เป็นเกย์ รวมถึงเป็นคนพูดตรงไปตรงมาและเปิดเผย ดังนั้น บทสนทนาของตัวละครนี้จึงน่าจะสะท้อนลักษณะเด่นของภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศได้เป็นอย่างดี

เมื่อเลือกประเด็นศึกษาแล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มจากการศึกษาตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ อย่างละเอียด เพื่อที่จะกำหนดภาพลักษณ์และบุคลิกของตัวละครนี้ได้ถูกต้อง และใกล้เคียงกับที่ผู้เขียนได้บรรยายไว้ในวรรณกรรมให้มากที่สุด โดยภาพลักษณ์และบุคลิกที่ได้กำหนดนี้ก็ส่งผลโดยตรงต่อลักษณะภาษาฉบับแปลที่ผู้วิจัยใช้กับตัวละครดังกล่าว

ทั้งนี้ การแบ่งกลุ่มรักร่วมเพศแบบชายรักชายนั้นเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนกว่าที่เห็น เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวสามารถแบ่งย่อยได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นกระเทยที่แต่งกายและแสดงออกเหมือนเช่นผู้หญิง เกย์ที่แต่งกายและพูดจาเหมือนผู้ชายทั่วไปแต่มีความพึงพอใจในเพศชาย ไปจนถึงเกย์ที่แต่งกายเป็นชายแต่มีความ “สาว” เพื่อที่จะวิเคราะห์เอกลักษณ์รักร่วมเพศของตัวละครไทนี่ คูเปอร์ อย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้ใช้การจัดกลุ่มประเภทผู้ชายของ Harry และ Devall (1978: 8-10) ซึ่งพิจารณาโดยอิงจากความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์ทางเพศ ความพอใจทางเพศ และบทบาททางเพศในเพศชาย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศชาย ดังนี้

แผนภาพที่ 4 การจัดประเภทผู้ชายตามความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์ทางเพศ ความพอใจทางเพศ และบทบาททางเพศของ Harry และ Devall (1978: 8-10)

เอกลักษณ์ทางเพศ (sexual identity)		บทบาททางเพศ (sexual role)		ความพึงพอใจทางเพศของผู้ชาย (sexual orientation)			
เอกลักษณ์ทางเพศ (sexual identity)							
ชาย				หญิง			
บทบาททางเพศ (sexual role)				บทบาททางเพศ (sexual role)			
แบบชาย (masculine)		แบบหญิง (feminine)		แบบชาย (masculine)		แบบหญิง (feminine)	
ความโน้มเอียงทางเพศต่อ							
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เกย์ที่มี ลักษณะ ผู้ชาย (mascu- line gays)	ผู้รักต่าง เพศ (masculine hetero- sexual)	เกย์ที่มี ลักษณะ ผู้หญิง (effemi- nate gays)	ผู้รักต่าง เพศที่มี ลักษณะ ผู้หญิง (effemi- nate hetero- sexual)			ผู้รักร่วม เพศที่ แปลง เพศ (homo- sexual trans- sexuals)	ผู้รักต่าง เพศที่ แปลง เพศ (hetero- sexual trans- sexuals)
1	2	3	4	5	6	7	8

หมายเหตุ : คำศัพท์ต่าง ๆ ในตารางมีนิยามดังนี้

- เพศ หมายถึง เพศที่ปรากฏบนร่างกายของชาย – หญิง
- เอกลักษณ์ทางเพศ หมายถึง เอกลักษณ์ของเพศที่บุคคลกำหนดให้แก่ตัวเอง
- บทบาททางเพศ หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่วัฒนธรรมกำหนดให้แก่เอกลักษณ์ทางเพศใด ๆ โดยทั่วไปแบ่งได้เป็นบทบาทของเพศชาย และของเพศหญิง
- ความพึงพอใจทางเพศ หมายถึง การมีเสนาหาต่อบุคคลเพศใดเพศหนึ่ง

ที่มา : ประภาพรรณ วงศาโรจน์. การพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น, 2532: 9

เกย์หรือชายรักร่วมเพศที่แยกประเภทไว้ (1, 3, 7) มีลักษณะดังนี้

(1) เกย์ชายหรือ Masculine Gays หมายถึง ชายที่มีเอกลักษณ์เพศชาย มีบทบาทของเพศชาย และมีความพอใจในเพศชาย

(3) เกย์ที่มีลักษณะผู้หญิงหรือ Effeminate Gays หมายถึง ชายที่มีเอกลักษณ์เพศชาย แต่มีบทบาททางเพศของผู้หญิง และมีความพอใจเพศเดียวกัน

(7) ชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศ หรือ Homosexual Transsexual คือ ชายที่มีเอกลักษณ์เพศหญิง แสดงบทบาทของเพศหญิง แต่มีความพอใจในเพศชายด้วยกัน เพราะคิดว่าตนเองเป็นหญิงที่บังเอิญเกิดมาในร่างชาย (ประภาพรรณ วงศาโรจน์, 2532: 10)

ตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ มีเอกลักษณ์ทางเพศเป็นชาย และมีความพึงพอใจทางเพศต่อเพศชาย ดังนั้นหากพิจารณาตามตารางข้างต้นแล้ว ไทนี่ อาจจัดอยู่ในกลุ่มเกย์ที่มีลักษณะผู้ชาย (กลุ่มที่ 1) หรือ เกย์ที่มีลักษณะผู้หญิง (กลุ่มที่ 3) ซึ่งจะขึ้นอยู่กับบทบาททางเพศของตัวละครเอง ในขั้นถัดไป ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเรื่องบทบาททางเพศของ ไทนี่ คูเปอร์ โดยแยกออกเป็น 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ลักษณะภายนอกของตัวละคร 2) การแสดงออกของตัวละคร

1) ลักษณะภายนอกของตัวละคร

สำหรับประเด็นเรื่องลักษณะภายนอก ผู้วิจัยได้นำลักษณะภายนอกและการแต่งกายมาเป็นเกณฑ์การวิเคราะห์ โดยในตอนต้นเรื่อง วิล เกรย์สัน ได้กล่าวถึงลักษณะภายนอกของ ไทนี่ คูเปอร์ เพื่อนสนิทของเขาไว้ว่า

“Tiny Cooper is not the world’s gayest person, and he is not the world’s largest person, but I believe he may be the world’s largest person who is really, really gay, and also the world’s gayest person who is really, really large. (Green and Levithan, 2011: 3)”

จากตัวอย่างผู้อ่านจะทราบเพียงว่า ไทนี่ คูเปอร์ นั้นเป็นคนตัวใหญ่และแสดงออกถึงความเป็นเกย์อย่างชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาจากลักษณะการแต่งกาย ไทนี่ คูเปอร์ ก็แต่งตัวเหมือนเด็กมัธยมปลายผู้ชายทั่วไป กล่าวคือ เขาใส่เสื้ออเมริกันฟุตบอลกับกางเกงขายาว ดังที่ วิล เกรย์สัน บรรยายไว้ว่า

“I’m sitting in my Assigned Seat in precalc when Tiny waltzes in wearing his jersey tucked into his chinos, even though football season is long over. (Green and Levithan, 2011: 4)”

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองว่าในแง่ของลักษณะภายนอกนั้น ไทนี่ คูเปอร์ อาจยังน่าจะดูเหมือนวัยรุ่นมัธยมปลายทั่วไป

2) ลักษณะการแสดงออกของตัวละคร

สำหรับประเด็นเรื่องลักษณะการแสดงออก ผู้วิจัยได้พิจารณาจากลักษณะการพูดและท่าทางการแสดงออก รวมถึงปฏิกิริยาโต้ตอบต่าง ๆ จากการพิจารณาพบว่าคำพูดของ ไทนี่ คูเปอร์ นั้นมักมีลักษณะบางประการที่ออกไปทางเป็นหญิง เช่น การพูดจาจิกกัด หรือการใช้ภาษาที่หยาบหรืออวดการเกินจริง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“Well, first off,” he says, cutting me off, what do you care? You’re not into Jane. And second off, I wouldn’t call him a boy. He is a man. He is a sculpted, immaculately conceived, rippling hunk of ex-manfriend.”

“You’re not helping.”

“I’m just saying --- not my type, but he is truly a wonder to behold. And his eyes! Like sapphires burning into the darkened corners of your heart. (Green and Levithan, 2011: 154)

ตัวอย่างข้างต้น คือ บทสนทนาระหว่าง ไทนี่ คูเปอร์ และ วิล เกรย์สัน เกี่ยวกับแฟนเก่าของเจน เพื่อนผู้หญิงรักต่างเพศที่มีท่าทีสนใจวิล ทั้งนี้ เมื่อกล่าวถึงตัวละครแฟนเก่าแล้ว ไทนี่เลือกที่จะใช้เครื่องมือด้านภาษาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านจินตนาการตามว่าชายหนุ่มคนนี้หล่อเหลาและน่าหลงใหลเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นถ้อยคำที่สามารถสร้างภาพ (imagery) การใช้คำพูดเกินจริงหรืออติพจน์ (overstatement หรือ hyperbole) ในย่อหน้าแรกเมื่อบรรยายว่าหนุ่มคนนี้หล่อเหมือนผลงานที่ศิลปินเป็นผู้สรรค์สร้าง และในย่อหน้าที่ 3 ก็เลือกใช้อุปมา (simile) เพื่อเปรียบเทียบตาของเขาเหมือนอัญมณีไพลิน กล่าวคือ คนทั่วไปมักเข้าใจว่า กลุ่มชายรักชายมักแสดงออกอย่างเปิดเผยเกินจริงและใช้ภาษาอย่างอวดการ ดังนั้น แม้จะอยู่ในสถานการณ์การสนทนากับเพื่อนตามปกติ ไทนี่ คูเปอร์ก็ยังคงเลือกใช้ภาษาที่สละสลวยในการบรรยายหน้าตาแฟนเก่าของเจน

ส่วนในด้านการแสดงออกนั้น ไทนี่ คูเปอร์ บางครั้งก็ออกไปทางหญิง เช่น

“Tiny spins in a balletic pirouette out into the middle of the hallway and, laughing, shouts, “Dear World, I am not hot for Will Grayson. But world, there’s something else you should know about Will Grayson.” And then he begins to sing, a Broadway baritone as big as his waist, “I can’t live without him!” (Green and Levithan, 2011: 7)”

สถานการณ์เช่นนี้ วิลต้องการให้ไทนี่แก้ความเข้าใจผิดของนักเรียนคนอื่น ๆ ที่คิดว่า ไทนี่ ได้สารภาพรักกับตน แต่ไทนี่กลับมองว่า ความเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นเป็นเพียงเรื่องน่าขบขัน

และเลือกที่จะแสดงออกผ่านการแสดงบัลเลต์และตะโกนบทพูดที่เปี่ยมด้วยสุนทรียภาพ เสมือนหลุดออกมาจากละครเวที

จากการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละครไทนี่ คูเปอร์ ทั้งในแง่ลักษณะภายนอกและลักษณะการแสดงออก เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับตารางข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงเลือกวางตัวละครไทนี่ไว้ระหว่างกลุ่มเกย์ที่มีลักษณะผู้ชาย (กลุ่มที่ 1) และกลุ่มเกย์ที่มีลักษณะผู้หญิง (กลุ่มที่ 3) เนื่องจากแม้ในแง่ลักษณะภายนอกและการแต่งกายของไทนี่จะเป็นผู้ชาย แต่ก็มีลักษณะของการพูดและการแสดงออกในบางกรณีที่ยังแสดงออกถึงลักษณะของเพศหญิงอย่างชัดเจน ดังนั้น หากเลือกแปลต้นฉบับโดยใช้ภาษาแบบผู้ชายเพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถเก็บลักษณะดังกล่าวและทำให้สูญเสียอรรถรส พร้อมกันนั้นยังทำให้ภาพของตัวละครไทนี่ คูเปอร์ในต้นฉบับและฉบับแปลนั้นเกิดความแตกต่างไม่สอดคล้องกัน

เมื่อผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ ที่ปรากฏในต้นฉบับเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการพิจารณาว่า ผู้วิจัยควรนำเสนอความเบี่ยงเบนทางเพศผ่านการแปลบทพูดของตัวละครมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ ในบทแปลนั้น ไทนี่ คูเปอร์ ควรมีพฤติกรรมลักษณะความเบี่ยงเบนทางเพศหรือ “สาวแตก” มากน้อยเพียงใด เพราะลักษณะภาษาที่ใช้ รวมถึงการบิดแปร (Manipulation) ของภาษาที่น้อยเกินไปหรือมากเกินไป ตลอดจนการกดทับหรือเสริมลักษณะความเบี่ยงเบนทางเพศให้ชัดเจนยิ่งขึ้นหรือลดน้อยอาจส่งผลกระทบต่อภาพของตัวละครที่ผู้อ่านจินตนาการได้จากบทแปล และอาจทำให้ภาพของตัวละครคล้ายคลึงหรือต่างออกไปจากตัวบทต้นฉบับได้ทั้งสิ้น ดังจะเห็นได้ว่า หลายครั้งด้วยกันที่ความพยายามของนักแปลที่ต้องการสร้างความแตกต่างในด้านการใช้ภาษาของตัวละครรักร่วมเพศและตัวละครรักต่างเพศ ผลักดันให้ภาษาที่ใช้โดยตัวละครเกย์ที่มีเอกลักษณ์เพศชายกลายเป็นกะเทยไปเสีย

จากที่ผู้วิจัยได้กำหนดว่าตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ ควรมีลักษณะที่อยู่ระหว่างกลุ่มเกย์ที่มีลักษณะผู้ชาย (กลุ่มที่ 1) และกลุ่มเกย์ที่มีลักษณะผู้หญิง (กลุ่มที่ 3) ดังนั้น ลักษณะภาษาที่ใช้ควรอยู่ระหว่างภาษาที่ผู้ชายทั่วไปใช้ ในขณะที่เดียวกันก็ควรเสริมองค์ประกอบที่ทำให้ภาษามีความ “สาว” แต่ยังไม่ถึงขั้นกะเทย เช่น การเลือกใช้สรรพนาม “นาง” เป็นที่นิยมในกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มรักต่างเพศที่เป็นหญิง โดยเลือกให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในตัวบทต้นฉบับและวัตถุประสงค์ของตัวละครในการเลือกใช้ลักษณะภาษาดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของ แจ็ค บาบัสซิโอ ที่ว่า ภาษากลุ่มรักร่วมเพศนั้นเป็นความพยายามอย่างสร้างสรรค์ที่จะสร้างความตระหนักรู้ให้กับคนทั่วไปต่อสภาวะความกดดันและแรงบีบคั้นทางสังคมที่คนกลุ่มหนึ่งใน

สังคมต้องเผชิญ ซึ่งจะแสดงออกโดยผ่านภาษาที่สามารถสะท้อนมุมมองที่คนกลุ่มนี้มีต่อโลก ผ่านการเติมสีสัน ปั้นแต่ง ชักนำ และให้คำนิยามจากความเป็นอยู่ของบุคคลนั้น ๆ

3.4 การวางแผนการแปลตัวบทโดยรวม

วัลยา วิวัฒน์ศร (2555: 229) กล่าวว่า คนแต่ละชาติแต่ละภาษาย่อมมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง ซึ่งไม่เหมือนของคนในชาติอื่น และวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ ได้ถ่ายทอดลงไปอยู่ในรหัสภาษาที่ใช้สื่อสารกันในแต่ละสังคม ปัญหาการแปลเกิดขึ้นเมื่อแต่ละวัฒนธรรมมีช่องว่างระหว่างกัน จะตรงกันทุกอย่างนั้นเป็นไปได้ยาก ผู้แปลต้องทำหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมที่อยู่ในรหัสภาษานั้น ๆ นอกเหนือไปจากภาษา นั้นย่อมหมายความว่า ในการแปล ผู้แปลไม่เพียงจะต้องเข้าใจตัวภาษา แต่ต้องเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับด้วย นอกจากนี้ จะต้องสามารถถ่ายทอดภาษาและวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับออกมาเป็นเนื้อหาที่คนในวัฒนธรรมของภาษาแปลเข้าใจ ดังนั้น เพื่อที่จะช่วยเติมช่องว่างระหว่างวัฒนธรรมที่พบในการแปลวรรณกรรมเรื่อง *วิด เกรย์สัน, วิด เกรย์สัน* ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการเติมคำ เติมเนื้อหาเพื่อขยายความ ในการแปลเนื้อหาสิ่งของ หรือสิ่งข้ามวัฒนธรรมนั้น ด้วยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งข้ามวัฒนธรรมที่อาจไม่รู้จักรหรือไม่คุ้นเคย ตลอดจนเข้าใจความหมายของเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “Gay-Straight Alliance” กลุ่ม Gay-Straight Alliance (GSA) เป็นการรวมกลุ่มภายในโรงเรียนและดำเนินงานโดยนักเรียน โดยส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในช่วงมัธยมต้นหรือมัธยมปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นช่องทางที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนที่จะพบปะให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นรสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ ตลอดจนประเด็นการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ นอกจากนี้ กลุ่มดังกล่าวยังมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดหรือทำให้ความรู้สึกกลัวพวกรักร่วมเพศหรือพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างไม่มีเหตุผล การเกลียดชัง หรือการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มรักร่วมเพศนั้นลดน้อยลง อย่างไรก็ตาม โรงเรียนในประเทศไทยยังไม่มี การรวมกลุ่มในลักษณะดังกล่าว หากจะมีก็เป็นลักษณะของการที่อาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา นี่จึงถือเป็นประเด็นในเรื่องความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมที่ผู้แปลจะต้องเลือกที่จะแปล Gay-Straight Alliance ด้วยวิธีการใดเพื่อจะทำให้ผู้อ่านฉบับแปลเข้าใจ และสามารถอ่านได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกแปลว่า “แนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้” เพราะนอกจากจะเก็บความได้ครบตามต้นฉบับภาษาอังกฤษแล้ว “แนวร่วม” ยังให้ความรู้สึกของการร่วมมือ และคำว่า “ชายจริงหญิงแท้” นั้นก็เป็นวลีที่ค่อนข้างคุ้นหูสำหรับคนไทยอยู่แล้ว

นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษและภาษาไทยไม่มีความเท่าเทียม (Equivalence) ที่ชัดเจน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน เช่น ภาษาไทยนั้นจะมีคำบ่งเพศ (Gender Markers) อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะ เป็นคำลงท้ายอย่าง ค่ะ ครับ ยะ ฯลฯ หรือจะเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เช่น กระผม ดิฉัน ผม

หนู ต่างจากภาษาอังกฤษที่ไม่มีการใช้คำลงท้าย และสรรพนามบุรุษที่ 1 ก็ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่า ผู้พูดเป็นเพศใด ดังนั้น การแปลตัวบทส่วนใหญ่นั้น ผู้แปลจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาความแตกต่างอย่างถี่ถ้วนเพื่อหาคำแปลที่มีความเหมาะสมและสามารถสร้างอรรถรสที่ทัดเทียม

3.5 การวางแผนการแปลภาษาย่อยของกลุ่มรักร่วมเพศ

เนื่องด้วยตัวละครที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* มีทั้งตัวละครกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มรักเพศเดียวกันโดยเฉพาะเกย์ ทำให้เกิดคำถามสำคัญคือ ความแตกต่างทางด้านเพศมีผลต่อการใช้ภาษาของตัวละครหรือไม่ และหากความแตกต่างดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความหมายและการรับรู้ของผู้อ่านแล้ว ผู้แปลควรแปลอย่างไรจึงจะสามารถรักษาอรรถรสของวรรณกรรมได้อย่างครบถ้วนตามต้นฉบับ เนื่องจากการอยู่ในกลุ่มรักร่วมเพศนั้นไม่ใช่ปัจจัยประการเดียวที่ส่งผลโดยตรงต่อวิธีการพูดของตัวละคร กล่าวคือ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ผู้แปลไม่สามารถมองข้าม ยกตัวอย่างเช่น วัย การศึกษา ชนชั้น สถานการณ์ เป็นต้น

การแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *วิล เกรย์สัน, วิล เกรย์สัน* นอกเหนือจากการแปลตัวบทจากภาษาต้นฉบับไปสู่ภาษาปลายทางที่มีบริบททางวัฒนธรรมที่แตกต่างได้อย่างเป็นธรรมชาติสำหรับผู้อ่าน ลักษณะการดำเนินเรื่องราวเป็นการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของตัวละคร วิล เกรย์สัน 2 คน ที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมปลายเช่นเดียว แต่อย่างไรก็ตาม วิล เกรย์สันคนแรกอยู่ในกลุ่มรักต่างเพศ ขณะที่คนที่สองเป็นเกย์ ตัวละครทั้งสองจะผลัดกันเล่าเรื่องคนละบทจนกระทั่งจบเรื่อง ดังนั้น ในส่วนที่ วิล เกรย์สัน ซึ่งเป็นกลุ่มรักต่างเพศเป็นคนเล่านั้น ลักษณะการแปลจะเลือกใช้ลักษณะทางภาษาศาสตร์ที่สอดคล้องกันระหว่างเพศและวัย ประกอบกับตัวละครที่ผู้วิจัยให้ความสนใจ คือ ไทนี่ คูเปอร์ ที่เป็นเพื่อนสนิทของ วิล เกรย์สัน (ตัวละครรักต่างเพศ) ด้วยเหตุนี้ บทสนทนาระหว่างตัวละครทั้งสองนอกจากจะช่วยสะท้อนความสัมพันธ์ที่ตัวละครทั้งสองมีแล้วยังควรแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางด้านการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มของตัวละครเพศชายกลุ่มรักต่างเพศและตัวละครเพศชายกลุ่มรักเพศเดียวกันอีกด้วย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ตีความสาระสำคัญในต้นฉบับเพื่อที่จะเก็บความหมายและนัยแฝงของต้นฉบับ จากนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาลักษณะของตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ ซึ่งเป็นตัวละครหลักที่เป็นเกย์ จากนั้นจึงทำการกำหนดลักษณะความ “สาว” ตามแนวคิดของ Harry และ DeVall เกี่ยวกับการจัดประเภทผู้ชายตามความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์ทางเพศ ความพอใจทางเพศ และบทบาททางเพศ เพื่อที่จะสามารถเลือกรูปแบบและวลีสนทนาได้อย่างกลมกลืนกับลักษณะของตัวละคร

3.5.1 การแปลคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ

ความแตกต่างที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนสำหรับภาษาเฉพาะกลุ่ม คือ คำศัพท์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนสามารถเทียบเคียงกับคำแปลที่มีอยู่แล้วในภาษาไทย แต่สิ่งสำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ กระบวนการหรือวิธีการแปลอย่างไรจะช่วยให้การแปลคำศัพท์เหล่านั้นรักษาอรรถรสของคำเหล่านั้นไว้ได้ และช่วยทำให้ตัวบทแปลสามารถสะท้อนกลับไปยังตัวละคร “ไทนี่” ซึ่งเป็นตัวละครที่ผู้วิจัยเลือกสำหรับการวิจัยได้ เนื่องจากตัวละครดังกล่าวมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกันอย่างเปิดเผย รวมถึงการช่างพูดช่างคุย และการกล้าแสดงออก และการช่างจิกกัดของตัวละครไทนี่ล้วนเสริมให้ลักษณะภาษาที่ใช้ยิ่งแตกต่างจากตัวละครเพศชายที่มีรสนิยมรักต่างเพศอย่างชัดเจน ดังเช่นที่ Hayes ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของภาษาของกลุ่มรักร่วมเพศไว้ว่า

“the richest features of social gayspeak are found in the lexicon, particularly in compound constructions, with queen being possibly the most widely employed stem word for building compounds used for a limitless series of images to describe sexual preferences (i.e. size queen), subculture types (queen of tarts, a pimp for hustlers), to make fun of a man’s hobbies or interests (poker queen for someone who likes playing cards) or as an all-purpose term of derogation (Queen Mary for someone fat)”

การเลือกใช้คำในภาษาฉบับแปลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ให้แนวทางการศึกษาคำศัพท์เฉพาะกลุ่มของสังคมรักร่วมเพศในนวนิยายไทยจากงานวิจัยของ บงกชกร ทองสุก โดยลักษณะที่ บงกชกร ทองสุก ได้นำเสนอไว้บางส่วนมีความสอดคล้องกับรูปแบบภาษาต่างๆ ที่ได้รับความนิยมในกลุ่มรักร่วมเพศที่อยู่ในบริบทของวัฒนธรรมต้นทาง ที่เสนอว่า ลักษณะการใช้คำในคำศัพท์เฉพาะกลุ่มของกลุ่มรักร่วมเพศในนวนิยายไทยมีทั้งหมด 11 ลักษณะ ได้แก่ 1) คำทับศัพท์ 2) คำมีศักดิ์ 3) คำศัพท์บัญญัติหรือศัพท์เทคนิค 4) คำภาษาตลาด 5) คำต่ำหรือคำหยาบ 6) คำผวน 7) คำล้อเลียนภาษาต่างประเทศ 8) คำย่อ 9) คำสแลง 10) คำภาษาถิ่น 11) คำคล้องจอง ซึ่งคล้ายคลึงกับงานเขียนของ พิเศษ สอาดเย็น ที่ได้เสนอไว้เช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกใช้คำยังคงต้องเน้นให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทปลายทางด้วยเช่นกัน มิใช่เพียงแต่เน้นถึงลักษณะของวิธีการสร้างคำว่า จะต้องเหมือนกับที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับเท่านั้น

3.5.2 การแปลสรรพนาม

ไม่ว่าจะเป็นสรรพนามที่ใช้สำหรับตัวละครรักร่วมเพศที่มีลักษณะปกปิดหรือเปิดเผย อัตลักษณ์ของตน ระบบสรรพนามที่ใช้ควรมีความคล้ายคลึงกับระบบสรรพนามของกลุ่มรักต่างเพศผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ซึ่งการเลือกใช้ระบบสรรพนามที่เบี่ยงเบนไปจากที่สังคม

คาดหวังจะได้ยินจากตัวละครที่เป็นเพศชายย่อมกลายเป็นสัญญาณแรกที่จะทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าคุณตัวละครนี้มีความแตกต่างจากตัวละครเพศชายกลุ่มรักต่างเพศ ยกตัวอย่างเช่น

- “Now that’s an insult,” he says, “But listen, dude. She likes you. When she walked out just now she came up to me and she was like, ‘Did you really mean that or were you just joking?’ and I was like, ‘Why do you ask?’ and she was like, ‘Well, he’s nice is all,’ and then I told her I wasn’t kidding, and then she smiled all goofy.” (หน้า 46 – 47)
- “นี่ลีคำดูถูก” เขาพูด “แต่ฟังนะเพื่อน นางชอบแกละ ตอนที่นางเดินออกมาเมื่อนี้ นางเดินมาหาฉันและก็ถามแบบ ‘ฉันหมายความว่าอย่างนั้นจริงป่าวหรือแค่พูดเอาฮา?’ ฉันก็เลยแบบ ‘จะถามไปทำไม’ นางก็ตอบแบบ ‘เขานิสิยดี ก็แค่นั้นแหละ’ ฉันก็เลยบอกเจนไปว่าเดี๋ยนไม่ได้อะไร นางก็ยิ้มแบบตลก ๆ”

ในภาษาไทย การใช้สรรพนามถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ผู้ใช้จะต้องพิจารณาปัจจัยหลากหลายประการเพื่อที่จะสามารถเลือกสรรพนามสำหรับแทนตนเอง แทนผู้ฟัง หรือแทนผู้ถูกกล่าวถึงได้อย่างเหมาะสม โดยปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟังและผู้พูด เพศ สถานะทางสังคมว่าอยู่ในระดับเดียวกัน หรือต่างชนชั้นกัน ตลอดจนระดับภาษาที่ใช้ เป็นต้น สำหรับสรรพนามที่ ไทนี่ คูเปอร์ ตัวละครรักร่วมเพศใช้นั้น เป็นการสนทนาในระดับภาษาพูดนั้น โดยทั่วไปกลุ่มรักร่วมเพศมักใช้สรรพนาม “นาง” แทนบุคคลที่ถูกกล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลสรรพนาม “she” ว่า “นาง”

3.5.3 การแปลคำลงท้าย

จากการศึกษาของโสมพิทยา คงตระกูล (2539) ซึ่งศึกษาเรื่อง “การจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายบอกความรู้สึกของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยเก็บข้อมูลด้วยวิธีแจกแบบสอบถามเพื่อถามนิสิต 3 กลุ่ม คือ กลุ่มหญิง กลุ่มชาย และกลุ่มชายที่มีจิตใจเป็นหญิง เพื่อสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบของสรรพนามและคำลงท้ายที่ใช้ ทั้งนี้ โสมพิทยาแบ่งสรรพนามและคำลงท้ายตามที่ปรากฏในข้อมูลออกเป็น 3 กลุ่ม คือ คำที่บ่งบอกเพศหญิง ได้แก่ *หนู ดิฉัน น้อง เรา เค๋า เขา คะ ค่ะ ซา จ๊ะ จ๋า ฮะ* คำที่บ่งบอกเพศชาย ได้แก่ *ผม ครับ* และคำที่ไม่บอกเพศหรือคำที่เป็นกลาง ได้แก่ *ลูก ฮะ* หรือการแทนตัวด้วยชื่อ การทอดเสียง หรือไม่ใช้อะไรเลย จากการศึกษาค้นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายใช้สรรพนามและคำลงท้ายบ่งบอกเพศชาย เพศหญิงก็เลือกใช้กลุ่มคำที่บ่งบอกเพศหญิง ส่วนกลุ่มชายที่มีจิตใจเป็นหญิงจะใช้คำจากทั้งสองกลุ่ม นอกจากนี้ ยังพบว่าปัจจัยในเรื่องของความสนิทสนมยังมีผลต่อการเลือกใช้สรรพนามและคำลงท้าย

กล่าวคือ ถ้าพูดกับคนที่สนิท ผู้ชายและผู้หญิงจะใช้คำที่ไม่บอกเพศมากขึ้น ส่วนกลุ่มชายที่มีจิตใจเป็นหญิงจะใช้คำของเพศหญิงมากขึ้น กล่าวโดยสรุปคือ ความเป็นหญิงของชายที่มีจิตใจเป็นหญิงจะแสดงออกมาในกรณีที่พูดกับคนที่สนิท (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 65)

จากผลการศึกษาข้างต้น ในการแปลประโยคสนทนาของไทยนี้ คูเปอร์ซึ่งเป็นตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศบางประโยค ผู้วิจัยจึงได้เสริมคำลงท้าย “คะ” ในระหว่างที่ตัวละครดังกล่าวพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนสนิท ทั้งนี้ โดยปกติแล้วเมื่อผู้หญิงใช้คำลงท้าย “คะ” หรือ “ค่ะ” จะทำให้ประโยคสุภาพขึ้น แต่เมื่อกลุ่มรักร่วมเพศใช้จึงกลายเป็นการเสริมภาพลักษณ์ความ “สาว” ของผู้พูดซึ่งเป็นเพศชาย และในขณะเดียวกันก็มีนัยยะของการวิพากษ์สังคมด้วยการประชดต่อบรรทัดฐาน “ความปกติ” ของสังคม ซึ่งมีการขีดเส้นกำหนดว่าเพศหญิงควรใช้คำลงท้ายอย่างไร และเพศชายควรใช้คำลงท้ายอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับเพศของตน

3.5.4 การแปลคำอุทาน

เลคอฟ ได้ทำการศึกษาประเด็นเรื่องการใช้คำอุทานเพื่อแสดงให้เห็นคุณลักษณะที่แตกต่างกันของแต่ละเพศ ทั้งนี้ คำอุทานถือว่าเป็น “คำไร้ความหมาย” (Meaningless Particle) กล่าวคือ คำเหล่านี้ไม่มีผลใด ๆ ต่อความหมายโดยรวมของประโยค เพียงแต่ช่วยเสริมอารมณ์ ความรู้สึก หรือทัศนคติของผู้พูด (Lakoff, 1973: 50) โดยทั่วไปแล้วการเลือกคำอุทานมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับเพศของผู้พูด โดยหากผู้แปลเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเพศของตัวละครแล้ว ย่อมทำให้ผู้อ่านวรรณกรรมเหล่านั้นเกิดความประหลาดใจและทำให้บทแปลขาดความสมจริงได้ ทั้งนี้ การเลือกใช้คำอุทานที่ไม่สอดคล้องกับเพศของผู้พูดอย่างจงใจ อาจสื่อได้ว่ารูปแบบการใช้ภาษาดังกล่าวกำลังแสดงนัยยะบางประการที่ผู้เขียนซ่อนเร้นไว้ เช่น ผู้พูดอาจมีอัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างไปจากเพศสภาพของตนเองยกตัวอย่างเช่น

- “Neutral Milk Hotel is supposedly playing a reunion show at the Hideout and it's totally not advertised and no one even knows about it and holy shit, Grayson, holy shit!”
- “Holy shit!” I shout. (หน้า 8)
- “วง นูทรัลมิลค์โฮเทล จะกลับมาแสดงด้วยกันที่ร้านไฮด์เอาท์ ไม่มีใครรู้ด้วยซ้ำว่า เจ๋งโคตร!”
- “เจ๋งโคตร!” ผมสบถ

จากตัวบทต้นฉบับทั้งนี้และวิลต่างอุทานว่า “Holy shit!” ซึ่งหากพิจารณาจากปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกัน กล่าวคือ วิล เกรย์สัน เป็นตัวละครชายกลุ่มรักต่างเพศ ส่วน ไทนี่ คูเปอร์เป็น

ตัวละครชายกลุ่มรักร่วมเพศเพียงปัจจัยเดียว ผู้วิจัยอาจเลือกตัดสินใจว่าจะแปลคำอุทานดังกล่าวให้แตกต่างกันเพื่อช่วยเสริมลักษณะของตัวละครให้เด่นชัดขึ้น กล่าวคือ หากตัวละครไทน์ซึ่งเป็นเพศชายแต่กลับอุทานเหมือนผู้หญิงนั้นช่วยเสริมลักษณะความ “สาว” ในตัวละครและเลือกแปลคำสภของวิลให้มีความเป็นชายก็ยิ่งเน้นความแตกต่างระหว่างตัวละครทั้งสองให้เด่นชัดขึ้น อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ข้างต้นตัวละครทั้งสองต่างตื่นตื่นที่วงดนตรีที่ตนชื่นชอบจะมาเล่นในเมือง ดังนั้น การเน้นความแตกต่างทางด้านอัตลักษณ์ทางเพศจึงไม่ใช่ประเด็นหลักในส่วนนี้

3.5.5 การแปลวัจนลีลา

วัจนลีลา คือ รูปแบบหรือลักษณะของภาษาที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์การใช้ภาษา โดยประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ อันได้แก่ กาลเทศะ (เวลาและ/หรือสถานที่ของการพูดหรือการใช้ภาษา) เรื่องที่พูด (ในแง่ของการใช้ศัพท์ให้เหมาะกับเรื่องที่พูด เช่น เมื่อสถาปนิกพูดคุยกันก็จะมีศัพท์เทคนิคเฉพาะวงการปรากฏอยู่มาก) ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง และทัศนคติของผู้พูด (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548: 73 - 75)

- I'm sitting here thinking, *God, I swear I will take a vow of silence and move to a monastery and worship you for all my days if you just this once provide me with an invisibility cloak, come on come on, please please invisibility cloak now now now. ...* (หน้า 45)
- ผมนั่งคิดอยู่ตรงนี้ พระเจ้า ลูกสาวบอกว่า ลูกจะปฏิญาณไม่พูดอะไรอีกแม้แต่คำเดียว และย้ายเข้าสำนักสงฆ์และบูชาพระองค์ทุกเมื่อเชื่อก่อน หากท่านช่วยประทานเสื้อคลุมล่องหนให้ลูก แค่ครั้งนี่ครั้งเดียว เร็วเข้า เร็วเข้า ได้โปรด โปรดประทานเสื้อคลุมล่องหน ตอนนี้ ตอนนี้ ตอนนี้เลย ...

ตัวอย่างข้างต้นเป็นบทพูดที่วิล เกรย์สันกำลังวิงวอนร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าที่อยู่ในความคิดของเขา ดังนั้นวัจนลีลาที่ผู้วิจัยเลือกจึงแตกต่างจากประโยคสนทนาทั่วไปดังจะเห็นได้จากการใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “ลูก” และสรรพนามแทนพระเจ้าว่า “พระองค์” รวมทั้งการเลือกใช้ศัพท์อย่าง “ประทาน” เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์

บทที่ 4
การแปลตัวบท

บทที่ 1 ได้แก่ หน้า 6 – 9 และหน้า 15 – 17 รวม 7 หน้า

เนื้อหาภายในฉาก:

หลังจากคาบพีรีแคลคูลัสทุกคนต่างเข้าใจผิดไปว่า ไทนี่ คูเปอร์ ได้สารภาพรักกับเพื่อนสนิทอย่าง วิล เกรย์สัน ดังนั้น วิล เกรย์สัน จึงขอให้ ไทนี่ คูเปอร์ ช่วยแก้ความเข้าใจผิดของทุกคน แต่การอธิบายประกอบการเดินบัลเล่ต์ของ ไทนี่ กลับทำให้ทุกคนยิ่งเข้าใจผิดและล้อเลียนหนักยิ่งกว่าเดิม

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>After class, I'm staring into my locker, wondering how I managed to leave <i>The Scarlet Letter</i> at home, when Tiny comes up with his <u>Gay-Straight Alliance</u> friends Gary (who is gay) and Jane (who may or may not be – I've never asked), and Tiny says to me, "Apparently, everyone thinks I professed my love for you in precalc. Me in love with Will Grayson. Isn't that silliest crap you ever heard?"</p> <p style="text-align: center;">"Great," I say.</p>	<p>หลังหมดคาบ ผมจึงงอเข้าไปในล็อกเกอร์ พลังนี้กสงสัยว่าตัวเองลืมหนังสือ<i>ตราบาปสีแดง</i> ไว้ที่บ้านได้ยังไง แล้วไทนี่ก็เดินมาพร้อมกับเพื่อน ๆ <u>กลุ่มแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้</u>¹ แกรี่ (เป็นเกย์) กับเจน (อาจใช่หรือไม่ใช่ ผมก็ไม่เคยถาม) ไทนี่พูดกับผม "ดูเหมือนว่าทุกคนคิดว่า<u>ฉัน</u>²สารภาพรักกับแก ตอนคาบพีรีแคลคูลัส ฉันเนียนะคะ³หลงรักวิล เกรย์สัน เป็นเรื่องเหลวไหลที่สุดเท่าที่ฉันเคยได้ยินมาเลย"</p> <p style="text-align: center;">"เยี่ยม" ผมประชด</p>	<p>1) กลุ่ม Gay-Straight Alliance (GSA) เป็นการรวมกลุ่มภายในโรงเรียนและดำเนินงานโดยนักเรียน โดยส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ในช่วงมัธยมต้นหรือมัธยมปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นช่องทางที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนที่จะพบปะ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นรสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ ตลอดจนประเด็นการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ นอกจากนี้ กลุ่มดังกล่าวยังมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดหรือทำให้ความรู้สึกกลัวพวกรักร่วมเพศหรือพฤติกรรม</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“People are just such idiots,” Tiny says. “As if there’s something wrong with being in love.”</p> <p>Gary groans then. If you could pick your friends, I’d consider Gary. Tiny got close with Gary and Jane and Gary’s boyfriend, Nick, when he joined the <u>GSA</u> during my tenures a member of the Group of Friends. I barely know Gary, since I’ve only been hanging around Tiny again for about two weeks, but he seems like the normalest person Tiny has ever befriended.</p> <p>“There’s a difference,” Gary points out, “between being in love and announcing it in precalc.” Tiny starts to talk and Gary cuts him off. “I mean, don’t get me wrong. You have every right to love Zach.”</p>	<p>“คนพวกนั้นน่ารังเกียจ ใช้อัการตกลุมรักมันผิดตรงไหน” ไทนี่พูด</p> <p>แกรี่คราง ถ้าเลือกเพื่อนได้ ผมจะนึกถึงแกรี่ ไทนี่เริ่มสนิทกับแกรี่ เจน และก็นิค แฟนของแกรี่ ตอนเข้ากลุ่มแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้ ซึ่งเป็นช่วงที่ผมยังเป็นครองตำแหน่งสมาชิกของกลุ่มเพื่อนธรรมดา ผมเลยแทบไม่รู้จักแกรี่ เพราะผมก็เพิ่งกลับมาสนิทกับไทนี่แค่ประมาณ 2 อาทิตย์ แต่หมอนี้ก็ดูจะเป็นคนที่ปกติสุดเท่าที่ไทนี่เคยคบเป็นเพื่อนด้วย</p> <p>“ตกลุมรักก็เรื่องหนึ่ง แต่การป่าวประกาศให้โลกรู้ในคาบพีรีแคลคูลัสมันก็อีกเรื่องหนึ่งนะแก⁴” แกรี่สาธยาย ไทนี่ทำท่าจะอ้าปากพูด แต่แกรี่ตัดบท “อย่าเข้าใจฉันผิดนะ หล่อนรักแซ็คได้ไม่ผิดคะ”</p>	<p>รักร่วมเพศอย่างไม่มีเหตุผล การเกลียดชัง หรือ การเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มรักร่วมเพศนั้นลดน้อยลง อย่างไรก็ตาม โรงเรียนในประเทศไทยยังไม่มี การรวมกลุ่มในลักษณะดังกล่าว หากจะมีก็เป็น ลักษณะของการที่อาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา นี่จึงถือเป็นประเด็นในเรื่องความแตกต่างทางด้าน วัฒนธรรมที่ผู้แปลจะต้องเลือกที่จะแปล Gay-Straight Alliance ด้วยวิธีการใดเพื่อจะ ให้สามารถอ่านได้ราบรื่นไม่ติดขัด ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือก แปลว่า “แนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้” เพราะนอกจากจะเก็บความได้ครบตามคำจาก ต้นฉบับภาษาอังกฤษแล้ว คำว่า “ชายจริงหญิงแท้” ก็เป็นวลีที่ค่อนข้างคุ้นหูสำหรับคนไทยอยู่แล้ว</p> <p>2) ผู้วิจัยเลือกให้ไทนี่แทนตัวเองว่า “ฉัน” แทนคำว่า “เดียน” ซึ่งปัจจุบันค่อนข้างล้าสมัย ทั้งนี้ การเลือกใช้สรรพนามแทนตนเองที่แตกต่างจากวิล</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“Billy,” says Tiny.</p> <p>“Wait, what happened to Zach?” I ask, because I could have sworn Tiny was in love with a Zach during precalc. But forty-seven minutes have passed since his proclamation, so maybe he’s changed gears. Tiny has had about 3,900 boyfriends – half of them Internet-only.</p> <p>Gary, who seems as flummoxed by the emergence of Billy as I am, leans against the lockers and bangs his head softly against the steel. “Tiny, you being a makeout whore is so not good for the cause.”</p> <p>I look way up at Tiny and say, “Can we quell the rumors of our love? It hurts my chances with the ladies.”</p> <p>“Calling them ‘the ladies’ doesn’t help</p>	<p>“บิลลี่” ไทนี่แก๊ “เดี๋ยวนะ แล้วแท้คไปไหนชะละะ?” ผมถาม สาบานเลยว่าไทนี่ยังรักแท้คหัวปักหัวปำ ตอนคาบพรีแคลคูลัสอยู่เลย ผ่านไป 47 นาที หลังประกาศตัว ไทนี่อาจเปลี่ยนเป้าหมาย ไทนี่มีแฟน ประมาณ 3,900 คน ครึ่งหนึ่งอยู่ในอินเทอร์เน็ต</p> <p>แกรี่ดูจะสับสนพอ ๆ กับผมที่อยู่ ๆ ก็มีบิลลี่โผล่มา เขายืนพิงล็อกเกอร์ พลังกระแทกหัว เบา ๆ กับตู้โลหะ “ไทนี่ เรื่องรักล่ำส่อนจิบหนุ่มไปทั่ว อย่างนี้มันไม่เวิร์กอย่างแรงเลยนะ”</p> <p>ผมเงยหน้ามองไทนี่และพูดว่า “ยังไงก็ช่วย หยุดข่าวลือเรื่องรัก ๆ ใคร ๆ ของกูกับมึงก่อนได้มั๊ย? มันทำให้กูโดนสาวเทกันหมด”</p> <p>“เรียกพวกผู้หญิงว่า “สาว” ก็ไม่ช่วยอะไรเลย</p>	<p>(ซึ่งใช้สรรพนาม “กู” เมื่อกล่าวแทนตนเอง) นอกจาก จะเป็นการส่งสัญญาณให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่าง ระหว่างตัวละครทั้งสองแล้ว ยังสะท้อนถึง ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมอีกด้วย</p> <p>3) ผู้วิจัยได้เสริมคำลงท้าย “คะ” ในประโยค ที่ไทนี่ถามขึ้น โดยปกติแล้วเมื่อผู้หญิงใช้คำลงท้าย “คะ” หรือ “ค่ะ” จะทำให้ประโยคสุภาพขึ้น แต่เมื่อ กลุ่มกร่วมเพศใช้ทำให้เกิดนัยยะของการวิพากษ์ สังคมด้วยการประชดต่อบรรทัดฐาน “ความปกติ” ของสังคม</p> <p>4) ตัวละครแกรี่เองก็เป็นเกย์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึง เลือกใช้สรรพนามว่า “ฉัน – แก”</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>either,” Jane tells me.</p> <p>Tiny laughs. “But seriously,” I tell him, “I always catch shit about it.” Tiny looks at me seriously once and nods a little.</p> <p>“Although for the record,” Gary says, “you could do worse than Will Grayson.”</p> <p>“And he has,” I note.</p> <p><u>Tiny spins in a balletic pirouette out into the middle of the hallway and, laughing, shouts, “Dear World, I am not hot for Will Grayson. But world, there’s something else you should know about Will Grayson.” And then he begins to sing, a Broadway baritone as big as his waist, “I can’t live without him!”</u></p> <p>People laugh and whoop and clap as Tiny continues the serenade while I walk off to</p>	<p>เหมือนกันนั่นแหละ” เจนบอก</p> <p>ไถ่หัวเราะ แต่ผมเถียง “จริง ๆ นะ ฉันดวงคู่เรื่องนี้ตลอด” แวบหนึ่งไถ่มีองแบบจริงจังมาที่ผมและพยักหน้านิดหนึ่ง</p> <p>“เอาจริง ๆ <u>หล่อน</u> อาจหาได้แยกว่าวิล เกรย์สันก็ได้” แกรีพูด</p> <p>“ที่หามาได้ก็แยจจริง ๆ” ผมเสริม</p> <p><u>ไถ่หมุนตัวด้วยปลายเท้าแบบบัลเลต์ไปยืนกลางโถงทางเดิน พลังหัวเราะและตะโกนว่า “โอ้คนทุกผู้ทุกนาม ข้าหาได้สิเน่หาวิล เกรย์สันไม่ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ปวงท่านทั้งหลายควรรู้เกี่ยวกับวิล เกรย์สัน” จากนั้นไถ่ก็เริ่มร้องเพลงสไตส์ละครเวทีแบบจัดหนักพอ ๆ กับตัวเขา “ข้ามิสามารถมีชีวิตอยู่หากปราศจากเขาได้!”⁶</u></p> <p>ทุกคนเริ่มหัวเราะและโห่ร้องตบมือ ไถ่ก็ยังคงขับกล่อมเพลงรักต่อไป ในขณะที่ผมเริ่มเดินไป</p>	<p>5) ผู้วิจัยให้แกรีใช้สรรพนาม “หล่อน” เมื่อพูดถึงไถ่ เนื่องจาก การเลือกใช้สรรพนามดังกล่าวเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าทั้งตัวผู้พูดและผู้ถูกกล่าวถึงต่างไม่ใช่ผู้ชายกลุ่มรักต่างเพศ</p> <p>6) ไถ่ คูเปอร์ แสดงออกในลักษณะที่ เหมือนกับการแสดงละครเวที และภาษาที่ใช้ก็มีความไพเราะสละสลวยแตกต่างไปจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการแปลตัวบทดังกล่าวด้วยภาษาปกติก็จะไม่สะท้อนถึงเจตนาของผู้เขียน รวมถึงยังขัดกับการแสดงออกของตัวละครอีกด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลตัวบทให้เป็นภาษาที่ สละสลวยในแบบละครย้อนยุค เพื่อเน้นให้เห็น</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>English. It's a long walk, and it only gets longer when someone stops you and asks how it feels to be sodomized by Tiny Cooper, and how you find Tiny Cooper's "<u>gay little pencil prick</u>" behind his fat belly. I respond the way I always do: by looking down and walking straight and fast. I know they're kidding. I know part of knowing someone is being mean to them or whatever. Tiny always has some brilliant thing to say back, like, "for someone who theoretically doesn't want me, you sure spend a lot of time thinking and talking about my penis." Maybe that works for Tiny, but it never works for me. Shutting up works. Following the rules works. So I shut up, and I don't care, and I keep walking, and soon it's over.</p>	<p>เรียนคาบภาษาอังกฤษ ปกติก็ต้องเดินไกลอยู่แล้ว นี่ก็ยิ่งไกลกว่าเดิมเพราะมีคนเอาแต่หยุดผมและถามว่ารู้สึกยังไงบ้างที่จะถูกไทนี่ คูเปอร์ตุ้ย และอยากรู้ว่าผมคิดยังไงกับ "ควยเกย์น้อย⁷" ของไทนี่ คูเปอร์ลับหลังเจ้าตัวโตพุงย้วย ผมตอบได้ในแบบที่เป็นประจำ คือ ก้มหน้ามองพื้นและเดินจ้ำอย่างไฉฉะ ฝรั่งออกว่าพวกนั้นล้อเล่น ผมรู้ว่าการที่เรารู้จักใครบางคนอาจเพราะเราแกล้งหรือทำอะไรทำนองนั้นกับพวกเขา ปกติไทนี่มักมีคำพูดฉลาด ๆ ตอกกลับอย่าง "สำหรับคนที่ไม่ปลื้มฉันเนี่ย พวกเธอใช้เวลาเยอะแยะไปกับการคิดแล้วก็พูดเกี่ยวกับดุ้นของฉันนะยะ" นั่นอาจได้ผลกับไทนี่ แต่ไม่เคยได้ผลกับผม สำหรับผมการเล่นไปตามกฎเวิร์ค ผมเลยหุบปากไม่สนใจ และรีบเดิน เป๊ปปเดียวทุกอย่างก็จะจบ</p>	<p>ความแตกต่างด้านภาษาอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็ยังคงเป็นการเพิ่มสุนทรียภาพตามแนวคิดของ Babuscio</p> <p>7) จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานของ บงกชกร ทองสุข เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะของกลุ่มของสังคมรักร่วมเพศในนวนิยายไทย ตลอดจนพจนานุกรมศัพท์เกย์ที่รวบรวมไว้ในเว็บไซต์ต่าง ๆ และหนังสือเรื่อง <i>บันทึกของตุ้ย</i> พบว่า คำศัพท์ที่ใช้เรียกแทนอวัยวะเพศชายนั้นมีมากมายทั้งในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล ดังนั้น ผู้แปลจึงมีคำศัพท์ให้เลือกใช้โดยพิจารณาจากแนวทางการสร้างวลี "gay little pencil prick" คำว่า "prick" เป็นคำหยาบสำหรับใช้เรียกอวัยวะเพศชาย "little pencil" เป็นการหยิบยกลึงของที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับอวัยวะเพศขึ้นมาเปรียบเทียบและสุดท้ายเพิ่มคำว่า "gay" เพื่อเหยียดเพศของไทนี่ การแปล "little pencil prick" ว่า</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>The last time I said anything of note was the time I wrote the fucking letter to the editor about fucking Tiny Cooper and his fucking right to be a fucking star on our horrible football team. I don't regret writing the letter in the least, but I regret signing it. Signing it was a clear violation of the rule about shutting up, and look where it got me: alone on a Tuesday afternoon, staring at my black <u>Chuck Taylors</u>.</p> <p>That night, not long after I order pizza for me and my parents, who are --as always—late at the hospital, Tiny Cooper calls me and, really quiet and fast, he blurts out, “Neutral Milk Hotel is supposedly playing a reunion show at the Hideout and it's totally not advertised and no one even knows about it and holy shit, Grayson,</p>	<p>ครั้งล่าสุดที่ผมตอบโต้อะไรไป ก็เป็นตอนที่เขียนจดหมายจี้เง้านั้นถึงบรรณาธิการเกี่ยวกับไทนี่คูเปอร์ และสิทธิจี้เงาของเขาที่จะเป็นดาวดังในทีมฟุตบอลจี้เงาของเรา ใจจริง ๆ แล้วผมไม่เสียใจที่เขียนจดหมายนั้น แต่เสียใจที่ลงชื่อเพราะการลงชื่อเป็นการฝ่าฝืนกฎการหุบปาก แล้วดูสิว่ามันทำให้ผมช่วยแค่นั้น อยู่คนเดียวตอนพักเที่ยงวันอังคาร ก้มหน้าก้มตาจ้องรองเท้าคอนเวิร์สฮอลลีสตาร์สีดำ</p> <p>คืนนั้น หลังจากสั่งพิซซ่าให้ตัวเองกับพ่อแม่ที่เข้าเวรตึกที่โรงพยาบาลเหมือนเคย ไทนี่ คูเปอร์โทรหาผมและโพล่งออกมาว่า “วงนูทรัลมิลค์โฮเทล จะกลับมาแสดงด้วยกันที่ร้านไฮด์เอาท์ ไม่มีการโฆษณา สักนิด ไม่มีใครรู้ด้วยซ้ำว่าวิล^๑ เจ๋งโคตร!”</p>	<p>“หนอนน้อย” อาจเขาไปเมื่อเทียบกับตัวบทต้นฉบับ ดังนั้นผู้แปลจึงเลือกแปลว่า “ควยน้อย”</p> <p>8) รองเท้า Chuck Taylor All-Stars หรือที่คนไทยส่วนใหญ่คุ้นเคยในชื่อ Converse All Stars (นอกจากนี้ยังมีชื่อเรียกอื่น ๆ อย่าง Converse, Chuck Taylors, Chucks, Cons และ All Stars) นั้นเป็นชื่อแบรนด์ยี่ห้อใส่เล่นที่พัฒนาขึ้นโดยบริษัท Converse ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกแปลเป็น “รองเท้าคอนเวิร์สฮอลลีสตาร์” เพื่อให้ผู้อ่านนึกภาพออกได้โดยทันที</p> <p>9) ในวัฒนธรรมตะวันตก การเรียกชื่อเพื่อน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>holy shit!”</p> <p>“Holy shit!” I shout. One thing you can say for Tiny: whenever something awesome happens, Tiny is always the first to hear.</p> <p>Now, I am not generally given over to excitement, but Neutral Milk Hotel sort of changed my life. They released this absolutely fantastic album called <i>In the Aeroplane Over the Sea</i> in 1998 and haven't been heard from since, purportedly because their lead singer lives in a cave in New Zealand. But anyway, he's a genius. “When?”</p> <p>“Dunno. I just heard. I'm gonna call Jane, too. <u>She</u> likes them almost as much as you do. Okay, so now. Now. Let's go to the Hideout now.”</p>	<p>“เจ๋งโคตร!” ผมสບถ เรื่องจริงอย่างหนึ่งเกี่ยวกับไทน์คือ เวลาเมื่อไรเจ๋ง ๆ ไทน์จะเป็นคนแรกที่อยู่เรื่องเสมอ</p> <p>ตอนนี้ผมไม่ค่อยตื่นเต้นกับอะไรเท่าไรหรอก แต่วงนูทรัลมิลคโฮเทลเปลี่ยนชีวิตของผม อัลบั้มสุดเจ๋งชื่อ <i>อินเดอะแอร์โพลนโอเวอร์เดอะซี</i> วางแผงปี 1998 และก็ไม่มีข่าวคราวอะไรนับจากนั้น มีข่าวลือว่าเป็นเพราะนักร้องนำไปใช้ชีวิตอยู่ในถ้ำที่นิวซีแลนด์ แต่ยังไงเขาก็ยังเป็นอัจฉริยะอยู่ดี “เมื่อไหร่?” ผมถาม</p> <p>“ไม่รู้สิ ฉันเพิ่งได้ข่าว ฉันจะโทรหาเจนด้วยนาง¹⁰ก็ชอบวงนี้พอ ๆ กับแก โอเค งั้นตอนนี้ตอนนี้เลย ไปร้านไฮด์เอาท์กัน”</p>	<p>สนิทด้วยนามสกุลนั้นเป็นเรื่องปกติ อย่างไรก็ตามในวัฒนธรรมไทยโดยทั่วไปนั้น เพื่อนสนิทนิยมเรียกชื่อต้นหรือชื่อเล่นของกันและกัน ดังนั้น เพื่อให้บทแปลสอดคล้องกับวัฒนธรรมของตัวบทฉบับแปล การแปลตัวบทต้นฉบับที่ตัวละครไทน์เรียกวิล เกรย์สันว่า “เกรย์สัน” ผู้วิจัยก็จะแปลว่า “วิล” ซึ่งเป็นชื่อต้นแทน</p> <p>10) จากการศึกษาพบว่าสรรพนามบุรุษที่สามของกลุ่มรักร่วมเพศมีการใช้คำว่า “ฮี” เมื่อกล่าวถึงบุรุษที่สามเพศชาย และการใช้ “นาง” สำหรับบุรุษที่สามเพศหญิง อย่างไรก็ตามในบางครั้ง</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“I’m literally on my way,” I answer, opening the door to the garage.</p> <p>(หน้า 6 – 9)</p>	<p>“เนี่ย กูกำลังไป” ผมตอบพลางเปิดประตูโรงรถ</p>	<p>“นาง” ก็เป็นสรรพนามที่เป็นกลาง กล่าวคือ สามารถใช้เรียกได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย</p>

หน้า 15 – 17

เนื้อหาภายในฉาก:

หลังจากที่เดินทางมาถึงฝั่งวิล เกรย์สัน พบว่า ไทนี่ คูเปอร์ กำลังเสียอกเสียใจเพราะอกหักจากหนุ่มคนล่าสุด ซึ่งโพสต์เป็นข้อความผ่านทางอัปเดตสเตตัส จึงรับฟัง ไทนี่ คูเปอร์ ระบายเรื่องราวทั้งหมด และคอยอยู่เป็นเพื่อน ไทนี่ ที่ดื่มเหล้าจนเมามายเพื่อลืมความเสียใจ โดยมี เจน เพื่อนอีกคนหนึ่งของ ไทนี่ อยู่เป็นเพื่อนทั้งสองคน

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I turn around and Tiny Cooper is crying huge tears. One of Tiny Cooper’s tears could drown a kitten. And I mouth WHAT’s WRONG because <u>Ashland Avenue</u> is sucking too loudly</p>	<p>ผมหันกลับไปเห็นไทนี่ คูเปอร์กำลังร้องไห้สะอึกสะอื้น น้ำตาหยดหนึ่งของไทนี่อาจทำลูกแมวจมน้ำได้ ผมขยับปากถาม “เป็นอะไร” เพราะที่ <u>ร้านแอสแลนด์อเวนิว</u>¹¹เสียงดังเกินกว่าที่เขาจะได้ยิน</p>	<p>11) ภาษาอังกฤษเมื่อขึ้นต้นตัวพิมพ์ใหญ่ ผู้อ่านสามารถเดาได้ทันทีว่านี่คือชื่อของอะไรบางอย่าง ดังนั้น เพื่อให้ผู้อ่านฉบับแปลเกิดความเข้าใจในแบบเดียวกัน ผู้วิจัยจึงเพิ่มคำว่า “ร้าน”</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>for him to hear me, and Tiny Cooper just hands me his phone and walks away. It's showing me Tiny's Facebook feed, zoomed in on a <u>status update</u>.</p> <p><u>Zach is like the more i think about it the more i think y ruin a gr8 frendship? i still think tiny's awesum tho.</u></p> <p>I push my way through a couple people to Tiny, and I pull down his shoulder and scream into his ear, "<u>THAT'S PRETTY FUCKING BAD,</u>" and Tiny shouts back, "<u>I GOT DUMPED BY STATUS UPDATE,</u>" and I answer, "<u>YEAH, I NOTICED. I MEAN, HE COULD HAVE AT LEAST TEXTED. OR E-MAILED. OR SENT A PASSENGER PIGEON.</u>"</p> <p>"<u>WHAT AM I GOING TO DO?</u>" Tiny</p>	<p>ผม ไทนี่ คูเปอร์แค่ส่งมือถือให้ผมและเดินไปบนหน้าจอเป็นฟีดข่าวเฟซบุ๊กของไทนี่ ซุมเข้าไปที่ <u>ข้อความอัปเดตสเตตัส</u>¹²</p> <p>แต่คิดว่า ยิ่งคิดเรื่องนี้ก็ยิ่งรู้สึกว่าจะทำลายมิตรภาพดี ๆ ทะมาयरวะ แต่ยังไงเราก็คิดว่าไทนี่คูลเวอร์นะ¹³</p> <p>ผมเบียดตัวผ่านคนสองสามคนไปหาไทนี่ ดึงไหล่เขาลงมา และตะโกนใส่หู "<u>แหม่งเหี้ยวะ</u>" ไทนี่ ตะโกนกลับมา "<u>ฉันโดนทิ้งผ่านข้อความอัปเดตสเตตัส</u>" ผมตอบกลับ "<u>เออ กูเห็นแล้ว อย่างน้อยหมอนั่นน่าจะส่งข้อความ หรืออีเมล หรือนกพิราบสื่อสารมาบ้างก็ยังดี</u>"¹⁴</p> <p>"<u>ฉันจะทำยังไงดี?</u>"¹⁴ ไทนี่ตะโกนใส่หูผม</p>	<p>เข้าไปและปรับชื่อร้านเป็นตัวเดียว</p> <p>12) ผู้วิจัยเลือกถอดเสียงคำว่า "status" เป็น "สเตตัส" แทนที่จะเลือกแปลคำดังกล่าวว่าเป็น "สถานะ" เนื่องจากการแปลเป็น "สถานะ" นั้น จะทำให้เนื้อหาดูมีความเป็นทางการยิ่งขึ้น ไม่เข้ากับตัวละครซึ่งเป็นเพียงเด็กมัธยม นอกจากนี้ สถานการณ์ยังเป็นการพูดคุยระหว่างเพื่อน ดังนั้น ระดับภาษาที่ใช้น่าจะอยู่ในระดับภาษาพูด คำว่า "สเตตัส" จึงน่าจะเหมาะสมกับบริบทนี้มากกว่า</p> <p>13) เพื่อให้สอดคล้องกับตัวบทต้นฉบับที่ตัวละครใช้ภาษาสแลงในการเขียนสถานะบนเฟซบุ๊ก ผู้วิจัยจึงเลือกแปลให้มีการสะกดผิดและใช้ศัพท์สแลงอย่าง "คูลเวอร์"</p> <p>14) ในที่นี้ ตัวบทต้นฉบับใช้ตัวพิมพ์ใหญ่</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>shouts in my ear, and I want to say, “Hopefully, go find a guy who knows there is no u in <i>awesome</i>,” but I just shrug my shoulders and pat him firmly on the back, and guide him away from Ashland Avenue and toward the bar.</p> <p>Which, as it turns out, is something of a mistake. Just before we get to the bar, I see Possibly Gay Jane hovering by a tall table. She tells me Gary has left in disgust. “It was a publicity ploy by Ashland Avenue, apparently,” she says.</p> <p>I say, “But no <u>NMG</u> fan would <i>ever</i> listen to this drivel.”</p> <p>Then Jane looks up at me all pouty and big-eyed and says, “My brother is the guitarist.”</p> <p>I feel like a total asshole and say, “Oh,</p>	<p>ผมอยากตอบกลับไปว่า “อย่างน้อยก็หาคนที่รู้ว่า คำว่า “มิตรภาพ” สะกดด้วย “ตร” แต่ผมแค้ยกไหล่และตบหลังเขา จากนั้นก็เดินนำเขาไปจากแอสแลนด์ อเวนิวตรงไปที่บาร์</p> <p>กลายเป็นว่านั่นเป็นความคิดที่พลาดสุด ๆ เพราะก่อนที่เราจะเดินไปถึงบาร์ผมเห็น “เจนที่อาจเป็นเลสเบี้ยน” เดินมาที่โต๊ะสูงและบอกผมว่า แก่รีกลับไปแบบเคื่อง ๆ “กลายเป็นว่าทั้งหมดเป็นแค่วิธีประชาสัมพันธ์ของ <i>แอสแลนด์ อเวนิว</i>” เธอบอก</p> <p>“ไม่มีแฟน <u>นูทริล</u>¹⁵ คนไหนจะฟังเพลงของวงไร้สาระนี้หรอก” ผมพูด</p> <p>เจนเงยหน้าขึ้นมามองผม เบะปากและจ้องเขม็ง “พี่ชายฉันเป็นมือกีตาร์วงนั้น”</p> <p>ผมรู้สึกของตัวเองเง่าชะมัด จึงพูดขึ้นมาทันที</p>	<p>เพื่อแสดงว่าตัวละครกำลังตะโกน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ตัวหนา</p> <p>15) หากแปลชื่อวง “นูทริลมิคโฮเทล” ว่า “เอ็นเอ็มจี” ตามต้นฉบับผู้อ่านฉบับแปลจะเกิดความสงสัย เพราะผู้อ่านเห็นชื่อเต็มในภาษาไทยเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลโดยตัดเหลือเพียงคำแรกของชื่อวง เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วหากต้องการ</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>sorry, <u>dude</u>.”</p> <p>And she says, “Christ, I’m kidding. If he were, I’d disown him.” At some point during our four-second conversation I have managed to completely lose Tiny, which is no easy task, so I tell Jane about Tiny’s great Facebook wall of dumpage, and she is still laughing when Tiny appears at our table with a round tray holding six shot glasses full of a greenish liquid. “I don’t really drink,” I remind Tiny, and he nods. He pushes a shot toward Jane, and Jane just shakes her head.</p> <p>Tiny takes a shot, grimaces, and exhales. “Tastes like Satan’s fire cock,” Tiny says, and then pushes another shot in my direction. “Sounds delightful,” I say, “but I’ll</p>	<p>“เฮ้อ โทษทีวะ<u>เพื่อน</u>¹⁶⁾”</p> <p>เธอตอบว่า “ให้ตายสิ ล้อเล่นนะ ถ้าเป็นจริง ๆ ฉันจะตัดพื่อตัดน้องเลยละ” แค่วงคุยกันเพียง 4 วินาทีผมก็ลืมไถนี่ไปเลย ซึ่งนั่นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย ผมเล่าเรื่องที่ไถนี่ถูกทิ้งผ่านหน้าเฟซบุ๊ก เธอยังหัวเราะอยู่เลยตอนที่ไถนี่โผล่มาที่โต๊ะพร้อมถาดกลมที่มีแก้วช็อตพร้อมเครื่องดื่มสีเขียว ๆ อยู่ 6 ใบ “กูไม่ดื่ม” ผมบอกไถนี่ เขาพยักหน้าจากนั้นก็ผลักแก้วช็อตไปทางเจนและเจนก็ส่ายหัว</p> <p>ไถนี่กระดกแก้ว ทำหน้าเหยเก แล้วถอนหายใจ “รสชาติยังกับควยปีศาจอย่าง” ไถนี่พูดจากนั้นก็ผลักอีกแก้วมาทางผม “ฟังดูเยี่ยม แต่กูขอผ่าน” ผมตอบ</p>	<p>เรียกชื่ออะไรในแบบย่อ คนไทยจะเรียกด้วยคำแรก นอกจากนี้ ผู้เขียนใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เนื่องจากเป็นชื่อเฉพาะ ผู้วิจัยจึงใช้ตัวเอียงเพื่อให้ชื่อดังกล่าวโดดเด่นขึ้นมา</p> <p>16) ในสถานการณ์นี้วิล เกรย์สันคิดว่าเจนเป็นหญิงกลุ่มรักร่วมเพศ ดังนั้นเขาจึงเรียกแทนเจนว่า “dude” เพื่อให้บทแปลมีความสอดคล้อง ผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า “เพื่อน”</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>pass.”</p> <p>“How can he just,” Tiny yells, and then he takes a shot, “dump me,” and another shot, “on his STATUS after I say I LOVE him,” and another. “What is the goddamned world coming to?” Another. “I really do, Grayson. I know you think I’m full of shit, but I knew I loved him the moment we kissed. Goddamn it. What am I going to <i>do</i>?” And then he stifles a sob with the last shot.</p> <p>(หน้า 15 – 17)</p>	<p>“เขาทำงี้ได้ไง” โทนี่ตะโกน จากนั้นก็กระดกอีกช็อต “มาเทฉัน” และก็อีกช็อต “ผ่านสเตตัส หลังจากที่คุณบอกว่ารักเขาแท้ ๆ” จากนั้นก็อีกแก้ว “โลกเหี้ย ๆ นี่เป็นบ้าอะไรไปหมด?” อีกแก้ว “ฉันรักจริง ๆ นะวิล ฉันรู้ว่าแกคิดว่าฉันเพ้อเจ้อ แต่ฉันรักเขาจริง ๆ ตอนที่เรารจูบกัน บ้าเหี้ย ฉันจะทำได้ยังไงดี?” จากนั้นก็กลืนสะอีกสะอื้นและกระดกช็อตสุดท้ายลงคอ</p>	

บทที่ 3 ได้แก่ หน้า 42 – 49 รวม 8 หน้า

เนื้อหาภายในฉาก:

ไทนี่ คูเปอร์ พา วิล เกรย์สัน มาร่วมประชุมกลุ่มแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องการเงินสนับสนุนละครเวทีซึ่ง ไทนี่ คูเปอร์ เป็นคนเสนอขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มรักร่วมเพศมากขึ้น ซึ่งถือเป็นงานหลักอย่างหนึ่งของกลุ่มแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้ภายในโรงเรียน นอกจากนี้ ไทนี่ คูเปอร์ ยังมีเจตนาแฝงในการชวน วิล เกรย์สัน เพราะเขาต้องการเพื่อจับคู่ วิล กับสาวสักคนในกลุ่ม แต่นั่นทำให้วิลฉุนจัด นอกจากนี้ ไทนี่ คูเปอร์ ยังได้เล่าเรื่อง นิค กิ๊กคนใหม่ซึ่งเป็นแฟนเก่าของ แกรี่ เพื่อนของทั้ง ไทนี่ คูเปอร์ และ วิล เกรย์สัน

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>Tiny Cooper is splayed out across the thin carpet, using his backpack as a pillow. He's wearing skinny jeans, which look very much like denim sausage casings. At this moment, the three of us constitute the Gay-Straight Alliance.</p> <p>Tiny says, "Grayson!"</p> <p>"This is the Homosexuality Is An Abomination Club, right?"</p> <p>Tiny laughs. Jane just sits facing away</p>	<p>ไทนี่ คูเปอร์นอนแผ่หลายบนพรมบาง ใช้กระเป๋าเป้แทนหมอน เขาสวมยีนส์เข้ารูปที่ทำให้ขาของเขาเหมือนไส้กรอกที่ทำจากผ้าเดนิม และในนาที่นี้เองที่เราทั้งสามคนตั้งแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้ขึ้นมา</p> <p>"วิล" ไทนี่เรียก</p> <p>"นี่คือกลุ่ม 'รักร่วมเพศเป็นพวกน่ารังเกียจ' ไช้มั๊ย?"</p> <p>ไทนี่หัวเราะ ส่วนเจนนั่งหันหน้าไปอีกทาง</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>from me, reading. My eyes return to Jane's back, because they have to go somewhere, and Tiny says, "Grayson, are you abandoning your asexuality?"</p> <p>Jane turns around as I cut Tiny a look and mumble, "I'm not asexuality. I'm a relationshipal."</p> <p>And Tiny says to Jane, "I mean, it's such a tragedy, isn't it? The only thing Grayson has going for him is that he's adorable, and yet he refuses to date."</p> <p>Tiny likes to hook me up. He does it for the pure-driven pleasure of pissing me off. And it works. "Shut up, Tiny."</p> <p><u>"I mean, I don't see it," he says.</u> <u>"Nothing personal, Grayson, but you're not my</u></p>	<p>พลางอ่านหนังสือ สายตาของมมมองกลับมาที่แผ่นหลังของเจน เพราะผมต้องมองอะไรสักอย่าง ไทนี่ถาม "เกรย์สัน แกกำลังจะทิ้งสภาพไร้เพศแล้วหรือ?"</p> <p>เจนหันมามอง ขณะที่ผมจ้องไทนี่เขม็ง พลางพิมพ์ "กูไม่ได้เป็นพวกไร้เพศสักหน่อย กูเป็นพวกไร้ความสัมพันธ์ต่างหาก"</p> <p>ไทนี่หันไปพูดกับเจน "ฉันว่าเป็นเรื่องวันทาคิดจริง ๆ ว่าไหม ข้อดีอย่างเดียวของวิดคือเขาน่ารัก แต่กลับไม่ยอมเดทกับใครนี่สิ"</p> <p>ไทนี่ชอบจับคู่ให้ผม ที่ทำไปก็เพราะความพอใจล้วน ๆ ที่ได้ทำให้ผมยั่ว และนั่นก็ได้ผล "หุบปากน่า ไทนี่"</p> <p><u>"ฉันหมายถึง ฉันไม่เข้าใจนะ"</u> เขาพูด <u>"อย่าถือเป็นเรื่องส่วนตัวนะ แต่แกไม่ใช่สเป็กฉัน</u></p>	<p>17) เมื่อตัวละคร วิด เกรย์สัน เริ่มแสดงความไม่พอใจ เพราะว่าเริ่มเข้าใจเจตนาแอบแฝงที่</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>type. A. You don't pay enough attention to <i>hygiene</i>, and B. All the crap you've got going for you is the crap I find totally uninteresting. I mean, Jane, I think we can agree that Grayson has nice arms."</p> <p>Jane looks mildly panicked, and I jump in to save her from having to talk. "You have the oddest way of coming on to me, Tiny."</p> <p>"I would never come on to you, because you're not gay. And, like, boys who like girls are <i>inherently</i> unhot. Why would you like someone who can't like you back?"</p> <p>The question is rhetorical, but if I wasn't trying to shut up, I'd answer it: You like someone who can't like you back because unrequited love can be survived in a way that</p>	<p>ก. แก่ไม่ค่อยสนใจเรื่อง<i>ความสะอาด</i> และ ข. เรื่องไร้สาระที่แกชอบนั้กหน้าเป็นอะไรที่ฉันว่าไม่น่าสนสักนิด แบบว่าเจน เธอก็คิดเหมือนกันใช่ไหม ว่าแขนเกรย์สั้นล้ำเวอริ¹⁷"</p> <p>เจนดูตกใจนิดหน่อย ผมจึงโดดเข้าช่วยไม่ให้เธอต้องตอบ "ไทนี่ มีมึงวิธีจีบกุที่พิลึกที่สุด"</p> <p>"ฉันไม่มีทางจีบแกเยะ เพราะแกไม่ใช่แก๊งกวาง และแบบผู้ชายที่ชอบซะนี่ไม่แซ่บ<i>อยู่แล้ว</i> ทำไมฉันจะต้องไปชอบคนที่ชอบฉันกลับไม่ได้ล่ะ?"</p> <p>คำถามนั้นไม่ต้องการคำตอบ แต่ถ้าผมไม่ได้พยายามหุบปากเจียบอยู่ล่ะก็ ผมก็คงตอบไปแล้วว่า นายชอบคนที่จะไม่ชอบนายตอบเพราะรักข้างเดียวอยู่รอด แต่รักที่ได้รับความรักตอบนั้นไม่นะสิ</p>	<p>ไทนี่ คูเปอร์ พาดนมาเข้าร่วมการประชุมแนวร่วม เกย์-ชายจริงหญิงแท้ ตัวละคร ไทนี่ คูเปอร์ เลือกใช้ภาษาที่สร้างความขบขัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Babuscio ในเรื่องการใช้กลยุทธ์รับมือด้วยอารมณ์ขัน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรยากาศผ่อนคลายยิ่งขึ้นและเป็นเสมือนการปกป้องตัวเองจากสภาวะกดดัน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>once-requited love cannot.</p> <p>After a moment, Tiny says, “Straight girls think he’s cute that’s all I’m saying.” And then I realize the full extent of the insanity. Tiny Cooper has brought me to a Gay-Straight Alliance meeting to hook me up with a girl.</p> <p>Which is of course idiotic in the kind of profound and multivalent way that only an <u>English teacher</u> could fully elucidate. At least Tiny finally shuts up, whereupon I begin staring at my watch and wondering whether this is what happens at a GSA meeting – maybe the three of us just sit here for an hour in silence with Tiny Cooper periodically rendering the room toxically uncomfortable with his unsubtle comments, and then at the end we go into a huddle and shout</p>	<p>ผ่านไปสักเดี๋ยวจึงก็พูดขึ้น “พวกชะนีคิดว่าเขาน่ารัก ฉันพูดแค่นี้” ตอนนั้นเองที่ผมมองไปเจอความคิดแผลงๆ ได้ทะลุ ไทนี่ คูเปอร์พาผมมาเข้าประชุมแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้ ก็เพื่อที่ผมได้จับคู่กับสาว</p> <p>แน่นอนว่าเป็นเรื่องโง่สุด ๆ ซึ่งมีเพียงแต่ <u>ครูสอนภาษา</u>¹⁸ เท่านั้นที่จะสามารถบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้อย่างสมบูรณ์ อย่างน้อยที่สุดในที่นี้ก็หุบปากแล้ว จากนั้นผมก็ มองนาฬิกาข้อมือพลางนึกสงสัยว่า นี่ใช้มัยคือสิ่งที่เกิดขึ้นในการประชุมของแนวร่วมเกย์-ชายจริงหญิงแท้ ไม่แน่เราสามคนอาจแค่นั่งเงียบ ๆ ที่นี้กับไทนี่อยู่สักชั่วโมงในห้องที่มีบรรยากาศน่าอึดอัดเป็นระยะ ๆ จากความคิดเห็นที่ส่อเป็นนัยของไทนี่ จากนั้นสุดท้ายเราก็รวมกลุ่มและตะโกน “เกย์สู้ ๆ !” หรืออะไรทำนองนั้น แต่</p>	<p>18) ผู้วิจัยเลือกแปลเป็น “ครูสอนภาษา” เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการบอกว่าเพียงผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเท่านั้นที่จะสามารถอธิบายได้ โดยไม่ได้ชี้ชัดลงไปว่าจะต้องไปครูสอนภาษาอังกฤษ (ความหมายตามต้นฉบับซึ่งหากแปลผู้อ่านก็จะเกิดความสงสัยว่าทำไมจึงต้องเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ) หรือครูสอนภาษาไทย (ซึ่งอาจจะเข้ากับบริบทในภาษาปลายทางมากกว่า) แต่ในแง่ของความจำเป็นแล้ว ผู้วิจัยมองว่า ผู้เขียนเพียงต้องการเน้นที่ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาเท่านั้น</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>GO GAY! or something. But then Gary and Nick come in with some guys I vaguely recognize, a girl with a tomboy cut wearing a gigantic <u>Rancid T-shirt</u> that extends nearly to her knees, and this English teacher, Mr. Fortson, who has never taught me in English, which perhaps accounts for why he smiles at me.</p> <p>“Mr. Grayson,” says <u>Mr. Fortson</u>. “Nice to have you here. Enjoyed your letter to the editor a few weeks back.”</p> <p>“Biggest mistake of my life,” I tell him.</p> <p>“Why’s that?”</p> <p>Tiny Cooper jumps in then. “It’s a long story involving shutting up and not caring.” I just nod. “<u>Oh my God</u>, Grayson,” Tiny stage-whispers. “Did I tell you what Nick said to</p>	<p>หลังจากนั้นแกรี่และนิคเข้ามาพร้อมกับกลุ่มคนที่ผมจำได้ต่าง ๆ มีเด็กผู้หญิงไว้ผมแบบทอมบอย ใส่เสื้อยืดของวงแรนซิด¹⁹ ตัวโคร่งที่ยาวเลยไปเกือบถึงเข่า กับอาจารย์ฟอร์ตสันที่ไม่เคยสอนวิชาภาษาอังกฤษผม และอาจเป็นเพราะยังจำอาจารย์เลยยิ้มให้ผม</p> <p>“คุณเกรย์สัน” อาจารย์ฟอร์ตสัน²⁰ เรียก “ดีใจที่คุณมาด้วย ผมสนุกกับการอ่านจดหมายที่คุณส่งถึงบรรณาธิการเมื่อสองสามอาทิตย์ก่อน”</p> <p>“เป็นความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิตผมเลยครับ” ผมบอกเขา</p> <p>“ทำไมล่ะ”</p> <p>ตอนนั้นเองไทนี่ คูเปอร์แทรกขึ้นมา “เรื่องมันยาวครับ เกี่ยวการหุบปากและก็ไม่แคร์อะไรทั้งสิ้น” ผมแค่พยักหน้า ไทนี่กระซิบแบบที่ทุกคนได้ยินถ้วนหน้า “พระเจ้าช่วยกล้วยทอด²¹ ฉันได้เล่าให้แก</p>	<p>19) “Rancid” เป็นชื่อของวงดนตรีพังก์ร็อกสัญชาติอเมริกันซึ่งก่อตั้งขึ้นในรัฐแคลิฟอร์เนียในปี 1991 ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางซึ่งอาจไม่คุ้นเคยกับชื่อวงดนตรีพังก์ในต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มคำว่า “วง” เข้าไป</p> <p>20) ถึงแม้ตัวบทต้นฉบับเป็น “Mr. Fortson” แต่การแปลตรงตัวว่า “คุณฟอร์ตสัน” จะไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมปลายทาง เนื่องจากตัวละครดังกล่าวคืออาจารย์ และในวัฒนธรรมไทยจะมีคำนำหน้าตำแหน่งก่อนชื่อเสมอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกแปลว่า “อาจารย์ฟอร์ตสัน”</p> <p>21) “Oh my God” เป็นประโยคที่ใช้</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>me?"I'm thinking <i>nick nick nick, who the hell is nick?</i> And then I glance over at Nick, who is not sitting next to Gary, which is Clue A. He is also burying his head in his arms, which is Clue B. Tiny says, "He said he can see himself with me. Those words. I can see myself with you. Isn't that just the most fantastic thing you've ever heard?" From Tiny's inflection, I can't tell whether the thing is fantastically hilarious or fantastically wonderful, so I just shrug.</p> <p>Nick sighs, his head against the desk, mumbles, "Tiny, not now." Gary runs his fingers through his hair and sighs. "Bad for the team, all your polygamy."</p> <p>Mr. Fortson calls the meeting to order with a gavel. A real gavel. Poor bastard. I</p>	<p>ฟังรียังว่านิคพูดอะไรกับฉัน?" ผมคิด นิค นิค นิค นิคไหนวะ? จากนั้นผมมองไปที่นิคที่ไม่ได้นั่งอยู่ข้าง ๆ แกรี่ ซึ่งนั่นเป็นคำใบ้ ก. เขากำลังก้มหน้าซุกอกอยู่กับแขน นั่นคือคำใบ้ ข. "เขาบอกว่าเราน่าจะไปด้วยกันได้ ประโยคนี้ละ ฉันว่าเราน่าจะไปด้วยกันได้ เป็นสิ่งที่หวานหูสุด ๆ เท่าที่นายเคยได้ยิน ไช้มี๊ยะล่ะ?" ผมเดา โทนเสียงของไทน์ไม่ออกว่าเขาหมายถึงว่าเรื่องนี้ ฮาสุด ๆ หรือยอเยี่ยมสุด ๆ ผมก็เลยแค้ยักไหล่</p> <p>นิคถอนหายใจ หัวฟิงกับโต๊ะพลาจพื้มพ่า "ไทน์ ไม่ใช่ตอนนี้" แกรี่ใช้มือเสยผมและถอนหายใจ "เรื่องรักล้ำสอนของหล่อนแย่มากสำหรับทีม"</p> <p>อาจารย์ฟอर्टสันเรียกให้ที่ประชุมอยู่ใน ความสงบโดยใช้ค้อนสำหรับผู้พิพากษา ค้อนจริง ๆ น่าสงสารอาจารย์ชะไม่มี ผมลองจินตนาการ</p>	<p>เพื่อแสดงความประหลาดใจหรือตกใจ โดยในฉากนี้ ไทน์ คูเปอร์ หากพิจารณาจากสถานการณ์ของ ไทน์ ซึ่งมีหนุ่มมาसारภาพรักแล้ว เขาคงพูดประโยค ดังกล่าวเพื่อแสดงความประหลาดใจ (และแฝงไว้ ด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง) ดังนั้น เพื่อเข้ากับ เรื่องราว ตลอดจน สามารถถ่ายทอดลักษณะอารมณ์ และเสริมลักษณะความสาวของ ไทน์ คูเปอร์ ผู้วิจัย จึงเลือกแปล "Oh my God" ว่า "พระเจ้าช่วยก๊วย ทอด" ซึ่งเป็นคำอุทานของผู้หญิงเวลาตกใจกับเรื่องที่ ตนได้ยิน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>imagine that back in college or whatever, he did not imagine that gavel use would be part of his teaching career.</p> <p>“Okay, so we’ve got eight people today. That’s great, guys. I believe the first order of business is Tiny’s musical, <i>Tiny Dancer</i>. We need to decide whether to ask the administration to fund this play, or if we’d like to focus on different things. Education, awareness, etc.”</p> <p>Tiny sits up and announces, “<i>Tiny Dancer</i> is all about education and <i>awareness</i>.”</p> <p>“Yeah,” says Gary sarcastically. “Making sure everyone is aware of and educated about Tiny Cooper.”</p> <p>The two guys sitting with Gary snicker,</p>	<p>ย้อนกลับไปช่วงวิทยาลัยหรืออะไรก็ช่าง อาจารย์คงไม่เคยนึกฝันว่าค้อนสำหรับผู้พิพากษาจะกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในอาชีพการสอนของเขาแน่ ๆ</p> <p>“โอเค วันนี้เรามีทั้งหมด 8 คน เยี่ยมไปเลยทุกคน <u>อาจารย์</u>²² เชื่อว่าเรื่องสำคัญที่สุดของเราคือละครเพลงของไทนี่ เรื่อง <i>ไทนี่แดนเซอร์</i> เราต้องตัดสินใจว่าจะขอให้คณะกรรมการให้งบประมาณสนับสนุนการแสดงนี้หรือไม่ หรือเราจะต้องการเน้นกิจกรรมไปที่เรื่องอื่นแทน อย่างเช่น การศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ หรือเรื่องอื่น ๆ แทน”</p> <p>ไทนี่ลุกขึ้นนั่งและประกาศ “<i>ไทนี่แดนเซอร์</i> เป็นเรื่องของการศึกษาและการสร้างความตระหนักรู้ นะครับ”</p> <p>“แน่ละ” แกรีประชด “เพื่อทำให้แน่ใจว่าทุกคนตระหนักรู้และได้รับความรู้เกี่ยวกับ ไทนี่ คูเปอร์ ละสิไม่ว่า”</p>	<p>22) ผู้วิจัยแปลสรรพนามแทนตัวอาจารย์ฟอร์ตสันว่า “อาจารย์” เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทของตัวละครและให้บทแปลมีความสมจริงยิ่งขึ้น</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>and before I can think it through I say, “Hey, don’t be a jerk, Gary,” because I can’t help but defend Tiny.</p> <p>Jane says, “Look, are people going to make fun of it? Absuh-freakin’-lutely. But it’s funny, and it’s accurate, and it’s not full of crap. It shows gay people as whole and complicated – not just like ‘oh my God I have to tell my daddy that I like boys and wah-wah it’s so hard.”</p> <p>Gary rolls his eyes and exhales through pursed lips like he’s smoking. “Right. You know how hard it is,” he says to Jane, “since you’re – oh, wait. Right. You’re <i>not gay</i>.”</p> <p>“That’s irrelevant,” Jane responds. I glance over at Jane, who’s giving Gary a look</p>	<p>ผู้ชายอีก 2 ที่นั่งอยู่กับแกรี่ หัวเราะคิกคัก และก่อนที่จะได้คิดอย่างรอบคอบผมก็โด้กลับไป “เฮ้ย อย่าทำตัวเง่างาน่า แกรี่” เพราะผมอดไม่ได้ที่จะปกป้องไทนี่</p> <p>“ฟังนะ คนเขาจะล้อเลียนละครนี้มัยนะหรือ? ชัวร์อยู่แล้ว แต่มันตลก เป็นเรื่องจริง และก็ไม่ได้มีแต่เรื่องไร้สาระสักหน่อย มันแสดงให้เห็นว่าคนที่รักเพศเดียวกันมีหลากหลายมุมและซับซ้อน ไม่ได้มีแค่ ‘โด้ตายล่ะ ฉันจะต้องบอกพ่อว่าฉันชอบผู้ชาย แง แง แง ยากจังเลย’ ” เจนพูด</p> <p>แกรี่กรอกตาและถอนหายใจออกทางปากที่ห่อเหมือนกำลังสูบบุหรี่อยู่ และพูดกับเจน “ใช่สิ เธอรู้ว่ามันยากแค่ไหนเพราะเธอเป็น เฮ้ะ เดียวนะ เธอ <i>ไม่ได้</i> ชอบตีฉันนี่”</p> <p>“นั่นไม่เกี่ยวกัน” เจนตอบกลับ ผมมองไปทางเจนที่กำลังจ้องไปที่แกรี่ ขณะที่อาจารย์ฟอรัตสัน</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>as Mr. Fortson starts talking about how you can't have Alliances within the Alliance or else there's no overarching Alliance. I'm wondering how many times he can possibly use the word <i>alliance</i> in one sentence when Tiny Cooper cuts Mr. Fortson off by saying, "Hey, wait, Jane, you're straight?"</p> <p>And she nods without really looking up and then mumbles, "I mean, I think so, anyway."</p> <p>"You should date Grayson," Tiny says. "He thinks you're super cute."</p> <p>If I were to stand on a scale fully dressed, sopping wet, holding <u>ten-pound dumbbells</u> in each hand and balancing a stack of hardcover books on my head, <u>I'd weigh about 180 pounds</u>, which is approximately</p>	<p>กำลังอธิบายว่าทำไมเราจึงไม่สามารถตั้งกลุ่มแนวร่วม ภายในกลุ่มแนวร่วมได้ เพราะไม่อย่างนั้นก็จะไม่มีกลุ่มแนวร่วมที่จะทำหน้าที่ควบคุมกัน ผมกำลังสงสัยอยู่ที่เดียวว่าเขาจะใช้คำว่า "แนวร่วม" ได้มากแค่ไหนใน 1 ประโยค ตอนที่ไทนี่ตัดบทอาจารย์ฟอร์ตสันโดยพูดขึ้นว่า "เดี๋ยวนะเจน เธอเป็นสาวแท้หรือ?"</p> <p>เธอพยักหน้าโดยไม่ได้เงยหน้า จากนั้นพิมพ์ว่า "แบบว่า ฉันคิดว่าอย่างนั้น"</p> <p>"เธอควรเดทกับวิลนะ" ไทนี่พูด "หมอนั่นคิดว่าเธอน่ารักสุด ๆ"</p> <p>ผมรู้สึกเหมือนยืนอยู่บนตาชั่ง แต่งตัวเต็มยศ ตัวเปียกชุ่มโชก มือแต่ละข้างถือดัมเบลน้ำหนัก 5 กิโลกรัม²³ และพยายามรักษาหนังสือปกแข็งที่ตั้งอยู่บนหัว ผมคงหนักสัก 80 กิโลกรัม²³ ซึ่งน่าจะพอ ๆ กับน้ำหนักกล้ามเนื้อหลังแขนด้านซ้ายของไทนี่</p>	<p>23) น้ำหนักของดัมเบลไม่ได้ถือเป็นประเด็นหลักที่ต้องการความถูกต้องทางด้านเนื้อหา 100% ดังนั้น แทนที่จะใช้ค่าน้ำหนักแบบ "ปอนด์" ผู้วิจัยจึงเลือกปรับหน่วยเป็น "กิโลกรัม" ซึ่งผู้อ่านใน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>equal to the weight of Tiny Cooper's left tricep. But in this moment, I could beat the holy living shit out of Tiny Cooper. And I would, I swear to God, except I'm too busy trying to disappear.</p> <p>I'm sitting here thinking, <i>God, I swear I will take a vow of silence and move to a monastery and worship you for all my days if you just this once provide me with an invisibility cloak, come on come on, please please invisibility cloak now now now.</i> It's very possible that Jane is thinking the same thing, but I have no idea, because she's not talking either, and I can't look at her on account of how I'm <u>blinded by embarrassment</u>.</p> <p>The meeting lasts thirty more minutes, during which time I do not speak or move or in</p>	<p>คูเปอร์ แต่ ณ วินาทีนี้ ผมสามารถซ้อมเพื่อนเฮงชวยอย่าง ไทนี่ คูเปอร์ และสาบานเลยว่าผมจะทำเพียงแต่ที่ผมมีอยู่กับการพยายามจะหายตัวไปจากตรงนี้</p> <p>ผมนั่งคิดอยู่ตรงนี้ <u>พระเจ้า ลูกสาบานว่า ลูกจะปฏิบัติญาณไม่พูดอะไรอีกแม้แต่คำเดียว จะย้ายเข้าสำนักสงฆ์และบูชาพระองค์ทุกเมื่อเชิ้อวัน หากท่านช่วยประทานเสื้อคลุมล่องหนให้ลูก แค่ครั้งนี้ ครั้งเดียว เร็วเข้า เร็วเข้า ได้โปรด โปรดประทานเสื้อคลุมล่องหน ตอนนี้ ตอนนี้ ตอนนี้เลย²⁴</u> เป็นไปได้ที่เดี๋ยวนั้นเจนนึกคิดเหมือนกัน แต่ผมก็ไม่รู้ เพราะเธอเองก็ไม่ได้พูดอะไร แถมผมยังไม่กล้ามองเพราะอายจนแทบจะแทรกแผ่นดินหนี²⁵</p> <p>การประชุมกินเวลาอีก 30 นาที ตลอดช่วงนั้นผมไม่ได้พูดหรือขยับตัวเพื่อตอบสนองของสิ่งเร้าใด ๆ</p>	<p>วัฒนธรรมปลายทางจะมีความคุ้นเคยมากกว่า โดยใช้ค่าน้ำหนักที่ใกล้เคียงกันแต่ตัดเศษทิ้งไป</p> <p>24) ในส่วนนี้ ตัวละครวิล เกรย์สันกำลังพูดคุยกับพระเจ้าในใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับวลีลาที่ตัวละครใช้ให้เหมาะกับสถานการณ์เพื่อความเป็นธรรมชาติ</p> <p>25) จากตัวบทต้นฉบับ วิลรู้สึกอายมากจนแทบไม่กล้ามองอะไรหรือใครทั้งนั้น หากเทียบกับภาษาไทย สำนวนที่สามารถบรรยายความรู้สึกดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมที่สุดคือ “แทรกแผ่นดิน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>any way respond to stimuli. I gather that Nick gets Gary and Tiny to sort of make up, and the alliance agrees to seek money for both <i>Tiny Dancer</i> and a series of flyers aimed at education. There's some more talking, but I don't hear Jane's voice again.</p> <p>And then it's over, and out of my peripheral vision I see everyone leaving, but I stay put. In the past half hour, I've collected a mental list of approximately 412 ways I might kill Tiny Cooper, and I'm not going to leave until I've settled on just the right one. I finally decide I'm going to just stab him a thousand times with a ballpoint pen. Jailhouse-style. I stand up ramrod straight and walk outside. Tiny Cooper's leaning against a row of lockers, waiting for me.</p>	<p>จับความได้ว่า นิคช่วยให้แกร์กับไทน์หายเคืองกันสำเร็จ และกลุ่มแนวร่วมตกลงที่จะหาเงินสนับสนุนให้กับไทน์แดนเซอร์กับชุดเอกสารแจกเพื่อการศึกษา มีการพูดคุยกันอีกนิดหน่อย แต่ผมไม่ได้ยินเสียงเงินอีก</p> <p>จากนั้นการประชุมก็สิ้นสุดลง จากปลายตาผมเห็นทุกคนเริ่มทยอยออกจากห้อง แต่ผมยังนั่งจ่อมอยู่ตรงนั้น ในช่วงครึ่งชั่วโมงที่ผ่านผมรวบรวมรายการได้ประมาณ 412 วิธีที่จะฆ่าไทน์ในใจ และผมจะไม่หยุดจนกว่าจะได้ลงมือใช้วิธีที่เหมาะสมที่สุด สุดท้ายผมตัดสินใจที่จะแทงเขา 1,000 ครั้งด้วยปากกาลูกกลิ้ง สไตส์คนคุก ผมยืนขึ้น ยืดตัว และเดินออกไปด้านนอก ไทน์ คูเปอร์ ที่กำลังยืนพิงล็อกเกอร์รอผมอยู่</p>	<p>หนี” ซึ่งพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อธิบายว่า เป็นสำนวนหมายถึง “หลีกเลี่ยงไปให้พ้น ไม่อยากให้ใครพบหน้าเพราะอับอาย”</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“Listen, Grayson,” he says, and I walk up to him, and grab a fistful of his Polo, and I’m up on my tiptoes, and my eyes are about at his Adam’s apple, and I say, “Of all the miserable things you’ve ever done, <u>you cocksucker</u>.”</p> <p>Tiny laughs, which only makes me madder, and he says, “You can’t call me a <u>cocksucker</u>, Grayson, because A. It’s not an insult, and B. You know I’m not one. Yet. Tragically.”</p> <p>I let go of his shirt. There’s no physically intimidating Tiny. “Well, whatever,” I say. “Shitbag. Dumbass. Vagina lover.”</p> <p>“Now that’s an insult,” he says, “But listen, dude. <u>She</u> likes you. When <u>she</u> walked out just now <u>she</u> came up to me and she was</p>	<p>“ฟังนะวิล” เขาพูด ส่วนผมเดินรีตรงไปหาเขา แล้วกระซอกคอเสื้อโปโลไว้เต็มกำมือ ผมต้องเขย่งเท้า ส่วนตาผมอยู่แค่ระดับลูกกระเดือกของไทนี่ ผมเขินเขี้ยวพูดออกไป “ในบรรดาเรื่องห่วยแตกที่มีมึงเคยทำนะ <u>ไอ้ชอบไม้ก</u>”²⁶”</p> <p>ไทนี่หัวเราะะ นั่นยิ่งทำให้ผมยิ่งยัะกว่าเดิม เขาพูดว่า “แกเรียกฉันว่า ‘ไอ้ชอบไม้ก’ ไม่ได้หรอกนะ วิล เพราะ ก. นั่นไม่ใช่คำดูถูก และ ข. แกก็รู้ว่าฉันไม่ได้ทำ ยังไม่ได้ทำ เป็นเรื่องที่ฉันเข็งมาก ๆ”</p> <p>ผมปล่อยมือจากเสื้อเชิร์ตของเขา ในทางกายภาพแล้วไม่มีอะไรสามารถข่มขวัญไทนี่ได้ “เฮอ ไรท์เถอะ” ผมสบถ “ไอ้ตุงชี้ ไอ้โง่ ไอ้พวกอยากมีจิม”</p> <p>“นี่ลีคำดูถูก” เขาพูด “แต่ฟังนะคะเพื่อน <u>นาง</u>”²⁷ ชอบแถนะ ตอนที่เดินออกมาเมื่อ <u>กั</u> <u>นาง</u>เดินมาหาฉัน และก็ถามว่า ‘เธอหมายความอย่างนั้นจริงเปล่าหรือ</p>	<p>26) คำว่า “ไม้ก” หมายความว่าถึง การทำกิจกรรมทางเพศโดยใช้ปาก ดังนั้นจึงมีความหมายเทียบเคียงกับคำว่า “cocksucker”</p> <p>27) ในภาษาไทย การใช้สรรพนามถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ผู้ใช้จะต้องพิจารณาปัจจัยหลากหลายประการเพื่อที่จะสามารถเลือกสรรพนาม</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>like, ‘Did you really mean that or were you just joking?’ and I was like, ‘Why do you ask?’ and <u>she</u> was like, ‘Well, he’s nice is all,’ and then I told her I wasn’t kidding, and then <u>she</u> smiled all goofy.”</p> <p>“Seriously?”</p> <p>“Seriously.”</p> <p>I take a long, deep breath. “That’s <i>terrible</i>. I’m not into her, Tiny.”</p> <p>He rolls his eyes. “And you think I’m crazy? She’s adorable. I just totally made you life!”</p> <p>I realize this is not, like, boyish. I realize that properly speaking guys should only think about sex and the acquisition of it, and that they should runcrotch-first toward every girl who</p>	<p>แค่พูดเล่น?’ ฉันก็เลยแบบ ‘จะถามไปทำไมจ๊ะ’ <u>นาง</u> ก็ตอบว่า ‘เขานิสัยดี ก็แค่นั้นแหละ’ ฉันก็เลยบอกเจนไปว่าฉันไม่ได้พูดเล่น <u>นาง</u> ก็ยิ้มแบบตลก ๆ”</p> <p>“จริงดิ?”</p> <p>“ก็จริงนะสิ”</p> <p>ผมสูดหายใจลึก ๆ “<i>แย่ว่ะ</i> ภูไม่ได้ปิ้งเจนนะ ไทนี่”</p> <p>เขากرอกตา “แล้วแกยังมาหาว่าฉันบ้า? นางออกจะน่ารัก ฉันช่วยสงเคราะห์ชีวิตแกอยู่นะ!”</p> <p>ผมรู้ว่านี่คงไม่ใช่สิ่งที่เด็กหนุ่มเขาทำกัน จะพูดให้ถูกก็คือหนุ่ม ๆ ควรคิดแต่เรื่องเช็กส์ จีบสาว ไล่ตามสาวทุกคนที่ชอบพวกเขาอย่างไร้สติ หรืออะไรทำนองนั้น แต่ส่วนที่ผมชอบที่สุดไม่ใช่</p>	<p>สำหรับแทนตนเอง แทนผู้ฟัง หรือแทนผู้ถูกกล่าวถึง ได้อย่างเหมาะสม โดยปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟังและผู้พูด เพศ สถานะทางสังคมว่าอยู่ในระดับเดียวกัน หรือต่างชนชั้นกัน ตลอดจนระดับภาษาที่ใช้ เป็นต้น สำหรับสรรพนามที่ไทนี่ คุเปอร์ ตัวละครร่วมเพศใช้นั้น เป็นการสนทนาในระดับภาษาพูดนั้น โดยทั่วไปกลุ่มรักร่วมเพศมักใช้สรรพนาม “นาง” แทนบุคคลที่ถูกกล่าวถึงไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลสรรพนาม “she” ในเนื้อหาส่วนนี้ว่า “นาง”</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>likes them and etc. But: The part I enjoy most is not the doing, but the noticing. Noticing the way she smells like oversugared coffee, and the difference between her smile and her photographed smile, and the way she bites her lower lip, and the pale skin of her back. I just want the pleasure of noticing these things at a safe distance – I don't want to have to acknowledge that I am noticing. I don't want to talk about it or do <i>stuff</i> about it.</p> <p>I did think about it while we were there with unconscious, snot-crying Tiny below us. I thought about stepping over the fallen giant and kissing her and my hand on her face and her improbably warm breath, and having a girlfriend who gets mad at me for being so quiet</p>	<p>การลงมือ แต่เป็นการเฝ้าสังเกต สังเกตว่ากลิ่นเธอเหมือนกาแฟที่ใส่น้ำตาลเยอะไป ความแตกต่างระหว่างรอยยิ้มปกติของเธอกับรอยยิ้มบนรูปถ่าย วิธีที่เธอกัดริมฝีปากล่าง และผิวขาวซีดบนแผ่นหลังของเธอ ผมแค่อยากมีความสุขกับการสังเกตสิ่งเหล่านี้จากระยะปลอดภัย ผมไม่อยากจะยอมรับว่าตัวเองกำลังสังเกตจนอยู่ ไม่อยากพูดหรือทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งนั้น</p> <p>แต่ผมคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ขณะที่เราอยู่ที่บาร์และมี ไทนี่ นั่งร้องไห้ฟูมฟายไว้สติอยู่ด้วย ผมเคยคิดที่จะก้าวขาข้ามยักษ์ล้มไว้สติและจูบเธอ และมือผมสัมผัสใบหน้าและลมหายใจอุ่นของเธอ จากนั้นผมก็จะมีแฟนที่โหมเหวี่ยงผมไป และผมก็จะยิ่งหุบปากเงียบกว่าเดิม เพราะสิ่งที่ผมชอบ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>and then only getting quieter because the thing I liked was one smile with a sleeping leviathan between us, and then I feel like crap for a while until finally we break up, at which point I reaffirm my vow to live by the rules.</p> <p>I could do that.</p> <p>Or I could just live by the rules.</p> <p>“Trust me,” I tell him. “You are not improving my life. Just stop interfering, okay?”</p> <p>He answers with a shrug that I take for a nod. “So, listen,” Tiny says. “About Nick. The thing is that he and Gary were together for a really long time and, like, they only broke up yesterday, but there’s a real spark.”</p> <p>“Supremely bad idea,” I say.</p> <p>“But they broke up,” says Tiny.</p>	<p>มีเพียงรอยยิ้มและภาพฝันละเมอระหว่างเรา และผมจะรู้สึกห่วยแตกสักพักจนกว่าเราจะเลิกกัน และตรงจุดนั้นเองที่ผมปฏิญาณว่าจะใช้ชีวิตตามกฎ</p> <p>ผมจะลองทำแบบนั้นก็ได้</p> <p>หรือผมจะเลือกใช้ชีวิตตามกฎ</p> <p>“เชื่อเหอะ มึงไม่ได้กำลังทำให้ชีวิตของกูดีขึ้น แค่หยุดยุ่งยามสักที โอเคปะ?” ผมพูด</p> <p>เขาแค่ยกไหล่แทนคำตอบ และผมพยักหน้า รับ “จ๊นฟังนะ เรื่องนิก เขากับแกรี่เคยคบกันมานาน และทั้งสองคนเพิ่งเลิกกันเมื่อวานนี้ แต่ระหว่างฉันกับฮีมันจนกันติดจริง ๆ นะ” ไทนี่พูด</p> <p>“โหดร้ายไม่เข้าท่าสุด ๆ ” ผมแย้ง</p> <p>“แต่พวกนางเลิกกันแล้วนะ” ไทนี่ได้</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“Right, but what would happen if someone broke up with you and then the next day was flirting with one of your friends?”</p> <p>“I’ll think about it,” says Tiny, but I know he can’t possibly restrain himself from having another brief and failed romance. “Oh, hey.” Tiny perks up. “You should go with us to the Storage Room on Friday. Nick and I are going to see this band, the uh – the Maybe Dead Cats. Intellectual pop punk. Dead Milkmen-ey, but less funny ha-ha.”</p> <p>“Thanks for inviting me before,” I say, elbowing Tiny in the side. He pushes me back playfully, and I almost fall down the stairs. It’s like being best friends with a fairy-tale giant: Tiny Cooper can’t help but hurt you.</p>	<p>“ก็จริง แต่ลองคิดดูนะ ถ้ามีคนเลิกกับนาย และวันถัดมาหมอนั้นก็มาจีบเพื่อนของนาย นายจะรู้สึกยังไง?”</p> <p>“ฉันจะลองคิดดู” ไทนี่รับ แต่ผมรู้ว่า ไทนี่ ไม่มีทางห้ามใจกับความสัมพันธ์สั้น ๆ อีกหนได้หรอก “เอ้อ จริงด้วย” ไทนี่พูดเสียงใส “แกควรไปที่ร้านสตอเวจจุ่มกับเราคืนวันศุกร์นี้ นิคกับฉันจะไปดูวง เออ วงเมย์ปีเดดแคทส์ ดนตรีป๊อปพังค์” สไตล์ คล้ายวงเดนมิลค์เม็น แต่ไม่ตลกเท่า ฮ่าฮ่า”</p> <p>“ขอบใจที่ชวน” ผมพูดก่อนจะถองไทนี่ที่สีข้าง เขาผลักผมกลับเบา ๆ เล่นเอาผมเกือบตกบันได นี่เหมือนกับการเป็นเพื่อนกับยักษ์ในเทพนิยายเปี้ยบ เพราะไม่ว่ายังไงไทนี่จะทำให้คุณเจ็บตัวเสมอ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“I just figured you wouldn’t want to come, after the disaster last week.”</p> <p>“Oh, wait, I can’t. The Storage Room is over-twenty-one.”</p> <p>Tiny Cooper, walking ahead of me, reaches the door. He throws his hips against the metal bar, and the door flings open. Outside. The weekend. The brisk bare light of Chicago. The cold air floods over me, and the light rushes in, and Tiny Cooper is backlit by the sinking sun, so I can barely see him when he turns back around to me and pulls out his phone.</p> <p>“Who are you calling?” I ask, but Tiny doesn’t answer. He just holds the phone in his gigantic meaty hand and then he says, “Hey,</p>	<p>“ฉันแค่ไม่คิดว่าแกจะมา หลังจากหายนะเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว”</p> <p>“เฮ้ย เตี่ยว นะ กูเข้าไปไม่ได้นี่ ร้านสตอเรจรูมมันสำหรับคนอายุเกิน 21”</p> <p>ไทนี่ คูเปอร์เดินนำหน้าผม คิว่าประตู เขาใช้ สะโพกกระแทกราวจับโลหะ แล้วประตูก็เปิดผล้วะ ออก ภายนอก บรรยากาศช่วงสุดสัปดาห์ แสงสี มีชีวิตชีวาของเมืองชิคาโก อากาศเย็นปะทะตัวผม แสงสาดกระทบตัว ร่างของ ไทนี่ คูเปอร์ กลายเป็น เพียงเงาเพราะดวงอาทิตย์ที่กำลังจะลับขอบฟ้า ผมจึงแทบมองไม่เห็นเขาตอนที่เขากลับมาทางผมและดึงโทรศัพท์ของเขาออกมา</p> <p>“มึงจะโทรหาใคร?” ผมถาม แต่ ไทนี่ ไม่ยอมตอบ เขาแค่ถือโทรศัพท์ที่มีอใหญ่โตจากนั้นก็ พูดว่า “ไจ เจน” ประโยคนั้นทำผมตาโต จากนั้นผมจึง</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>Jane,” and my eyes get wide, and I do the slit-the-throat motion, and Tiny smiles and says, “<u>Listen</u>, so Grayson wants to come with us to the Maybe Dead Cats on Friday. Maybe get some dinner first?”</p> <p>“...”</p> <p>“Well, the only problem is that he doesn’t have an ID, and don’t you know some guy?”</p> <p>“...”</p> <p>“You aren’t home yet, are you? So just come back and pick his <u>skinny ass</u> up.” Tiny hangs up and says to me, “She’s on her way,” and then I’m left standing in the doorway as Tiny races down the steps and starts skipping -- - yeah, skipping --- toward the junior parking lot.</p>	<p>ทำท่าใช้นิ้วปาดคอ ไทนี่แค่อ้อมจากนั้นพูดต่อ “คือยังงี้ นะคะแก²⁸ เกรย์สันอยากไปดูวงเมย์บีเดดแคทส์กับเราตอนวันศุกร์ อาจแวะกินอะไรก่อน”</p> <p>“...”</p> <p>“แต่ปัญหาเดียวคือเขาไม่มีบัตรประชาชน แกรู้จักคนที่ช่วยได้ไหม?”</p> <p>“...”</p> <p>“แกยังไม่ถึงบ้านใช่ไหม จั๊นช่วยเลี้ยวรถกลับมารับนายตุ๊ดหมึก²⁹นี้ด้วย” ไทนี่วางสายและพูดกับผม “นางกำลังมา” จากนั้นผมถูกทิ้งให้ยืนตรงประตูขณะที่ไทนี่จ้ำลงบันไดและโดดเหียง ๆ ไซ้เลยโดดเหียง ๆ ไปถึงที่จอดรถ “ไทนี่!” ผมตะโกนแต่เขาไม่แม้แต่เหลียวหลังกลับ เอาแต่โดดเหียง ๆ ผมไม่ได้</p>	<p>28) ในบริบทนี้ผู้วิจัยเลือกแทนสรรพนามระหว่างไทนี่กับเจนด้วย “ฉัน – แก” เพื่อเน้นให้เห็นความสัมพันธ์ที่มีลักษณะเป็นเพื่อนสาว และเพิ่มคำลงท้าย “นะคะ” ซึ่งโดยปกติถ้าผู้หญิงใช้จะทำให้ประโยคมีความสุภาพยิ่งขึ้น แต่เมื่อตัวละครรักร่วมเพศใช้จึงกลายเป็นการเสริมภาพลักษณ์ความ “สาว” ของไทนี่</p> <p>29) ไทนี่เรียกแทนตัววิลว่า “skinny ass” โดยเป็นคำเรียกหยอกที่พบบ่อยครั้งในภาษาอังกฤษ แต่การแปลตรงตัวว่า “นายก้นลีบ” ผู้อ่านในวัฒนธรรมปลายทางอาจเกิดความสับสน เนื่องจากในภาษาไทย คำนี้ไม่มีนัยยะของการหยอกล้อกัน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“Tiny!” I shout, but he doesn’t turn around; he just keeps skipping. I don’t start to skip after his crazy ass or anything, but I do kinda smile. He may be a malevolent sorcerer, but Tiny Cooper is his own goddamned man, and if he wants to be a gigantic skipper, then that’s his right as a huge American.</p> <p>(หน้า 42 - 49)</p>	<p>เริ่มกระโดดเหยง ๆ ตามกันเขา ผมแบบว่าแค่อยิ้ม เขาอาจจะเป็นผู้วิเศษตัวร้าย แต่ไทนี่ก็เป็นตัวของเขาเอง และถ้าเขาอยากเป็นนักกระโดดตัวมหึมาละก็นั่นก็เป็นสิทธิ์ของเขาในฐานะชาวอเมริกันร่างยักษ์คนหนึ่ง</p>	<p>และผู้อ่านอาจนึกแปลกใจว่าทำไมไทนี่ถึงพูดเรื่องกันขงวิลกับเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแปลคำนี้ว่า “นายตุตหมึก” เพราะคำนี้ได้.nyะของการหยอกล้อ และตัวคำเองก็มีความเกี่ยวข้องกับกันเช่นเดียวกับต้นฉบับ</p>

บทที่ 5 ได้แก่ หน้า 79 – 82 รวม 4 หน้า

เนื้อหาภายในฉาก:

เมื่อวิล เกรย์สัน ได้ยินว่าจะมีการแสดงละครเวทีโดย ไทนี่ คูเปอร์ ได้สร้างตัวละครชื่อ “กิล เวย์สัน” ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากตัวเขา ทำให้วิลพยายามติดสินบนให้ ไทนี่ คูเปอร์ ยกเลิกการแสดง โดยวิลจะยอมทำทุกอย่างตามที่ไทนี่ร้องขอ แต่เรื่องกลับกลายเป็นว่า ไทนี่ คูเปอร์ ยื่นข้อเสนอมให้ วิล เกรย์สัน ชวน เจน ออกเดท แต่ตัวเขาเองจะไม่ยอมยกเลิกละครเวที

การอธิบายลักษณะภาษาที่ตัวละครร่วมกันเพศี้ใช้ตามแนวคิดของ Babuscio:

ในฉากนี้ ไทนี่ คูเปอร์ ได้ใช้กลยุทธ์เรื่องอารมณ์ขัน เพื่อให้เขาได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งก็คือ 1) ให้เกรย์สันยอมออกเดทกับเจน สาวที่เขามองว่าน่ารักเหมาะกับวิล และ 2) เขาต้องการให้ วิล เกรย์สัน เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงละครเวทีของเขา ไทนี่ คูเปอร์รู้ว่าสิ่งที่เขาต้องการทั้งสองอย่างนี้จะสร้างความไม่พอใจให้กับ วิล เกรย์สัน เพื่อนสนิทของเขาเป็นอย่างยิ่ง และแน่นอนว่าเมื่อวิลยั่ว เขาย่อมจะมีการแสดงพฤติกรรมต่อต้านซึ่งสามารถนำไปสู่การทะเลาะถกเถียงกันได้ ดังนั้น ไทนี่จึงได้ใช้บทสนทนาที่เต็มไปด้วยอารมณ์ขันเพื่อเป็นเสมือนเครื่องช่วยกันการปะทะระหว่างความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน และลดความตึงเครียดระหว่างทั้งสองฝ่ายลง

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
But I'm not here to ask questions, so I put my coat on and walk out to the parking lot, where Tiny Cooper is sharing one of those hand-shake-followed-by-one-armed-hug thing	แต่ผมไม่ได้มาที่นี่เพื่อตั้งคำถาม ดังนั้นผมแค่ใส่เสื้อโค้ทและเดินไปที่จอดรถซึ่งไทนี่ คูเปอร์กำลังจับมือแล้วตามด้วยการกอดคอกับคลินท์ หนุ่มหน้าเดิมนั่นเอง ผมเปิดประตูฝั่งผู้โดยสารและเข้าไป	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>with non other than Clint. I open the passenger door and get into Tiny's <u>Acura</u>. He shows up soon afterward, and although I'm pissed at him, even I am able to appreciate the fascinating and complex geometry involved in Tiny Cooper inserting himself into a tiny car.</p> <p>"I have a proposition," I tell him as he engages in another miracle of engineering--- that of fastening his seat belt.</p> <p>"I'm flattered, but I'm not gonna <u>sleep</u> with you," Tiny answers.</p> <p>"Not funny. Listen, my proposition is that if you back off this <i>Tiny Dancer</i> business, I will -- well, what do you want me to do? Because I'll do anything."</p> <p>"Well, I want you to hook up with Jane.</p>	<p>นั่งในรถแอดคิวดราสคู³⁰ของไทนี่ ไม่ช้าเขาก็ไถลมา และถึงแม้ผมจะไม่โห้เขาแคไหน และแม้ว่าผมจะพิศวงกับศาสตร์ทางเรขาคณิตแคไหนที่ไทนี่สามารถเบียดตัวเข้ามานั่งในรถคันจิ๋วได้</p> <p>"กูมีข้อเสนอ" ผมพูดขึ้นในขณะที่เขากำลังสร้างปฏิกิริยาด้านวิศวกรรมด้วยการคาดเข็มขัดนิรภัย</p> <p>"ฉันชื่นตัวลอยเลยนะเนี่ย แต่ฉันจะไม่มีทาง<u>ซั่ม</u>³¹กับแก" ไทนี่ตอบ</p> <p>"ไม่ตลกนะ ฟังนะ ข้อเสนอของกูคือถ้ามึงยกเลิกไอ้ <i>ไทนี่แดนเซอร์</i> จะ... เอ้อ มึงอยากให้กูทำอะไรล่ะ เพราะกูยอมทำทุกอย่าง"</p> <p>"อืม ฉันอยากให้แกจู๊จี้กับเจน หรืออย่างน้อย</p>	<p>30) "Acura" คือ รถยนต์ที่ผลิตโดย Honda โดยถือเป็นพาหนะที่อยู่ในกลุ่มรถสคูดรู ดังนั้นเพื่อให้ผู้อ่านที่อาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับรถยนต์มากนัก ผู้วิจัยจึงเพิ่มคำว่า "สคูดรู"</p> <p>31) คำว่า "ซั่ม" เป็นคำสแลงที่ได้รับ ความนิยมทั้งในกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มรักต่างเพศ โดยหมายถึง การมีเพศสัมพันธ์</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>Or at least call her. After I so artfully arranged for you to be alone together, she seems to have gotten the impression that you don't want to date her.”</p> <p>“I don't,” I say. Which is entirely true and entirely not. The stupid, all-encompassing truth.</p> <p>“What do you think this is, eighteen thirty-two? When you like someone and they like you, you fucking put your lips against their lips and then open your mouth a little, and then just a little hint of tongue to spice things up. I mean, God, Grayson. Everybody's always got their panties in a twist about how the youth of America are debauchorous, sex-crazed maniacs passing out handjobs like they were lollipops, and you can't even kiss a girl who</p>	<p>ก็โทรหานาง หลังจากที่ฉันใช้พลังปรารถนาจัดการให้แกสองคนอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ดูเหมือนว่านางจะคิดว่าแกไม่อยากเดทกับหล่อน”</p> <p>“ก็‘ไม่อยากนะะสิ’ ผมตอบ ซึ่งก็เป็นเรื่องทั้งจริงและไม่จริง แบบความจริงโง่ ๆ รวมไว้ด้วยกัน</p> <p>“แกคิดว่านี้ปีอะไร ค.ศ. 1832 เหรอ? ถ้าแกชอบใครสักคนและเขาก็ชอบแก แกก็ประกบปากแกกับนาง และก็เปิดปากนิดหนึ่ง จากนั้นก็ใช้ลิ้นช่วยให้อะไร ๆ แซ่บขึ้นอีกหน่อย แบบว่า เห็นแก่สวรรค์เถอะวิล ทุกคนตื่นเร่า ๆ เป็นประจำเรื่องที่ว่าวัยรุ่นอเมริกันมัวเมา คั่งเซ็กซ์แบบไม่ลืมหูลืมตา ใช้ปากให้กันเหมือนเลียลูกอม แต่แกกลับจูบสาวที่ชอบแกชั่ว ๆ ไม่ได้ด้วยซ้ำ”</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p><i>definitely likes you?"</i></p> <p>"I don't like her, Tiny. Not like that."</p> <p>"She's <i>adorable</i>."</p> <p>"How would you know?"</p> <p>"I'm gay, not blind. Her hair's all poofy and she's got a great nose. I mean, a <i>great</i> nose. And, what? What do you people like? Boobs? She seems to have boobs. They seem to be of approximately normal boob size. What else do you want?"</p> <p>"I don't want to talk about this."</p> <p>He starts the car and then begins banging his tetherball of a head against the car's horn rhythmically. <i>Ahhnk. Ahhnk. Ahhnk.</i></p> <p>"You're embarrassing us," I shout over</p>	<p>"กูไม่ได้ชอบเจนไว้อย่างที่ ไม่ใช่แบบนั้น"</p> <p>"นางนี่น่ารักกก³²คือออก"</p> <p>"มึงรู้ได้ไง"</p> <p>"ฉันเป็นเกย์นะคะ ไม่ได้พิการทางสายตา ผมนางก็นิ่มนุ่ม จมูกก็สวย แบบว่า <i>สวยเวอร์</i> ๗ แล้วอะไรอีกล่ะ พวกชายแท้ชอบอะไรกันอีก หน้าอกหรือ? นางก็ดูจะมีหน้าอกหน้าใจอยู่นี่ ขนาดก็ดูจะประมาณปกติ แกยังอยากได้อะไรอีก?"</p> <p>"กูไม่อยากคุยเรื่องนี้"</p> <p>เขาสตาร์ทรถจากนั้นใช้หัวกระแทกกับแตรรถเป็นจังหวะ <i>ปึ้นนนน ปึ้นนนน ปึ้นนนน</i></p> <p>"มึง กูอายคนนะไว้ย" ผมตะโกนแข่งกับ</p>	<p>32) เพื่อเสริมจริตจะกำนให้กับไทน์และเน้นคำว่า "adorable" เช่นเดียวกับตัวบทต้นฉบับ ผู้วิจัยจึงเลือกแปลโดยใช้คำสแลงและการสะกดอย่างไม่ถูกต้องซึ่งสามารถพบได้บ่อยครั้งบนอินเทอร์เน็ต</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>the horn.”</p> <p>“I’m going to keep doing this until I get a concussion or you say you’ll call her.”</p> <p>I jam my fingers into my ears, but Tiny keeps headbutting the horn. People are looking at us. Finally I just say, “Fine. Fine! FINE!” And the honking ceases.</p> <p>“I’ll call Jane. I’ll be nice to her. But I still don’t want to date her.”</p> <p>“That is your choice. Your stupid choice.”</p> <p>“So then,” I say hopefully, “no production of <i>Tiny Dancer</i>?”</p> <p>Tiny starts the car. “Sorry, Grayson, but I can’t do it. <i>Tiny Dancer</i> is bigger than you or me, or any of us.”</p>	<p>เสียงแตรรถ</p> <p>“ฉันจะทำอย่างนี้ไปจนกว่าสมองฉันจะกระทบกระเทือนหรือจนกว่าแกจะพูดว่า แกจะโทรหาเจน”</p> <p>ผมอุดหู แต่ไทนี่ยังคงใช้หัวกระแทกแตรไม่หยุดหย่อน ผู้คนกำลังจ้องมองมาที่เรา ในที่สุดผมก็พูดว่า “ก็ได้ ก็ได้ ก็ได้!” และการร่ำแตรก็สิ้นสุดลง</p> <p>“กูจะโทรหาเจน จะทำตัวดี ๆ กับเธอ แต่กูก็ยังไม่อยากไปเดทกับเจนอยู่ดี”</p> <p>“นั่นก็เป็นทางเลือกของแก ทางเลือกโง่ ๆ ชะด้วย”</p> <p>“ฉันสรุปว่า จะไม่มีการแสดง <i>ไทนี่แดนเซอร์</i> ไซ้มัย” ผมพูดด้วยความหวัง</p> <p>ไทนี่สตาร์ทรถ “โทษทีคะเพื่อนวิล แต่ฉันทำแบบนั้นไม่ได้ <i>ไทนี่แดนเซอร์</i> เป็นเรื่องใหญ่กว่าแกหรือฉัน หรือใครก็ตาม”</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“Tiny, you have a really warped understanding of compromise.”</p> <p>He laughs. “Compromise is when you do what I tell you and I do what I want. Which reminds me: I’m gonna need you to be in the play.”</p> <p>I stifle a laugh, because this shit won’t be funny anymore if it’s staged in our goddamned auditorium. “Absolutely not. No. NO. Also, I insist that you write me out of it.”</p> <p>Tiny sighs. “You just don’t get it, do you? Gil Wrayson isn’t <i>you</i>; he’s a fictional character. I can’t just change my art because you’re uncomfortable with it.”</p> <p>I try a different tack. “You’re gonna humiliate yourself up there, Tiny.”</p>	<p>“ไทน์ มึงเข้าใจเรื่องการประนีประนอมจริง ๆ เปล่าวะ?”</p> <p>เขาหัวเราะ “การประนีประนอมคือเวลาที่แกทำสิ่งที่ฉันบอกให้ทำ และฉันทำสิ่งที่ฉันต้องการจะอ้อเกือบลืมไป แกจะต้องอยู่ในละครของฉันด้วย”</p> <p>ผมหยุดหัวเราะทันทีเพราะเรื่องบ้า ๆ นี้จะไม่ใช้เรื่องตลกอีกหากมันขึ้นไปอยู่บนเวทีเฮงชวยของโรงเรียน “ไม่อย่างเด็ดขาด ไม่ ไม่ ภูเขาเย็นยันเลยนะ ว่า มึงจะต้องไม่จับคู่ใส่ในละครของมึงโดยเด็ดขาด”</p> <p>ไทน์ถอนใจ “แกไม่เข้าใจใช่ไหมคะเพื่อน? กิล เวย์สันไม่ใช่แก เขาเป็นแค่ตัวละครที่แต่งขึ้น ฉันเปลี่ยนงานศิลป์ของฉันแค่เพราะแกรู้สึกไม่สบายใจไม่ได้หรอกนะจ๊ะ”</p> <p>ผมลองวิธีอื่นดู “มึงจะทำตัวเองขายหน้าบนเวทีนะ ไทน์”</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“It’s going to happen, Grayson. I’ve got the support on the student council for the money. So shut up and deal with it.”</p> <p>I shut up and deal with it, but I don’t call Jane that night. I’m not Tiny’s errand boy.</p> <p>The next afternoon I take the bus home, because Tiny is busy at the student council meeting. He calls me as soon as it’s over.</p> <p>“Great news, Grayson!” he shouts.</p> <p>“Great news for someone is always bad news for someone else,” I answer.</p> <p>And sure enough, the student council has approved a thousand dollars for the staging and production of the musical <i>Tiny Dancer</i>.</p> <p>(หน้า 79 – 82)</p>	<p>“การแสดงจะเกิดขึ้น วิล สถานักเรียน สนับสนุนฉันเรื่องงบ เพราะอย่างนั้นหุบปากและ ยอมรับมันซะ”</p> <p>ผมหุบปากและยอมรับมัน แต่คืนนั้นผมไม่ได้ โทรหาเจน เรื่องอะไร ผมไม่ใช่เบ็ชของไทนี่ซะหน่อย</p> <p>บ่ายวันถัดมาผมขึ้นรถประจำทางกลับบ้าน เพราะไทนี่ยุ่งอยู่กับการประชุมกับสถานักเรียน เขาโทรหาผมทันทีที่ประชุมเสร็จ</p> <p>“ข่าวดีสุด ๆ เกรย์สัน!” เขาตะโกน</p> <p>“ข่าวดีสุด ๆ สำหรับคนหนึ่งมักเป็นข่าวร้าย สุด ๆ สำหรับคนอื่นเสมอ” ผมตอบ</p> <p>แน่นอนว่าสถานักเรียนอนุมัติเงิน 1,000 ดอลลาร์สำหรับการตกแต่งเวทีและกำกับ ละครเพลงเรื่อง <i>ไทนี่แดนเซอร์</i></p>	

บทที่ 11 ได้แก่ หน้า 153 – 155 รวม 3 หน้า

เนื้อหาภายในฉาก:

วิล เกรย์สัน ช่วย ไทนี่ คูเปอร์ ติดโปสเตอร์โฆษณาการคัดตัวสำหรับละครเวทีของ ไทนี่ คูเปอร์ โดย ไทนี่ คูเปอร์ ได้เล่าเรื่องของเขากับ วิล เกรย์สัน อีกคนที่เขาได้พบและคำคืนหลังจากนั้น รวมถึงเรื่องที วิล เกรย์สัน โดยเพื่อนแกล้งให้เดินทางมาพบกับ ไอแซ็ก ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มที่ไม่มีอยู่จริง

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I'm sitting against my locker ten minutes before the first period bell when Tiny comes running down the hallway, his arms a jumble of <i>Tiny Dancer</i> audition posters.</p> <p>“Grayson!” he shouts.</p> <p>“Hey,” I answer. I get up, grab a poster from him, and hold it against the wall. He lets the others fall to the ground and then starts taping, ripping off the masking tape with his teeth. He tapes the poster up, then we gather up the ones he dropped, walk a few paces, and repeat. And all the while, he talks. His heart</p>	<p>สิบนาทีก่อนกริ่งคาบแรกจะดังขึ้น ผมนั่งหลังพิงล็อกเกอร์ จากนั้นไทนี่ก็วิ่งมาตามโถงทางเดินพร้อมกับกองโปสเตอร์การคัดตัวสำหรับ <i>ไทนี่ แดนเซอร์</i></p> <p>“วิล!” ไทนี่ตะโกนเรียก</p> <p>“ว่าไง” ผมตอบ ลุกขึ้น หยิบโปสเตอร์ม้วนหนึ่งมาจากเขา และกางบนผนัง ไทนี่ปล่อยให้คนอื่น ๆ ลงพื้นและเริ่มแกะเทป กาว ใช้ฟันฉีกเทปกาวเพื่อติดโปสเตอร์บนผนัง จากนั้นเรารวบรวมโปสเตอร์แผ่นอื่น ๆ ที่กองอยู่บนพื้น เดินออกไปสองสามก้าว แล้วทำแบบเดิมซ้ำอีก สักพักหนึ่งไทนี่จึงเปิดปากพูด หัวใจเขาเต้น ดวงตากระพริบ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>beats and his eyelids blink and he breathes and his kidneys process toxins and he talks, and all of it utterly involuntary.</p> <p>“So I’m sorry I didn’t go back to Frenchy’s to meet you, but I figured you’d guess I just took a cab, which I did, and anyway, Will and I had walked all the way down to the Bean and, like, Grayson, I know I’ve said this before but I <i>really like him</i>. I mean, you have to <i>really</i> like someone to go all the way to the Bean with them and listen to them talk about their boyfriend who was neither boy nor friend and also I sang for him. And Grayson, I mean really: can you believe I kissed Will Grayson? I. Freaking. Kissed. Will. Grayson. And like nothing personal because like I’ve told you a</p>	<p>เขาหายใจ ไตขับสารพิษ และเขาพูดแบบไม่เต็มใจเอามาก ๆ</p> <p>“โทษทีนะที่ฉันไม่ได้กลับไปเจอแกที่ร้านเช่าหนัง แต่ฉันคิดว่าแกคงเดาได้ว่าฉันขึ้นแท็กซี่กลับบ้าน ซึ่งฉันก็ทำแบบนั้นจริง ๆ แต่ก็ช่างมันเถอะ วิลกับฉันเดินไปถึงร้าน <i>Bean</i> แล้วแกรู้อะไรมั๊ยคะเพื่อน ฉันอาจเคยพูดแบบนี้มาแล้ว แต่ฉันชอบฮีมากจริง ๆ แบบว่าแกจะต้องชอบใครซักคนมาก ๆ ถึงจะเดินฟังพวกเขาเอาแต่พูดพล่ามเรื่องเพื่อนชายที่ไม่ใช่เพื่อนหรือแม้แต่ผู้ชายด้วยซ้ำไปจนถึงร้าน <i>Bean</i> แกมฉันยังร้องเพลงให้ฮีฟังด้วยนะ แล้วเกรย์สัน แกเชื่อมั๊ยว่าฉันได้จูบวิล เกรย์สันด้วยละ ฉัน จูบ วิล เกรย์สันจริง ๆ แบบว่าอย่าโกรธกันนะ แต่ฉันก็บอกแกเป็นล้านล้านล้านครั้งแล้วว่าแกเป็นคนทีประเสริฐเลิศล้ำ แต่ฉันพนันด้วยไข่ข้างซ้ายได้เลยว่า หัวเด็ดตีนขาดฉันก็ไม่มีทาง</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>gajillion times, I think you're a top-shelf person, but I would have bet my left nut that I would never make out with Will Grayson, you know?"</p> <p>"Uh-hu ---" I say, but <u>he doesn't even wait for me to get through the huh before he starts up again.</u></p> <p>"And I get texts from him like every forty-two seconds and he's a brilliant texter, which is nice because it's just a little pleasant leg vibration, just a reminder-in-the-thigh that he's --- see, there's one." I keep holding up the poster while he pulls his phone out of his jeans.</p> <p>"Aww."</p> <p>"What's it say?" I ask.</p> <p>"Confidential. I think he kinda trusts me not to blab his texts, you know?"</p>	<p>ไม่มีทางดูดปากกับวิล เกรย์สันแน่ ๆ"</p> <p>"เออ เออ ..." ผมเออออ แต่หมอนั้นไม่รอให้ผมพูดจบด้วยซ้ำ ก่อนจะเจ็ดยแจ้วต่อ³³</p> <p>"ฉันได้ข้อความจากฮีแทบจะทุก ๆ 42 วินาที แถมเขายังเป็นนักส่งข้อความมือฉมัง แบบว่า มันเร็ดเว่อร์ มันเหมือนมีเจ้าการสันตือนเล็ก ๆ ที่น่ารัก نرمย์อยู่ตรงขา แค่เป็นการแจ้งเตือนตรงต้นขาว่า ฮี ... เห็นมั๊ย มาอีกข้อความแล้ว" ผมยังกางโปสเตอร์ตอนที่ไทน์ดึงโทรศัพท์ออกมาจากกระเป๋ากางเกง</p> <p>"อื้อวววว"</p> <p>"เขาว่าไง?" ผมถาม</p> <p>"ความลับคะ ฮีคงเชื่อใจว่าฉันจะไม่เอาข้อความของเขาไปเล่าให้ใครต่อใครฟัง"</p>	<p>33) ตามพจนานุกรมออนไลน์ของ Longman "Uh huh" คือ "a sound that you make to say 'yes', or when you want someone to continue what they are saying" จากตัวบทต้นฉบับ ไทน์ไม่รอให้วิลพูดคำว่า "huh" จบ แต่การแปลตรงตัวว่า "อ่าห๊ะ" ผู้อ่านฉบับแปลจะไม่สามารถบอกได้ว่าประโยคดังกล่าวต้องการสื่ออะไร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับบทแปลเป็นการอธิบายว่า "ไม่รอให้พูดจบด้วยซ้ำ" เพื่อให้ฉบับแปลเข้าใจง่ายขึ้น</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I might point out the ridiculousness of anyone trusting Tiny not to blab anything, but I don't. He tapes up the poster and starts walking down the hallway. I follow.</p> <p>“Well, I’m glad your night was so awesome. Meanwhile I was being blindsided about Jane’s water polo-playing ex-boyf---”</p> <p>“Well, first off,” he says, cutting me off, what do you care? You’re not into Jane. And second off, I wouldn’t call him a boy. He is a man. He is a sculpted, immaculately conceived, rippling hunk of ex-manfriend.”</p> <p>“You’re not helping.”</p> <p>“I’m just saying --- not my type, but he is truly a wonder to behold. And his eyes! Like sapphires burning into the darkened corners of</p>	<p>ผมอาจบอกว่า มันเป็นเรื่องไร้สาระที่จะมีคนเชื่อใจว่าไทน์ว่าจะไม่ปากสว่างเรื่องอะไรสักเรื่อง แต่ผมก็เลือกที่จะเงียบไว้ ไทน์แปะเทปบนโปสเตอร์ และเริ่มเดินไปตามโถงทางเดินโดยมีผมเดินตาม</p> <p>“ภูมิใจที่มึงมีความสุข ขณะที่ถูกรังแกจากเรื่องแฟนเก่าของเจนที่เล่นโปโลน้ำ ...”</p> <p><u>“ข้อแรก” ไทน์ขัดขึ้น “แกจะสนใจไม่ แกเอง ไม่ได้ชอบเจนด้วยซ้ำ ข้อสอง ฉันจะไม่เรียกเขาว่าเด็กหนุ่มนะคะเพื่อน เพราะเขาเป็นผู้ชายเต็มตัว อดีตแฟนหนุ่มหล่อลากดิน รวาทะสลักเสลา จดลึงมาจากสวรรค์³⁴”</u></p> <p>“มึงไม่ช่วยเลย”</p> <p>“ก็แค่พูดเฉย ๆ เขาไม่ใช่สเปกฉันสักหน่อย แต่ที่แน่ ๆ <u>เขาเป็นอาหารตาชั้นยอด และดวงตาของเขาดี เหมือนแซฟไฟร์ที่แผดเผาummมิดมิดในหัวใจ</u></p>	<p>34) เมื่อกล่าวถึงตัวละครแฟนเก่าแล้ว ไทน์เลือกที่จะใช้เครื่องมือด้านภาษาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านจินตนาการตามว่าชายหนุ่มคนนี้หล่อเหลาและน่าหลงใหลเพียงใด ไม่ว่าจะป็นถ้อยคำที่สามารถสร้างภาพ (imagery) การใช้คำพูดเกินจริงหรืออติพจน์ (overstatement หรือ hyperbole) ในย่อหน้าแรกเมื่อบรรยายว่าหนุ่มคนนี้หล่อเหมือนผลงานที่ศิลปินเป็นผู้สรรค์สร้าง และในย่อหน้าที่ 3 ก็เลือกใช้อุปมา (simile) เพื่อเปรียบเทียบตาของเขา</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>your heart. But anyway, I didn't know they ever dated. I'd never even heard of the guy. I just thought he was a hot guy hitting on her. Jane never talks to me about guys. I don't know why; I'm totally trustworthy about that sort of thing." There's enough sarcasm in his voice --- just enough --- that I laugh. Tiny talks over the laugh. "It's amazing what you don't know about people, you know? Like, I was thinking about that all weekend talking to Will. He fell for Isaac, who turned out to be made up. That seems like something that only happens on the Internet but really it happens all the time i-r-l, too.</p> <p>“Well, Isaac wasn't made up. He was just a girl. I mean, that girl Maura is Isaac.”</p> <p>“No, she's not,” he says simply. I'm</p>	<p>ให้กลับสู่งสว่างเจิดจ้า³⁴ ยังไงก็เถอะ ฉันไม่รู้ว่ ทั้งสองคนเคยเดทกันรีเปลา่เพราะฉันก็ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับหมอนี้ แต่คิดว่าเขาเป็นหนุ่มฮอตที่อยากจีบหล่อน เจนเองก็ไม่เคย<u>เมาท์</u>³⁵เกี่ยวกับหนุ่ม ๆ ให้ฟังไม่รู้เหมือนกันว่ทำไม ฉันออกจะเป็นคนทีว่ว่างใจได้ถ้าเป็นเรื่องทำนองนี้” เพียงแค่น้ำเสียงเจืออาการเหน็บแนมของไทนี่แค่เท่านี้ก็ทำให้ผมขำ ไทนี่พูดแทรกเสียงหัวเราะขึ้นมา “สิ่งที่แกไม่รู้เกี่ยวกับคนนี่มันน่าที่ชะมัด แกว่ามัย แบบฉันเอาแต่คิดเรื่องนี้ตลอดช่วงสุดสัปดาห์ทีคุยกับวิล เขาตกหลุมรักไอแซกทีกลายเป็นเรื่องโกหกทั้งหมดฟังดูเหมือนเรื่องทีเกิดขึ้นแต่ในอินเทอร์เน็ต แต่กลับเกิดขึ้นในชีวิตจริงด้วย”</p> <p>“แต่จริง ๆ แล้วไอแซกก็ไม่ใช่เรื่องโกหกนี้ เขาแค่เป็นผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้หญิงชื่่อมอยร่าก็คือไอแซกนี่”</p> <p>“ไม่ใช่ชะหน่อย” ไทนี่แย้ง ผมถือโปสเตอร์</p>	<p>เหมือนอัญมณีไฟลิน กล่าวคือ คนทีว่ไปมักเข้าใจว่ กลุ่มชายรักชายมักแสดงออกอย่างเปิดเผยเกินจริง และใช้ภาษาอย่างอลังการ ดังนั้น แม้จะอยู่ในสถานการณ์การสนทนากับเพื่อนตามปกติ ไทนี่คูเปอร์ก็ยังคงเลือกใช้ภาษาทีสละสลวยไพเราะ ในการบรรยายหน้าตาแฟนเก่าของเจน สำหรับการแปลต้นฉบับทีกำลังชมหนุ่มหล่อนอยู่นั้น ผู้วิจัยเลือกใช้คำมีศักดิ์ กล่าวคือ คำทีให้ความรู้สึกสูงกว่ คำทีว่ ๆ ไป โดยแปล “immaculately conceived” ว่ “จุดติงมาจากสวรรค์”</p> <p>35) ผู้วิจัยเลือกแปลคำว่า “talk” เป็น “เมาท์” ซึ่งเป็นคำภาษาตลาด แทนทีจะแปลตรงตัวเป็น “พูดคุย” เพราะคำว่า “เมาท์” ไม่เพียงสามารถรักษาความหมายได้ตรงตามต้นฉบับแล้ว ยังช่วยให้เกิดอรรถรสกับภาษาในฉบับแปล กล่าวคือเป็นการสะท้อนอัตลักษณ์ของตัวละครกร่วมเพศซึ่งมี</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>holding up the last of the posters as he tapes it to a boys' bathroom door. It says ARE YOU FABULOUS? IF SO, SEE YOU NINTH PERIOD TODAY AT THE AUDITORIUM. He finishes it up and then we walk toward precalc, the halls beginning to fill up.</p> <p>The Isaac/Maura namescrewing reminds me of something. "Tiny," I say.</p> <p>"Grayson," he answers.</p> <p>"Will you please rename that character in your play, the sidekick guy?</p> <p>"Gill Wrayson?" I nod. Tiny throws his hands up in the air and announces, "I can't change Gil Wrayson's name! It's thematically <i>vital</i> to the whole production."</p> <p>"I'm really not in the mood for your</p>	<p>แผ่นสุดท้าย ส่วนเขาแปะเทปติดมันไว้ที่หน้าประตูห้องน้ำชาย บนโปสเตอร์เขียนว่า "คุณว่าตัวเองเจ็ดพอรีเปล่า? ถ้าใช่ เจอกันวันนี้ คาบ 9 ที่หอประชุม" หลังแปะโปสเตอร์เสร็จ เราเดินไปเรียนคาบพีรีแคลคูลัส โถงทางเดินเริ่มจอบรรจ</p> <p>เรื่องชื่อ ไอแซค/มอยร่า ทำให้ผมนึกขึ้นได้ "ไทนี่" ผมเรียก</p> <p>"ว่าไง" เขาขานรับ</p> <p>"มึงช่วยเปลี่ยนชื่อตัวละครในละครเพลงของมึงได้มั๊ย ตัวละครเพื่อนสนิทนะ?"</p> <p>"กิล เวย์สันนะหรือ?" ผมพยักหน้า</p> <p>ไทนี่วาดมือขึ้นไปในอากาศและประกาศออกมา "โอ้ยฉันเปลี่ยนชื่อของ กิล เวย์สันไม่ได้หรอก! มันเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการสร้างละครเรื่องนี้เลยนะ"</p> <p>"กูไม่มีอารมณ์ฟังเรื่องไร้สาระนะ" ผมโมโห</p>	<p>การใช้ภาษาที่ปรากฏในกลุ่มภาษาที่เพศหญิงใช้ และเนื่องจากบทสนทนานี้เป็นบทสนทนาระหว่างตัวละครที่มีเพศสภาพเดียวกัน (เป็นเพศชายทั้งคู่) แต่ตัวละครหนึ่งอยู่ในกลุ่มรักคนต่างเพศ ส่วนอีกตัวละครอยู่ในกลุ่มรักร่วมเพศ ลักษณะเด่นนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเห็นมิติความแตกต่างระหว่างตัวละครทั้งสองเพิ่มขึ้น</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>bullshit,” I say.</p> <p>“I’m not bullshitting you. His name has to be Wrayson. Say it slow. Ray-sin. Rays-in. It’s a double meaning --- Gil Wrayson is undergoing a transformation. And he has to let the <i>rays</i> of sunlight <i>in</i> --- those rays of sunlight coming in the form of Tiny’s songs --- in order to become his true self --- no longer a plum, but a sun-soaked raisin. Don’t you see?”</p> <p>(หน้า 153 – 155)</p>	<p>“ฉันไม่ได้ต่อแหลแกันนะ ชื่อเขาต้องเป็น เวย์สัน พุดซ่า ๆ นะ “เรย์-ซิน” “เรย์-อิน” มันมี 2 ความหมาย กิล เวย์สัน จะต้องก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลง และเขาต้องยอมให้ “เรย์-อิน” <i>ลำแสงอาทิตย์ส่องแสงเข้ามา</i> โดยแสงเหล่านั้นอยู่ในรูปบทเพลงของไทยนี้ เพื่อที่เขาจะกลายเป็นตัวของเขาเองอย่างแท้จริง ไม่ใช่ลูกพลัมอีกต่อไป แต่จะเป็น “เรย์-ซิน” ลูกเกิดที่อาบด้วยแสงอาทิตย์ แก่ไม่เข้าใจหรือ?”</p>	

บทที่ 13 ได้แก่ หน้า 184 – 188 รวม 5 หน้า

เนื้อหาภายในฉาก:

วิล เกรย์สัน สะดุ้งตื่นตอนเช้าตรู่เพราะได้ยินเสียงแตรรถยนต์ดังลั่น เขาพบว่า ไทนี่ คูเปอร์ แวะมารับเขาไปโรงเรียน โดยในระหว่างทาง ไทนี่ คูเปอร์ ที่กำลังเมาเรดบูลผสมกาแฟได้เล่าให้ วิล เกรย์สัน ฟังถึงเรื่องที่เขาคุยกับ วิล เกรย์สัน อีกคนซึ่งนำไปสู่การปรับบทละครเวทีทั้งหมด

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I awake to the sound of my alarm clock, blaring rhythmically, and it seems as loud as an air siren, shouting at me with such ferocity that it sort of hurts my feelings. I roll over in bed, and squint through the darkness: It's 5:43 in the morning. My alarm doesn't go off until 6:37.</p> <p>And only then do I realize: That sound is not my alarm clock. It is a car horn, honking, sounding some kind of terrible siren song through the streets of Evanston, a howling warning of doom. Horns don't honk this early, not with such insistence. It must be an</p>	<p>ผมตื่นเพราะเสียงนาฬิกาปลุกที่ดังลั่นเป็นจังหวะ ดังไม่แพ้เสียงสัญญาณเตือนภัยทางอากาศเลยทีเดียวน มันดังใส่ผมอย่างเกรี้ยวกราดจนแทบทำลายประสาทหูของผม ผมก็ลุกไปมาบนเตียง หรีตาคูท่ามกลางความมืด 5:43 น. ของตอนเช้ามีดนาฬิกาปลุกผมไม่ดังจนกว่า 6:37 น.</p> <p>ตอนนั้นเองที่ผมรู้ว่านั่นไม่ใช่เสียงนาฬิกาปลุก แต่เป็นเสียงแตรรถยนต์ที่ดังไม่ยอมหยุด เหมือนบทเพลงห่วย ๆ ของไซเรนที่ดังทั่วถนนเส้นต่าง ๆ ของอีวานส์ตัน สัญญาณเตือนวันสิ้นโลกที่ร้องโหยหวน แตรรถไม่ควรดังในตอนเช้าขนาดนี้ และไม่ควรรดังไม่หยุดแบบนี้ มันต้องเป็นเรื่องฉุกเฉินแน่ ๆ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>emergency.</p> <p>I race out of bed, pull on a pair of jeans, and bolt toward the front door. I'm relieved to see both Mom and Dad alive, racing to the entryway. I say, "Jesus, what's going on?" and my mom just shrugs and my dad says, "Is it a car horn?" I make it to the door first and peer out the glass sidelight.</p> <p>Tiny Cooper is parked outside my house, honking methodically.</p> <p>I run outside and only when he sees me does he stop honking. The passenger window rolls down. "Christ, Tiny. You're going to wake the whole neighborhood."</p> <p>I see a can of Red Bull dancing in his huge, shaky hand. The other hand remains</p>	<p>ผมดีดผิงลงจากเตียง คว่ากางเกงยีนส์ มาสวม และจำไปที่ประตูหน้า ผมโล่งใจที่เห็นพ่อกับแม่ยังอยู่ดี จากนั้นก็วิ่งไปที่โถงประตู "ให้ตายเถอะ เกิดอะไรขึ้นเนี่ย?" แม่ผมเพียงยกไหล่ ส่วนพ่อกถามขึ้นว่า "นั่นเสียงแตรรถไ่มั้ย?" ผมไปถึงประตูก่อนและแอบมองลอดกระจกตรงบานประตู</p> <p>ไทนี่ คูเปอร์จอดรถอยู่หน้าบ้าน บีบแตรเป็นจังหวะ</p> <p>ผมวิ่งออกไปข้างนอก พอเขาเห็นผมจึงหยุดบีบแตร จากนั้นหน้าต่างฝั่งผู้โดยสารเลื่อนลง "ให้ตายเถอะไทนี่ มึงจะทำให้คนแถวนี้ตื่นกันหมด"</p> <p>ผมเห็นกระป๋องเรดบูลล์อยู่ในมือใหญ่ที่สั่นไม่ยอมหยุด ส่วนอีกมือหนึ่งยังวางอยู่บนแตรรถ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>perched on the horn, ready to honk at any moment.</p> <p>“We gotta go,” he says, his voice rushed. “Gotta go go go go go go go go go.”</p> <p>“What’s wrong with you?”</p> <p>“Gotta go to school. I’ll explain later. Get in the car.” He sounds so frantically serious, and I am so tired, that I don’t think to question him. I just race back into the house, pull on some socks and shoes, brush my teeth, tell my parents I’m going to school early, and hurry into Tiny’s car.</p> <p>“Five things, Grayson,” he says as he puts the car into drive and speeds off, without ever relinquishing his shaky hold on the can of Red Bull.</p>	<p>พร้อมจะกระแทกแตรได้ทุกเมื่อ</p> <p>“เราต้องไปกันแล้ว” เขาพูดด้วยน้ำเสียงเร่งรีบ “ต้องไป ไป ไป ไป ไป ไป ไป ไป ไป”</p> <p>“มึงเป็นอะไรเนี่ย?”</p> <p>“ต้องไปที่โรงเรียน ฉันจะอธิบายให้ฟังทีหลังขึ้นรถ” น้ำเสียงกระวนกระวายแต่จริงจัง และผมก็เหนื่อยเกินกว่าจะตั้งคำถาม ผมแค่วิ่งกลับบ้านใส่ถุงเท้ากับรองเท้า แปรงฟัน บอกพ่อกับแม่ว่าจะไปโรงเรียนแต่เช้า และรีบไปขึ้นรถของไทนี่</p> <p>“5 เรื่องนะวิล” เขาพูดขณะที่ออกรถและเร่งเครื่องโดยไม่ยอมวางกระป๋องเรดบูลล์ในมือที่สั่นเทา</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“What? Tiny, what’s wrong?”</p> <p>“Nothing’s wrong. Everything’s right. Things couldn’t be righter. Things could be less tired. They could be less busy. They could be less caffeinated. But they couldn’t be righter.”</p> <p>“Dude, are you on meth?”</p> <p>“No, I’m on Red Bull.” He hands me the Red Bull, and I sniff at it, trying to figure out whether it’s laced with something. “Also coffee,” he adds. “So but listen, Grayson. Five things.”</p> <p>“I can’t believe you woke up my entire neighborhood at five forty-three for no reason.”</p> <p>“<u>Actually,</u>” he says, his voice louder than seems entirely necessary at such a tender hour, “<u>I woke you up for five reasons, which is what I’ve been trying to tell you, except that you</u></p>	<p>“อะไรหรอ ไทนี่เกิดเรื่องอะไรขึ้น?”</p> <p>“ไม่มีเรื่องอะไร ทุกอย่างปกติดี ไม่มีอะไรจะปกติไปกว่านี้ ก็อาจจะเหนื่อยน้อยลงนิด ยุ่งน้อยลงหน่อย หรือดื่มคาเฟอีนน้อยหน่อย แต่ไม่มีทางปกติไปกว่านี้”</p> <p>“นี่มีเมายาเปล่าเนี่ย?”</p> <p>“เปล่านะ ฉันเมาเรดบูลล์อะ” เขาส่งเรดบูลล์มาให้ ผมลองดมดูและพยายามเช็คว่ามันผสมอะไรเข้าไปรีเปล่า “กับกาแฟ” เขาเสริม “ตั้งนั้น แต่ฟังนะ เกรย์สัน 5 เรื่อง”</p> <p>“กูไม่อยากเชื่อเลย มีงปลุกคนทั้งแถบ ตอน 5:43 น. โดยไม่มีเหตุผล”</p> <p>“จริง ๆ แล้ว” เขาขัด เสียงเขาดังเกินจำเป็นในเวลาแบบนี้ “ฉันปลุกแกเพราะเหตุผล 5 ข้อที่ฉันกำลังพยายามบอกแก แต่แกก็เอาแต่ขัดจังหวะอยู่ได้ และที่แกทำก็จริตไทนี่ คูเปอร์ชัด ๆ³⁶”</p>	<p>36) จากแนวคิดของ Babuscio นี้ถือเป็นการประชดประชันแบบหนึ่ง จริงอยู่ที่เป้าหมายของการประชดคือเพื่อนรัก วิล เกรย์สัน แต่การประชดในลักษณะดังกล่าวก็กระทบถึงลักษณะของลบของ</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p><u>keep interrupting me, which is just a very, like, Tiny Cooper thing of you to do.</u></p> <p>I've known Tiny Cooper since he was a very large and very gay fifth grader. I've seen him drunk and sober, hungry and sated, loud and louder, in love and in longing. I have seen him in good times and bad, in sickness and in health. And in lo those many years, he has never before made a self-deprecating joke. And I can't help but think: maybe Tiny Cooper should fry his brain with caffeine more often.</p> <p>“Okay, what are the five things?” I ask.</p> <p>“One, I finished casting the show last night around eleven while I was skyping with Will Grayson. He helped me. I imitated all the potential auditioners, and then he helped me</p>	<p>ผมรู้จักไทนี่ คูเปอร์ตั้งแต่เขาเป็นเด็กป. 5 ที่ตัวใหญ่มาก ๆ และเกย์สุด ๆ ผมเห็นเขาเมาและสร้างเม้าท์ หิวและอิ่มแปด เสียงดังและดังขึ้น อยู่ในหัวรักและในยามเฝ้าคอย ผมเคยเห็นเขาทั้งในช่วงที่ดีและแย่ ทั้งในยามเจ็บไข้และแข็งแรง และในช่วงหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา นั้น เขาไม่เคยพูดมุขจิกกัดตัวเองเลยสักครั้ง ผมอดคิดไม่ได้ว่า บางทีไทนี่ควรอัปเดตเฟรนด์เกินขนาดเข้าสมองให้บ่อยกว่านี้</p> <p>“โอเค 5 ข้อที่ว่าคุณจะอะไร?” ผมถาม</p> <p>“ข้อแรก ฉันคัดตัวนักแสดงเสร็จเมื่อคืนตอนประมาณ 5 ทุ่ม ตอนที่ฉันกำลังคุยสไกป์กับวิลเกรย์สัน เขาช่วยฉัน ฉันเลียนแบบคนที่มาคัดตัวให้เขาดู และเขาช่วยเลือกว่าคนไหนห่วยน้อยสุด”</p>	<p>ตนเองไปพร้อม ๆ กัน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>decide who was least horrible.”</p> <p>“The other Will Grayson,” I correct him.</p> <p>“Two,” he says, as if he hasn't heard me. “Shortly thereafter, Will went to bed. And I was thinking to myself, you know, it's been eight days since I met him, and I haven't technically liked someone who liked me back for eight days in my entire life, unless you count my relationship with Bethany Keene in third grade, which obviously you can't since she's a girl.”</p> <p>“Three, and then I was thinking about that and lying in the bed staring up at the ceiling, and I could see the stars that we stuck up there in like sixth grade or whatever. Do you remember that? The glow-in-the-dark stars and the comet and everything?”</p>	<p>“วิล เกรย์สันอีกคน” ผมแก้</p> <p>“ข้อ 2” เขาพูดต่อเหมือนไม่ได้ยินผม “หลังจากนั้นไม่นานวิลก็เข้านอน และฉันก็คิดในใจแบบว่า นี่มันก็ปาเข้าไปแปดวันแล้วนับจากวันที่ฉันพบเขา และตลอดชีวิตของฉัน ฉันไม่เคยชอบใครที่ชอบฉันกลับได้ถึงแปดวัน นอกจากแกจะนับความสัมพันธ์ของฉันกับเบธธานี คีน ตอนเกรดสาม ซึ่งนั่นไม่นับเพราะนางเป็นชะนี”</p> <p>“ข้อ 3 จากนั้นฉันก็เอาแต่คิดเรื่องนั้น และนอนบนเตียง จ้องเพดาน ฉันเห็นดาวที่เราติดบนนั้นด้วยกันตอนเกรดหกหรือประมาณนั้น แกจำได้มั๊ย? ดาวเรืองแสงกับดาวตก แล้วก็สารพัดดาวอื่น ๆ ด้วย?”</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I nod, but he doesn't look over, even though we're stopped at a light. "Well," he goes on, "I was looking at those stars and they were fading away because it had been a few minutes since I'd turned out the light, and then I had a blinding light spiritual awakening. What is <i>Tiny Dancer</i> about? I mean what is its subject, Grayson? You've read it."</p> <p>I assume that, as usual, he is asking this question rhetorically, so I say nothing so he'll go on ranting, because as painful as it is for me to admit, there is something kind of wonderful about Tiny's ranting, particularly on a quiet street when I am still half asleep. There is something about the mere act of him speaking that is vaguely pleasurable even though I wish it</p>	<p>ผมพยักหน้า เขาไม่หันมามองด้วยซ้ำ แม้เราจะจอดติดไฟแดงก็ตาม และเขาก็พูดต่อ "ฉันจ้องที่ดาวพวกนั้น แล้วมันก็ค่อย ๆ อ่อนแสง เพราะฉันปิดไฟไปได้สักพัก และตอนนั้นล่ะที่ฉันเกิดดวงตาเห็นธรรม³⁷ว่า <u>ไทมี่แดนเซอร์</u>เกี่ยวกับอะไร? แบบว่าประเด็นของเรื่องอยู่ที่อะไร เกย์สัน? แก่อ่านแล้วนี่"</p> <p>ผมคิดเอาเองว่า เหมือนกับที่เคยเป็นมานั้นคงเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ผมจึงไม่พูดอะไร และเขาก็คงจะพาลมต่อ เพราะถึงแม้มันออกจะเจ็บใจที่ต้องยอมรับ แต่การพูดไม่หยุดของไทมี่ก็มี ความยอดเยี่ยมอยู่เหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนถนนที่เงียบสงบ และเมื่อผมยังอยู่ในสภาพครึ่งหลับครึ่งตื่น ทว่าก็มีบางอย่างในวิธีการพูดของเขาที่น่าพอใจ แม้ผมจะไม่อยากยอมรับก็เถอะ บางอย่าง</p>	<p>37) เมื่อกล่าวถึง "Spiritual awakening" ในวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์จะหมายถึงการเปิดใจรับพระเจ้าและความรักของพระองค์เข้ามาในจิตใจซึ่งก่อให้เกิดการเปิดรับมุมมองที่มีต่อโลกในแง่มุมใหม่ ทั้งนี้ เมื่อแปลมาสู่วัฒนธรรมปลายทางซึ่งผู้อ่านส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนา การแปลตรงตัวว่า "การตื่นตัวทางจิตวิญญาณ" แม้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้แต่ก็แปร่งหูอยู่พอสมควร เนื่องจากความแตกต่างด้านศาสนาไม่ใช่ประเด็นหลัก ผู้วิจัยจึงเลือกใช้บทแปลเป็น "เกิดดวงตาเห็นธรรม" ซึ่งเป็นวลีที่คุ้นเคยของคนไทย</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>weren't. It is something about his voice, not his pitch or his rapid-fire, caffeinated diction, but the voice itself --- the familiarity of it, I guess, but also its inexhaustibility.</p> <p>But he doesn't say anything for a while and then I realize he actually <i>does</i> want me to answer. I don't know what he wants to hear, so in the end I just tell him the truth. "<i>Tiny Dancer</i> is about Tiny Cooper," I say.</p> <p>"Exactly!" he shouts, pounding the steering wheel. "And no great musical is ever about a person, not really. And that's the problem. That's the whole problem with the play. It's not about tolerance or understanding or love or anything. It's about <i>me</i>. And, like, nothing against me. I mean, I am pretty</p>	<p>ในเสียงของเขา ไม่ใช่การพูดเสียงสูง รวดเร็ว เมกาคาเฟอีนแบบนี้ แต่เป็นที่ตัวเสียง ผมเดาว่าคงเป็น ความคุ้นเคยที่ผมมีกับมัน และพลังงานที่เสียงนั้นมี อย่างไม่สิ้นสุดด้วย</p> <p>แต่เขาไม่พูดอะไร และตอนนั้นเองที่ผมรู้ว่า ที่จริงเขาต้องการให้ผมตอบคำถาม ผมไม่รู้ว่า เขาอยากได้ยินอะไร ในท้ายที่สุดผมก็เลยแค่พูด เรื่องจริงออกไป "<i>ไทน์แดนเซอร์</i> เกี่ยวกับไทน์ คูเปอร์"</p> <p>ผมตอบ</p> <p>"ถูกเฟงเลยคะ!" เขาตะโกนกระหน่ำมือ ลงบนพวงมาลัย "และไม่มีละครเพลงชิ้นเยี่ยมที่ไหน จะพูดถึงคนแค่คนเดียว ไม่ค่อยมีหรอก และนั่นแหละ ปัญหา นั่นคือปัญหาทั้งหมดของละครเพลงเรื่องนี้ มันไม่ได้เกี่ยวกับความอดทน หรือความเข้าใจ หรือความรัก หรือเรื่องอะไรเลย มันเกี่ยวกับฉัน และมันก็ ไม่มีอะไรมาขัดขวางฉัน เพราะฉันก็เจ็ดเวอร์ไซ์ใหม่</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>fabulous. Am I not?"</p> <p>"You're a pillar of fabulousity in the community," I tell him.</p> <p>"Yes, exactly," he says. He's smiling, but it's tough to tell how much he's kidding. We're pulling into school now, the place entirely dead, not even a car in the faculty lot. He turns into his usual spot, reaches into the back for his backpack, gets out, and starts walking across the desolate lot. I follow.</p> <p>"Four," he says. "So I realized, in spite of my great and terrible fabulousness, the play can't be about me. It must be about something even more fabulous: love. <u>The polychromic many-splendored dreamcoat of love in all its myriad glories</u>. And so it had to be revised. Also</p>	<p>ล่ะ?"</p> <p>"มันเป็นเสาหลักของความเจิดจรัสของชุมชนเลยล่ะ" ผมตอบเขา</p> <p>"ใช่ แน่นอนที่สุด" เขาบอกพร้อมยิ้มตอบ แต่เป็นเรื่องยากที่เดียวที่จะบอกว่าเขาล้อเล่นแค่ไหน ตอนนี่เรากำลังเลี้ยวเข้าไปที่โรงเรียน ไร้วีแววสิ่งมีชีวิต ไม่มีรถยนต์สักคันแม้แต่ตรงที่จอดของบุคคลากร เขาเลี้ยวเข้าจอดตรงช่องประจำ จากนั้นเอื้อมไปคว้า กระเป๋าเป้ ก้าวออกจากรถ และเริ่มเดินตัด ลานจอดรถที่ว่างเปล่า</p> <p>"ข้อ 4" เขาพูด "ฉันรู้ตอนนั้นเองว่าถึงแม้ฉันจะเรียดเวอร์แค่ไหน ละครเพลงจะเป็นเรื่องของฉันคนเดียวไม่ได้ มันจะต้องเป็นอะไรที่อลังการ งานสร้างยิ่งกว่านั้น... ความรักไงล่ะ <u>ความมดงาม หลากสีขวนฝันของความรักในแง่มุมความประเสริฐ เหลือคณา</u>³⁸ ฉันก็เลยต้องแก้บทใหม่ และก็ตั้งชื่อเรื่อง</p>	<p>38) เมื่อพูดถึงความรัก โทนี่ใช้ศัพท์ที่อลังการเกินกว่าประโยคอื่น ๆ ที่ปรากฏในส่วนเนื้อหาใกล้เคียง ทั้งนี้ จุดประสงค์หลักเพื่อยกฐานะ</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>retitled. And so I had to stay up all night. And I've been writing like crazy, writing a musical called <i>Hold Me Closer</i>. We'll need more sets than I thought. Also! Also! More voices in the chorus. The chorus must be like a fucking <i>wall</i> of song, you know?"</p> <p>“Sure, okay. What’s the fifth thing?”</p> <p>“Oh, right.” He wiggles a shoulder out of his backpack and slings it around to his chest. He unzips the front pocket, digs around for a moment, and then pulls out a rose made entirely of green duct tape. He hands it to me. “When I get stressed,” Tiny explains, “I get crafty. Okay. Okay. I’m gonna go to the auditorium and start blocking out some scenes, see how the new stuff looks onstage.”</p>	<p>ใหม่ และฉันก็เลยต้องตื่นทั้งคืน และฉันก็เขียนบทเหมือนคนเสียดสี เขียนละครเพลงเรื่อง <i>โฮลด์มีคโลสเซอร์</i> เราต้องการฉากมากกว่าที่ฉันคิดไว้ อีกอย่าง! อีกอย่าง! ต้องการคนเพิ่มในทีมประสานเสียง ทีมประสานเสียงจะต้องเหมือนกับ <i>กำแพง</i> เสียงเพลง แยกเข้าใจมั๊ย?”</p> <p>“ได้ โอเค แล้วข้อ 5 ละ?”</p> <p>“อ้อ ใช่” เขาสะบัดไหล่ออกจากเป้สะพายหลัง และแขวนมันไว้ตรงหน้าอก รูดซิปกระเป๋า ด้านหน้า ล้วงหาของอยู่สักพัก จากนั้นดึงดอกกุหลาบที่ทำจากเทปกาวสีเขียวออกมาและส่งให้ผม “เวลาฉันเครียด ฉันชอบทำงานฝีมือ” เขาอธิบาย “โอเค โอเค ฉันจะไปที่หอประชุมและเริ่มทำฉากใหม่ ดูว่าเวลาอยู่บนเวทีแล้วจะดูเป็นยังไงบ้าง”</p>	<p>ของ “ความรัก” ดังนั้น บทแปลควรสะท้อนความแตกต่างในการเลือกใช้ภาษาของตัวละครออกมาให้ชัดเจน</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I stop walking. “Um, do you need me to help or something?”</p> <p>He shake his head no. “No offense, Grayson, but what exactly are your theater credentials?”</p> <p>He’s walking away from me, and I try to stand my ground, but then finally chase after him up the steps to school, because I’ve got a burning question. “Then why the hell did you wake me up at five forty-three in the morning?”</p> <p>He turns to me now. It becomes impossible not to feel Tiny’s immensity as he stands over me, shoulders back, his width almost entirely blocking the school behind him, his body a bundle of tiny tremors. His eyes are open unnaturally wide, like a zombie’s. “Well, I</p>	<p>ผมหยุดเดิน “จ้ะ... มึงอยากให้อะไรช่วยอะไรมั๊ย?”</p> <p>เขาส่ายหน้าปฏิเสธ “ไม่ได้ว่านะเกรย์สัน แต่แกมีความเชี่ยวชาญเรื่องงานโรงละครแค่ไหนคะเพื่อน?”</p> <p>เขาเดินจากไป และผมพยายามยืนอยู่เฉย ๆ แต่ท้ายที่สุดก็วิ่งตามขึ้นบันไดไปเพราะมีคำถามคาใจ “ถ้าจ้ะมึงไปปลุกกูตั้งแต่ 5:43 น. ทำซากอะไร?”</p> <p>ตอนนี้เขาหันหน้ามาหาผม แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่รู้สึกถึงความมหึมาเมื่อเขายืนสูงค้ำหัวผม ไหล่พียงผาย ความกว้างของตัวเขาเกือบบังโรงเรียนที่ตั้งอยู่ด้านหลัง ร่างกาย และมัดกล้ามเนื้อของไทน์สั่นกระเพื่อม ดวงตาเขาเบิกกว้างผิดปกติ เหมือนกับซอมบี้ “ก็... ฉันต้องบอกเรื่องนี้กับ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
needed to tell <i>someone</i> ," he says. (หน้า 184 – 188)	ใครสักคนอะ” เขาตอบ	

บทที่ 17 ได้แก่ หน้า 257 – 262 รวม 6 หน้า

เนื้อหาภายในฉาก:

วิล เกรย์สัน ทะเลาะกับ ไทนี่ คูเปอร์ เรื่องที่ ไทนี่ พุดเรื่องส่วนตัวหลัง วิล และเขามักทั้ง วิล ในนาที่ที่มีอะไรที่น่าสนใจมากกว่าเข้ามา แต่ในท้ายที่สุด วิล เริ่มเข้าใจว่า การชื้อสตั๊ดกับความรู้จักของตนเองเป็นเรื่องสำคัญมากเพียงใด เขาจึงต้องการบอก ไทนี่ คูเปอร์ ว่าเขารัก ไทนี่ คูเปอร์ ในฐานะเพื่อนสนิทมากแค่ไหน วิล เกรย์สัน ตามมาเจอ ไทนี่ คูเปอร์ ซึ่งกำลังเศร้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เพิ่งสิ้นสุดลงกับ วิล เกรย์สัน อีกคนตรงที่นั่งริมสนามฟุตบอล วิล ได้บอกรัก ไทนี่ ในฐานะเพื่อนสนิท และบอกว่า ไทนี่ สำคัญกับเขาแค่ไหน

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>Finally, the dugout comes into view. And damned if he isn't sitting right in the middle of that wooden bench.</p> <p>I walk over. "Don't you have dress rehearsal?" He doesn't say anything until I sit down next to him on the cold wooden bench.</p> <p>"They need a run-through without me. Otherwise, they may mutiny. We'll do the dress a little later tonight."</p> <p>"So, what brings you to the visitors'</p>	<p>ในที่สุด ผมก็เห็นที่นั่งริมสนาม และถ้าเขาไม่ได้นั่งอยู่ตรงกลางที่นั่งไม้แล้วล่ะก็ผมคงโมโหพิลึก</p> <p>ผมเดินไปหาเขา "มึงมีซ้อมการแสดงจริงวันนี้ไม่ใช่หรือ?" เขาไม่ตอบ จนผมนั่งลงข้าง ๆ บนม้านั่งไม้เย็นเฉียบ</p> <p>"พวกเขาต้องซ้อมทั้งหมดโดยไม่มีฉัน หรือไม่ พวกเขาอาจก่อการยึดอำนาจ เราค่อยจัดการเรื่องชุดคืนนี้"</p> <p>"งั้นมึงมาตรงที่นั่งคนดูริมสนามทำไม?"</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>dugout?”</p> <p>“You remember after I first came out, you used to say, instead of like saying, ‘Tiny plays for the other team,’ you’d say, ‘Tiny plays for the White Sox.’”</p> <p>“Yeah. Is that homophobic?” I ask.</p> <p>“Nah,” he says. “Well, probably it is, but it didn’t bother me. Anyway, I want to apologize.”</p> <p>“For what?”</p> <p>Apparently, I’ve uttered the magic words, because Tiny takes a deep breath before he starts talking, as if --- fancy this --- he has a lot to say. “For not saying to your face what I said to Gary. I’m not gonna apologize for saying it, because it’s true. You and your damn</p>	<p>“จำได้มั๊ยตอนที่ฉันยอมรับว่าเป็นเกย์ แทนที่แกจะบอกว่า “ไทนี่ไม่ได้เล่นให้ทีมชายแท้” นายแกพูดว่า “ไทนี่เล่นให้กับทีมไวท์ซ็อกซ์”</p> <p>“จำได้ดี นั่นถือเป็นการไม่ชอบรักร่วมเพศ รีเปล่าวะ? ผมถาม</p> <p>“ไม่ใช่หรอก” เขาตอบ “ก็อาจจะ แต่มันก็ไม่กวนใจฉันสักเท่าไรหรอก ยังไงก็เถอะ ฉันอยากขอโทษ”</p> <p>“เรื่องอะไร?”</p> <p>ดูเหมือนว่าผมได้พูดคำมหัศจรรย์ เพราะไทนี่ สูดลมหายใจลึก ๆ ก่อนจะเริ่มพูด เหมือนกับว่าเขามีเรื่องราวมากมายเหลือเกินให้พูด “เรื่องที่ไม่พูดสิ่งที่ฉันพูดกับแกรีต่อหน้าแก ฉันจะไม่ขอโทษที่พูดแบบนั้นเพราะว่ามันเป็นเรื่องจริง แกกับกฏเฮงซวยพวกนั้น บางทีแกก็ติดสอยห้อยตามทั้งที่ไม่ได้รับเชิญ</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>rules. And you do get tag-alongy sometimes, and there's something a little Drama Queeny about your anti-Drama Queenyness, and I know I'm difficult but so are you and your whole put-upon act gets really old, and also you are so self-involved.”</p> <p>“<u>Said the pot to the kettle,</u>” I say, trying not to get pissed. Tiny is awfully talented at puncturing the love bubble I felt for him. Perhaps, I think, this is why he gets dumped so much.</p> <p>“Ha! True. True. I'm not saying I'm innocent. I'm saying you're guilty, too.”</p> <p>The couple walks out of my view. And then finally I feel ready to banish the quiver Tiny apparently thinks is weakness. I stand up so he</p>	<p>และบางทีแกก็ดราม่า เรื่องการไม่เอาดราม่าจนเกินเหตุ ฉันรู้ว่าฉันอยู่ด้วยยาก แต่การอยู่กับนายก็ไม่ง่ายนะยะ ทั้งเรื่องทีนายรู้สึกว่าคุณอื่นใช้ประโยชน์จากความเป็นคนดีของนายก็น่าเบื่อ แถมนายยังเป็นคนจมอยู่กับความคิดตัวเอง”</p> <p>“<u>ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง</u>³⁹” ผมตอบกลับพยายามระงับความโกรธ ไทนี่เก่งนักเรื่องทำลายความรักที่ผมรู้สึกกับเขา บางทีผมก็คิดว่านี่คือเหตุผลที่เขาถูกทิ้งอยู่บ่อย ๆ</p> <p>“ถูกคะ ถูก ฉันก็ไม่ได้บอกนี่ว่าฉันไม่ผิด แต่ฉันกำลังบอกว่าแกก็ผิดเหมือนกัน”</p> <p>คู่รักเดินลับสายตาผมไป จากนั้นในที่สุดผมก็รู้สึกพร้อมที่จะไล่อาการสั้นที่ไทนี่คิดว่าเป็นจุดอ่อนออกไป ผมยืนขึ้นเพื่อที่เขาจะมองมาที่ผม และผมจะ</p>	<p>39) “the pot calling the kettle black” เป็นสำนวนที่มีความหมายว่า คุณไม่ควรวิจารณ์คนอื่นเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวที่คน ๆ นั้นมี เมื่อเปรียบเทียบแล้วจะมีความคล้ายคลึงกับสำนวนไทยว่า “ว่าแต่เขาอิเหนาเป็นเอง”</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>has to look at me, and so I have to look at him, and for once, I'm taller. "I love you," I say.</p> <p>He tilts his fat lovable head like a confused puppy.</p> <p>"You are a terrible best friend," I tell him. "Terrible! You totally ditch me every time you have a boyfriend, and then you come crawling back when you're heartbroken. You don't listen to me. You don't even seem to <i>like</i> me. You get obsessed with the play and totally ignore me except to insult me to our friend behind my back, and you exploit your life and the people you say you care about so that your little play can make people love you and think how awesome you are and how liberated you are and how wondrously gay you are, but you know</p>	<p>ได้มองเขา และสักครั้งหนึ่งที่ผมจะตัวสูงกว่า "กูรักมึง"</p> <p>เขาเอียงหัวโตน่ารักของเขาเหมือนกับลูกหมาที่กำลังสับสน</p> <p>"มึงเป็นเพื่อนรักที่ห่วยแตก" ผมบอกเขา "ห่วยแตกที่สุด! มึงทิ้งกูทุกครั้งที่มึงมีแฟน และคลานกลับมาหากูตอนอกหัก มึงไม่ฟังกู มึงดูจะไม่ได้ชอบกูสักนิด มึงหมกมุ่นกับละครเพลงจนลืมกูไปสนิท ยกเว้นตอนที่ไปเมาท์กูลับหลังกับเพื่อน ๆ ของเรา แถมมึงยังหาประโยชน์จากชีวิตของมึงกับผู้คนที่มีมึงพูดว่ามึงห่วงใย เพื่อที่ละครเพลงเล็ก ๆ ของมึงจะทำให้คนรักมึงและคิดว่ามึงเจ๋งแค่ไหน หัวก้าวหน้าแค่ไหน เป็นเกย์ที่เยี่ยมยอดแค่ไหน แต่มึงรู้อะไรมั๊ย? การเป็นเกย์ไม่ใช่ข้ออ้างที่จะทำให้ตัวเองสวย"</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>what? Being gay is not any excuse for being a dick.</p> <p>“But you’re one of my speed dial and I want you to stay there and I’m sorry I’m a terrible best friend, too, and I love you.”</p> <p>He won’t stop it with the turned head.</p> <p>“Grayson, are you coming out to me? Because I’m, I mean, don’t take this personally, but I would sooner go straight than go gay with you.”</p> <p>“NO. No no no. I don’t want to <i>screw</i> you. I just love you. When did who you want to screw become the whole game? Since when is the person you want to screw the only person you get to love? It’s so stupid, Tiny! I mean, Jesus, who even gives a fuck about sex?! People act like it’s the most important thing</p>	<p>“แต่มีงก็เป็นหนึ่งในคนที่กูเม้มในเบอร์โทรด่วน และกูอยากให้มีงอยู่ตรงนั้นเสมอ กูก็ขอโทษที่เป็นเพื่อนรักที่ห่วยแตกเหมือนกัน และกูก็รักมีง”</p> <p>เขาจะไม่หยุดเพียงเพราะไถนี้หันหน้าหนี</p> <p>“วิล แกกำลังจะบอกว่าแกเป็นเก้งหรือ? เพราะว่าฉัน แบบว่า ไม่ได้ว่านะ แต่ฉันว่าให้ฉันกลับเป็นชายแท้จะเร็วกว่าให้ฉันเป็นเกย์แล้วจีบแก”</p> <p>“ไม่ ไม่ ไม่ ไม่ กูไม่ได้อยาก<u>ซั่ม</u>⁴⁰มีง กูแค่รักมีง ตั้งแต่เมื่อไหร่กันที่คนที่มีงอยากอึบกลายเป็นเรื่องสำคัญสุดวะ? ตั้งแต่เมื่อไหร่กันที่คนที่มีงอยากอึบกลายเป็นคนเดียวที่มีงรัก? นั่นโง่บรมเลยไถนี้!</p> <p>แบบว่า ให้ตายเถอะ ใครสนใจเรื่องเซ็กส์เฮงชวยล่ะ?! ใคร ๆ ทำเหมือนว่ามันเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่มนุษย์ทำได้ ไม่เอาหน้า เป็นไปได้หรือที่สิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึก</p>	<p>40) “ซั่ม” เป็นคำศัพท์แสลงกลุ่มรักร่วมเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ ในปัจจุบัน ศัพท์คำนี้เริ่มเป็นที่นิยมในวงกว้างทั้งกลุ่มรักร่วมเพศและกลุ่มรักต่างเพศ</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>humans do, but come on. How can our sentient fucking lives revolve around something <i>slugs</i> can do. I mean, who you want to screw and whether you screw them? Those are important questions, I guess. But they're <i>not</i> that important. You know what's important? Who would you die for? Who do you wake up at five forty-five in the morning for even though you don't even know why he needs you? Whose drunken nose would you pick?!</p> <p>I'm shouting, my arms whirling with gesticulations, and I don't even notice until I run out of important questions that Tiny is crying. And then softly, the softest I've ever heard Tiny say anything, he says, "If you could write a play about anybody ..." and then his voice trails off.</p>	<p>อย่างเราจะมีชีวิตอยู่เพื่อบางอย่างที่แม้แต่ทากก็ทำได้แบบว่า แค่คิดว่ามึงอยากเจอกับใครและจะทำยังไง? ฉันทงเดว่าพวกนั้นเป็นคำถามสำคัญสินะ จริง ๆ มันทง <i>ไม่ได้</i> สำคัญขนาดนั้นเลย มันทงรู้มัยอะไรที่สำคัญ? ใครที่มิงจะยอมตายแทน? ใครที่มิงจะยอมลุกขึ้นมา ตอน 5:45 น. ทั้ง ๆ ที่มิงไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเขาต้องการมิงไปทำไม? ใครที่มิงจะดูแลตอนที่มันเมาแเอ่ไม่รู้เรื่อง?!</p> <p>ผมตะโกน แขนสองข้างออกท่าทาง และผมไม่ได้สังเกตเห็นด้วยซ้ำว่าไทนี่กำลังร้องไห้ จนผมหมดคำถาม จากนั้นไทนี่พูดด้วยเสียงแผ่วเบา เบากว่าครั้งไหน ๆ ที่ผมเคยได้ยิน เขาพูดว่า "หากแกเลือกเขียนบทละครเกี่ยวกับคนสักคนได้ ..." และเสียงเขาก็ขาดหายไป</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>I sit down next to him, put my arm around him. “Are you okay?”</p> <p>Somehow, Tiny Cooper manages to contort himself so that his massive head cries on my narrow shoulder. And after a while he says, “Long week. Long month. Long life.”</p> <p>He recovers quickly, wiping his eyes with the popped collar of the polo shirt he’s wearing beneath a striped sweater. “When you date someone, you have the markers along the way, right: You kiss, you have The Talk, you say the Three Little Words, you sit on a swing set and break up. You can plot the points on a graph. And you check up with each other along the way: Can I do this? If I say this, will you say it back?”</p>	<p>ผมนั่งลงข้าง ๆ จากนั้นเอาแขนโอบเขาไว้ “มึงโอเคนะ?”</p> <p>ไทนี่ คูเปอร์จัดการบิดตัวจนหัวขนาดมหึมาของเขาสามารถซบร่องไหบนไหล่แคบของผมจนได้ หลังจากพักหนึ่งเขาพูดขึ้นว่า “สัปดาห์ที่ยาวนาน เดือนที่ยาวนาน ชีวิตที่ยาวนาน”</p> <p>เขาหายสะอึกสะอื้นอย่างรวดเร็ว ปาดน้ำตา ด้วยปกเสื้อโปโลที่ตั้งขึ้นซึ่งเขาสวมอยู่ใต้สเวตเตอร์ลายทาง “เมื่อมึงเดทกับใครสักคน มึงจะมีขั้น ความสัมพันธ์ไ่มั้ย มึงจูบ มึงคุยเรื่องความสัมพันธ์ มึงบอกรัก มึงนั่งบนชิงช้า และเลิกกัน มึงสามารถจุด แต่ละชั้นบนกราฟความสัมพันธ์ และมึงเช็คกับ อีกฝ่ายได้ตลอดว่า มึงทำอันนี้ได้มั้ย? ถ้ามึงพูดแบบนี้ แล้วอีกฝ่ายจะตอบว่ายังไง?”</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>“But with friendship, there’s nothing like that. Being in a relationship, that’s something you choose. Being friends, that’s just something you are.”</p> <p>I just stare out at the ball field for a minute. Tiny sniffles. “I’d pick you,” I say. “Fuck it, I <i>do</i> pick you. I want you to come over to my house in twenty years with your dude and your adopted kids and I want our fucking kids to hang out and I want to, like, drink wine and talk about the Middle East or whatever the fuck we’re gonna want to do when we’re old. We’ve been friends too long to pick, but if we could pick, I’d pick you.”</p> <p>“Yeah, okay. You’re getting a little feelingsy, Grayson,” he says. “It’s kinda</p>	<p>“แต่สำหรับมิตรภาพ มันไม่มีอะไรเหมือนกันเลย การมีความสัมพันธ์มันเป็นสิ่งที่มึงเลือก แต่การเป็นเพื่อนมันคือสิ่งที่มึงเป็น”</p> <p>ผมแค่จ้องออกไปที่สนามบอลเพียงไม่กี่นาที ไทนี่สูดน้ำมูก “กูเลือกมึง” ผมพูด “ให้ตายสิ กูเลือกมึง ในอีก 20 ปี กูยังอยากให้มึงมาที่บ้านพร้อมแฟนหนุ่มกับลูก ๆ ที่มึงรับเลี้ยง กูอยากให้ลูก ๆ ของพวกเราเป็นเพื่อนกัน กูอยากดื่มไวน์ และพูดคุยเกี่ยวกับตะวันออกกลาง หรือแม่งอะไรก็ตามที่เราอยากทำตอนแก่ กูกับมึงเป็นเพื่อนกันมานานเกินกว่าที่จะเลือก แต่ถ้ากูเลือกได้ กูจะเลือกมึง”</p> <p>“ใช่ โอเค่ แกชักเริ่มมีอาการเกินไปละ เกรย์สัน ฉันเริ่มประสาทเสียแล้วสิ” เขาพูด</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>freaking me out.”</p> <p>“Got it.”</p> <p>“Like, don’t ever say you love me again.”</p> <p>“But I do love you. I’m not embarrassed about it.”</p> <p>“Seriously, Grayson, stop it. You’re making me throw up in the back of my mouth a little.”</p> <p>I laugh. “Can I help with the play?”</p> <p>Tiny reaches into his pocket and produces a neatly folded piece of notebook paper and hands it to me. “I thought you’d never ask,” he says, smirking.</p> <p>Will (and to a lesser extent Jane),</p> <p>Thank you for your interest in assisting</p>	<p>“เข้าใจแล้ว”</p> <p>“แล้วอย่าพูดว่าแ่รักฉันอีก”</p> <p>“แต่กูรักมึงจริง ๆ และกูไม่อายเรื่องนี้ด้วย”</p> <p>“จริง ๆ นะยะเกรย์สัน พอเลย แกทำให้ฉันเริ่มรู้สึกอยากอ้วกนิด ๆ แล้ว”</p> <p>ผมหัวเราะ “มีอะไรให้ช่วยเกี่ยวกับละครเพลงมั๊ย?”</p> <p>ไทน์เอื้อมไปที่กระเป๋ากางเกง หยิบกระดาษสมุดที่พับอย่างดีและยื่นให้ผม “คิดว่าแกจะไม่ถามซะแล้ว” เขาตอบพลางยิ้ม</p> <p>ถึง วิล (และถึงเจน)</p> <p>ขอบคุณที่พวกเธอสนใจช่วยฉันกับการแสดง</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>me in the run-up to <i>Hold Me Closer</i>. I would greatly appreciate it if you would both be back stage opening night to assist with costume changes and to generally calm cast members (okay, let's just say it: me). Also, you'll have an excellent view of the play.</p> <p>Also, the Phil Wrayson costume is excellent as is, but it'd be even better if we had some Will Graysonish clothes for Gary to wear.</p> <p>Furthermore, I thought I would have time to make a preshow mix in which the odd-numbered tracks are punk rock and the even-numbered tracks are from musicals. I will not, in fact, have time to do this; if you do, it would be truly fabulous.</p> <p>You are a cute couple, and it was my distinct</p>	<p>สำคัญ “โฮลด์มีคโลสเซอร์”ที่กำลังใกล้เข้ามา ฉันจะชอบใจมาก ๆ ถ้าพวกเธอทั้งสองคนอยู่ฝ่ายหลังฉากในคืนเปิดการแสดงเพื่อช่วยเรื่องการเปลี่ยนเสื้อผ้าและช่วยปลอบขวัญนักแสดง (โอเค พูดตรง ๆ ก็คือฉันเอง) และพวกเธอยังได้ดูการแสดงจากมุมที่ดีที่สุดอีกด้วย</p> <p>อีกอย่างหนึ่ง เสื้อผ้าของฟิล เวย์สันก็ดีเยี่ยมอยู่แล้ว แต่มันจะดียิ่งกว่านี้ถ้าเรามีเสื้อผ้าแบบ วิล เกรย์สันไว้ให้แกรี่สวม</p> <p>นอกจากนี้ ฉันคิดว่าฉันยังพอมีเวลาทำเพลงสำหรับเปิดก่อนการแสดงที่ผสมระหว่างแทร็กเลขคี่ที่เป็นเพลงพังก์ร็อก และแทร็กเลขคู่ที่เป็นละครเพลงเอาเข้าจริงฉันก็คงไม่มีเวลาทำเรื่องนี้ แต่ถ้าพวกเธอพอทำได้ นั้นจะเจิดมาก ๆ</p> <p>พวกเธอเป็นคู่ที่น่ารัก และฉันดีใจจริง ๆ ที่ได้จับคู่</p>	

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>pleasure to set you up, and I do not in any way resent either of you for failing to have thanked me for making your love possible.</p> <p>I remain ...</p> <p><u>Your faithful matchmaker and servant.</u></p> <p><u>Toiling alone and newly single in an ocean of pain so that some light may be brought into your lives ...</u></p> <p>Tiny Cooper</p> <p>I laugh while I read it, and Tiny laughs, too, nodding his head, appreciating his own awesome.</p> <p>“I’m sorry about the other Will Grayson,” I say.</p> <p>His smile folds in upon itself. His response seems directed more toward my</p>	<p>ให้กับพวกเธอ และฉันไม่รู้สึกโกรธสักนิดเดียวที่ไม่มีคนไหนขอบคุณฉันที่ทำให้ความรักของพวกเธอเกิดขึ้น</p> <p>ฉันยังคงเป็น ...</p> <p><u>พ่อสื่อและข้ารับใช้ที่ซื่อสัตย์</u></p> <p><u>ทำงานหนักเพียงลำพัง และเพ็งกลายเป็นโสดท่ามกลางมหาสมุทรแห่งความปวดร้าว เพื่อที่จะนำแสงสว่างมาสู่วิตของพวกเธอ ...⁴¹</u></p> <p>ไทนนี่ คูเปอร์</p> <p>ผมหัวเราะขณะที่อ่านมัน ไทนนี่ก็หัวเราะเหมือนกัน พลังพยักหน้าด้วยความพอใจกับความยอดเยี่ยมของตัวเอง</p> <p>“เสียใจด้วยเรื่องวิล เกรย์สันอีกคน” ผมบอก</p> <p>เขาหุบยิ้มลง การตอบสนองของเขาดูจะเป็นผลโดยตรงจากชื่อของผมมากกว่าจากตัวผม</p>	<p>41) เนื้อหาส่วนนี้ไทนนี่เลือกใช้ภาษาที่อลังการ ทั้งในแง่ของการเลือกคำศัพท์ และการเปรียบเทียบเปรียบเทียบเปรยความเจ็บปวดที่มีมหาศาลกับมหาสมุทรซึ่งเป็นลักษณะของการกล่าวเกินจริง ผู้วิจัยจึงแปลให้เนื้อหาส่วนนี้มีความอลังการกว่าเนื้อหาที่ปรากฏก่อนหน้าและส่วนที่ตามมา ทั้งนี้การใช้ไทนนี่เลือกใช้ภาษาลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Babuscio ที่ว่า การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศเป็นการแสดงท่าทีต่อโลกภายนอกได้ ความเป็นสุนทรียภาพ กล่าวคือ การใช้ภาษาดังกล่าวเพื่อปกป้องตัวตนภายในจากโลกแห่งความเป็นจริงหรือสถานการณ์ที่โหดร้าย รวมถึงการช่วยสื่อ</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
<p>namesake than me. “There’s never been anybody like him.”</p> <p>I don’t trust the words as he says them, but then he exhales through pursed lips, his sad eyes squinting at the distance, and I believe him.</p> <p>“I should probably get started on this, eh? Thanks for the backstage invite.”</p> <p>He gets up and starts nodding like he sometimes does, the repetitive nodding that tells me he’s convincing himself of something. “Yeah, I should get back to infuriating the cast and crew with my tyrannical direction.”</p> <p>“I’ll see you tomorrow then,” I say.</p> <p>“And all the other days,” he says, patting me too hard between the shoulder</p>	<p>“ไม่มีใครเหมือนเขา”</p> <p>ผมไม่เชื่อคำพูดของไทนี่ตอนที่เขาพูดมันออกมา แต่หลังจากนั้นเขาถอนหายใจผ่านริมฝีปากที่ปิดสนิท ตาเศร้าของเขาชำเลื่องมองไปยังที่ ๆ ห่างไกลออกไป และผมก็เชื่อเขา</p> <p>“คุณควรเริ่มงานได้แล้ว ใช่มั้ย? ขอบใจสำหรับคำเชิญให้เป็นฝ่ายหลังเวที”</p> <p>เขายืนขึ้นและพยักหน้าเหมือนที่บางครั้งเขาทำ การพยักหน้าซ้ำ ๆ ที่บอกผมว่า เขากำลังพยายามชักจูงตัวเองเกี่ยวกับบางเรื่อง “ใช่ ฉันก็ควรกลับไปกวนโมโหนักแสดงและทีมงานด้วยคำสั่งแบบเผด็จการของฉัน”</p> <p>“ฉันเจอกันพรุ่งนี้” ผมพูด</p> <p>“และวันต่อ ๆ ไป” เขาตอบ พร้อมตบบ่าทั้งสองข้างของผมแรงจนเกินเหตุ</p>	<p>ความหมายและแสดงอารมณ์ความรู้สึก ที่จะสามารถช่วยให้โลกแห่งความเป็นจริงน่าอภิมรณะและมีสุนทรียภาพกว่าที่เป็นอยู่</p>

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	คำอธิบาย
blades. (หน้า 257 – 262)		

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปประเด็นการศึกษา

เดิมทีเมื่อผู้วิจัยเลือกแปลวรรณกรรมเรื่อง *วิด เกรย์สัน, วิด เกรย์* ลักษณะภาษาที่ผู้วิจัยได้วางไว้สำหรับ ไทนี่ คูเปอร์ ซึ่งเป็นตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศนั้น คือภาษาเฉพาะกลุ่มของเกย์ที่มีลักษณะเป็นหญิงหรือ “กระเทย” เนื่องจากในขณะนั้นผู้วิจัยมุ่งไปที่การใช้ภาษาที่ผู้อ่านฉบับแปลจะสามารถรับรู้ได้โดยทันทีว่าตัวละครดังกล่าวเป็นกลุ่มรักร่วมเพศโดยตั้งบนพื้นฐานของภาพลักษณ์ที่สังคมไทยมีเมื่อก้าวถึงกลุ่มรักร่วมเพศแบบชายรักชายดังที่เห็นได้จากสื่อต่าง ๆ ทั้งทางภาพยนตร์และหนังสืออย่าง *บันทึกของตุ๊ด* อีกทั้งการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มดังกล่าวยังช่วยให้การจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศกับกลุ่มรักเพศตรงข้ามนั้น เป็นเป็นได้อย่างง่ายดายและชัดเจน

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้แปลได้ศึกษาแนวคิดเรื่อง ภาษาศาสตร์และการสร้างบุคลิกลักษณะของตัวละครของวัลยา วิวัฒน์ศร ซึ่งได้เสนอว่า ลักษณะต่าง ๆ ของตัวละครที่ผู้เขียนกำหนดไว้ไม่ว่าจะเป็นลักษณะภายนอก ชื่อ อายุ ความเป็นมา และลักษณะเฉพาะ เช่น ความพิการ ตลอดจนการใช้ภาษานั้นล้วนแต่มีส่วนในการประกอบสร้างบุคลิกของตัวละครทั้งสิ้น แนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามที่ว่า การแปลบทพูดของไทนี่ คูเปอร์ให้ออกไปในทาง “สาวแตก” นั้นจะตรงกับบุคลิกลักษณะของตัวละครที่ผู้เขียนเจตนาไว้หรือไม่ หรือการแปลในลักษณะดังกล่าวจะเป็นการเหมารวมเนื่องจากภพมายาคติที่เราสร้างขึ้นต่อคนกลุ่มนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเริ่มต้นที่การวิเคราะห์การจัดกลุ่มรักร่วมเพศชายโดยพิจารณาจากปัจจัยด้าน 1) ความสัมพันธ์ระหว่างเอกลักษณ์ทางเพศ 2) ความพอใจทางเพศ และ 3) บทบาททางเพศในเพศชาย โดยอิงจากแนวคิดของ Harry และ Devall พบว่า กลุ่มรักร่วมเพศแบบชายรักชายสามารถจำแนกได้เป็น เกย์ที่มีลักษณะผู้ชาย เกย์ที่มีลักษณะผู้หญิง และผู้รักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะต่าง ๆ ที่ผู้เขียนบรรยายไทนี่ คูเปอร์ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าตัวละครดังกล่าวนั้นอยู่ระหว่างเกย์ที่มีลักษณะผู้ชายและเกย์ที่มีลักษณะผู้หญิง กล่าวคือ ลักษณะการแต่งกายนั้นเป็นชายและการแสดงออกโดยทั่วไปไม่ตุงตุง แต่ในขณะเดียวกันวิธีการพูดเจือด้วยลักษณะของความเป็นหญิงอยู่บ้าง เช่น การพูดจาด้วยลีลาผู้หญิงถึงผู้หญิง การจิกกัด หรือการพูดให้เกิดภาพพจน์เกินจริง จึงจะเห็นได้ว่า ในการแปลบทพูดของตัวละครไทนี่ คูเปอร์ ผู้วิจัยไม่ได้แปลให้มีลักษณะ “สาว” มากเทียบเท่ากับในนิยายเรื่อง *บันทึกของตุ๊ด* ซึ่งตัวละครเป็นเกย์ที่ลักษณะผู้หญิงอย่าง ผู้วิจัยจึงมองว่าการแปลในลักษณะเช่นนั้นจะเป็นการแปลที่เกินกว่าบุคลิกของตัวละครที่ผู้เขียนได้กำหนดไว้ ดังนั้น การวิเคราะห์ตัวละครโดยละเอียดและกำหนดบุคลิกของตัวละครอย่างเหมาะสมตาม

จุดประสงค์ของผู้เขียนนั้น ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดว่าบทแปลนั้นควรมีลักษณะอย่างไรจึงจะมีความเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละครมากที่สุด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาทัศนคติทางวัฒนธรรมย่อย ตัวกระตุ้น และความต้องการ ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักชายขึ้นมาโดยอิงจากแนวคิดของ แจ็ค บาบัสซิโอ ที่เสนอว่า ภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักชายนั้นเป็นอีกกลยุทธ์หนึ่งที่คนกลุ่มนี้ใช้เพื่อรับมือกับความกดดันของสังคมที่ขีดเส้นไว้ว่า อะไรคือ “ความปกติ” และกีดกันคนที่แตกต่างจากมาตรฐานดังกล่าวออกไป จนกลายเป็นบุคคลชายขอบ โดยกลยุทธ์ดังกล่าวประกอบด้วย

- 1) การวิพากษ์สังคมด้วยการประชด (Irony)
- 2) ท่าทีต่อโลกภายใต้ความเป็นสุนทรียภาพ (Aestheticism)
- 3) การจำลองต่อสังคมด้วยการเล่นบทที่ถูกคาดหวัง (Theatricality) และ
- 4) กลยุทธ์รับมือด้วยอารมณ์ขัน (Humor)

เมื่อพิจารณาภาษาที่ตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศใช้ตามแนวคิดของبابัสซิโอ ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นภาษาเฉพาะกลุ่มได้อย่างมีมิติมากขึ้น กล่าวคือ ครั้งแรกที่ผู้วิจัยอ่านตัวบทเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* บทสนทนาต่าง ๆ ที่ได้เห็นก็เป็นไปอย่างฉาบฉวย เป็นการสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละครเพื่อให้เรื่องราวดำเนินไปในทิศทางที่ผู้เขียนวางไว้ แต่แนวคิดของبابัสซิโอ ทำให้ผู้วิจัยเรียนรู้ที่จะมองลึกไปถึงเจตนาของตัวละครในแง่ที่ว่า รูปแบบภาษาที่ตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศเลือกใช้นั้นไม่ได้เป็นเพียงแค่การมุ่งโต้ตอบกับคู่สนทนาเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันมันยังสามารถเป็นการสนับสนุนการโจมตีปทัสถานฐานบางอย่างของสังคมได้อย่างแยบยล โดยไม่ก่อให้เกิดการต่อต้านจากสังคมโดยรวม ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเพื่อนร่วมชั้นของวิล เกรย์สัน และ ไทนี่ คูเปอร์ เข้าใจผิดว่า ไทนี่สารภาพรักกับวิล กลางห้องเรียนและเริ่มล้อเลียนวิล แทนที่ไทนี่จะรู้สึกไม่สบายใจกับการถูกกล่าวหาและรีบอธิบายกับทุกคนว่านั่นเป็นเรื่องเข้าใจผิด เขากลับแสดงบัลเลต์และบอกว่าวิลสำคัญสำหรับเขาแค่ไหนหนึ่งการแสดงออกในลักษณะดังกล่าวก็เป็นการต่อต้านความเชื่ออย่างไม่มีเหตุผลที่คนภายนอกกลุ่มมองว่า เกย์ไม่สามารถเป็นเพื่อนกับชายแท้ได้ โดยไม่ทำให้สังคมเกิดการต่อต้าน

เมื่อผู้วิจัยเริ่มลงมือแปลวรรณกรรมเรื่อง *วิล เกรย์สัน*, *วิล เกรย์สัน* ประเด็นปัญหาอีกประการหนึ่งที่พบก็คือ **ความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมตะวันตก และกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมไทย** ด้วยบริบททางประวัติศาสตร์ของกลุ่มรักร่วมเพศในสังคมตะวันตกที่มีมาอย่างยาวนานนั้น จึงไม่แปลกที่เราจะเห็นคนกลุ่มนี้แสดงอัตลักษณ์ทางเพศอย่างเปิดเผยและมีบทบาทหน้าที่หลากหลายในสังคม ทำให้ภาพลักษณ์ของคนกลุ่มดังกล่าวมีทั้งที่ตลกขบขัน เป็นตัวละครที่สร้างสีสันในภาพยนตร์ ซีรีส์ หรือสื่อต่าง ๆ ภาพลักษณ์สุดหรูมีระดับอย่าง Karl Lagerfeld ดีไซน์เนอร์ชื่อดัง หรือภาพลักษณ์จริงจังอย่าง Jared Polis สมาชิกวุฒิสภาประจำมลรัฐโคโลราโด ดังนั้น ภาพลักษณ์ที่ผู้อ่านในวัฒนธรรมต้นทางมีต่อไทนี่ คูเปอร์นั้น จึงมีความเป็นไปได้กว้างกว่า เพราะในสังคมของพวกเขาก็มีตัวอย่างให้เห็น เช่นเดียวกับบทพูดของ

ไถนี่ คุเปอร์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้อ่านในวัฒนธรรมต้นทางก็มีแนวโน้มที่จะเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตัวละครกล่าวได้มากกว่า แต่เมื่อมีการแปลมาสู่ภาษาปลายทางในวัฒนธรรมปลายทางก็เกิดคำถามที่ว่าผู้อ่านฉบับแปลจะสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตัวละครกล่าวได้มากน้อยเพียงใด เนื่องจากภาพลักษณ์ที่สังคมไทยมีต่อกลุ่มรักร่วมเพศยังคงเน้นไปที่ความตลกขบขันเป็นหลัก ดังที่เห็นจากภาพยนตร์เรื่อง *หอแต้วแตก* และละครเรื่อง *ไดอารี่ตุ๊ดซี่ส์ เดอะ ซีรีส์* จะทำอย่างไรเพื่อให้ตัวละครไถนี่ คุเปอร์ไม่ได้เป็นเพียงแค่ตัวละครขำขันที่มีบทบาทในการสร้างเสียงหัวเราะอย่างฉาบฉวย แต่แสดงมิติความซับซ้อนของตัวละครที่มีทั้งความสุข ความเศร้า การเล่นสนุก หรือความจริงจัง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และสัมผัสถึงเลี้ยวหนึ่งของชีวิตบุคคลรักร่วมเพศที่มีความซับซ้อนและต้องเผชิญปัญหาเช่นเดียวกับทุก ๆ คน ซึ่งเป็นสิ่งที่คนทุกคนไม่อาจหลีกเลี่ยง ไม่ว่าจะเป็กลุ่มรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศก็ตาม

สิ่งที่ผู้วิจัยนำมาขดเชยความแตกต่างนี้ก็คือ **การแปรของภาษาตามเรื่องทีพูดและกาลเทศะ** ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์สังคมที่ว่า โดยทั่วไปแล้วผู้พูดมักจะทำนึ่งถึงเรื่องทีพูดและสถานการณ์ เพื่อทีจะเลือกใช้รูปภาษาทีเหมาะสม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญกับสิ่งที่ตัวละครจะพูดและสถานการณ์ภายในตัวบท เป็นต้นว่า เมื่อตัวละครไถนี่ คุเปอร์พูดกับเพื่อนตามปกตินั้นรูปแบบภาษาก็เป็นในเชิงสนุกสนาน อาจมีการหยอกล้อและใช้คำสแลงบ้างตามความเหมาะสมและผู้วิจัยยังเลือกใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มเพื่อสะท้อนถึงอัตลักษณ์ของตัวละคร ส่วนในสถานการณ์ทีไถนี่ใช้ภาษาทีมีสุนทรียภาพเพื่อเพิ่มอรรถรสในการสนทนาและช่วยให้ผู้ฟังจินตนาการภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น เมื่อไถนี่พูดถึงตัวละครแฟนเก่าของเจน ผู้เขียนใช้เครื่องมือด้านภาษาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านจินตนาการตามว่าชายหนุ่มคนนีห่อเหิดและน่าหลงใหลเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นถ้อยคำทีสามารถสร้างภาพ หรือการใช้คำพูดเกินจริงหรืออติพจน์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสร้างบทแปลทีมีรูปแบบสอดคล้องกัน แต่เมื่อตัวละครอยู่ในสถานการณ์ตึงเครียดและการใช้คำสแลงในตัวบทต้นฉบับลดลง ผู้วิจัยก็จะใช้ภาษาอีกรูปแบบหนึ่งเพือคงความจริงจังของบทสนทนาไว้

จากการแปลวรรณกรรมเรื่อง *วิด เกรย์สัน, วิด เกรย์สัน* ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ในการทีจะแปลบทพูดของตัวละครกลุ่มรักร่วมเพศได้อย่างเหมาะสมนั้น การศึกษาลักษณะของภาษาเฉพาะกลุ่มเพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ เพราะการมองข้ามขั้นตอนการทำความเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครซึ่งเป็นเสมือนตัวต่อทีจะประกอบสร้างขึ้เป็นบุคลิกลักษณะของตัวละครทีสมบูรณ์ดังเช่นภาพทีผู้เขียนมีนั้น อาจนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนในการแปลตัวบท ดังนั้น การวิเคราะห์บุคลิกของตัวละครโดยละเอียดและกำหนดบุคลิกของตัวละครอย่างเหมาะสมจะจึงมีบทบาทสำคัญเฉกเช่นเดียวกับการพิจารณาความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศในบริบททางวัฒนธรรมต้นทางและวัฒนธรรมปลายทางว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และผู้แปล

ในฐานะที่เป็นตัวกลาง จะทำอย่างไรเพื่อจะมั่นใจได้ว่า บทแปลจะสามารถสื่อความและให้อรรถรสได้เทียบเท่ากับต้นฉบับ ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้ผู้แปลสามารถสร้างบทแปลได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ดี บทแปลนี้เป็นเพียงภาพสะท้อนของภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศในปัจจุบัน (พ.ศ. 2560) เมื่อเวลาเปลี่ยนไปภาษาเฉพาะกลุ่มดังกล่าวก็ย่อมมีการแปรเปลี่ยนเช่นเดียวกัน คำศัพท์บางคำที่ใช้ อาจไม่ได้รับความนิยมและสูญหายไปตามกาลเวลา ในขณะที่เดียวกันก็อาจมีคำใหม่ ๆ ที่ได้รับความนิยมเข้ามาแทนที่ เพราะภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศก็เหมือนภาษาอื่น ๆ ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

บรรณานุกรม

ภาษาอังกฤษ

- Al Zwiars, MSW and RSW. Healing the wounds of prejudice. LGBT issue of Visions Journal, pp.10-11. 2009.
- Babuscio, Jack. The cinema of camp (aka camp and the gay sensibility).
In Camp: Queer aesthetics and the performing subject: A reader, pp. 117-135.
University of Michigan Press, 1999.
- Cameron, Deborah, and Kulick, Don. Sexuality as Identity: Gay and Lesbian Language.
Language and Sexuality, pp. 74–105. Cambridge: Cambridge University Press,
2003.
- Christenbury, Leila. Making the Journey : Being and Becoming a Teacher of English Language Arts. Portsmouth, New Hampshire: Heinemann, 1994.
- Coats, K., Wolf, S., Enciso, P. A., & Jenkins, C. (Eds.). Handbook of Research on Children's and Young Adult Literature. New York: Routledge. 2011.
- Donna Niday. English 394: Young Adult Literature. [online]. 2000. Available from:
<http://www.public.iastate.edu/~dniday/394syllabuss99.html>
- Green, John & Levithan, David. Will Grayson, Will Grayson. New York: Speak, 2011.
- Harry, J., & DeVall, W. The social organization of gay males. New York: Praeger, 1978.
- Hayes, Joseph J. Gayspeak. Quarterly Journal of Speech 62.3 (1976): 256-266.
- John Green (author). [Online]. 2015. Available from:
[https://en.wikipedia.org/wiki/John_Green_\(author\)](https://en.wikipedia.org/wiki/John_Green_(author)) [2016, July 10]
- Lakoff, Robin. Language and Woman's Place. In Language in Society 2: pp. 45-80.
Cambridge University Press, 1973.
- Lo, Malinda. 2014 LGBT YA by the Numbers. [Online]. 2014. Available from:
<http://www.malindalo.com/2014/12/2014-lgbt-ya-by-the-numbers/>
- Marler, Regina. Under the Spotlight. [Online]. 2010. Available from:
http://www.nytimes.com/2010/06/20/books/review/Marler-t.html?_r=0
[2014, October 26]
- McLeod, S. Erik Erikson. [Online]. 2008. Available from:
<http://www.simplypsychology.org/Erik-Erikson.html> [2017, January 10]
- NOBullying.com. LGBT Bullying Statistics. [Online]. 2016. Available from:

<https://nobullying.com/lgbt-bullying-statistics/> [2017, January 10]

Ranzato, Irene. Gayspeak and gay subjects in audiovisual translation: strategies in Italian dubbing. *Meta: Journal des traducteurs Meta:/Translators' Journal* 57.2, pp. 369-384. 2012.

Sim, Andrea D. *Gayspeak*. [Online]. 2015. Available from:

http://www.glbqtarchive.com/ssh/gayspeak_S.pdf [2017, April 10]

Will Grayson, Will Grayson FAQ. [Online]. 2015. Available from:

<http://www.johngreenbooks.com/will-grayson-faq> [2014, October 25]

ภาษาไทย

ซ่า บันเทิงของตุ๊ด. บันเทิงของตุ๊ด. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: อิงค์ ปียอนด์ บุ๊คส์, 2557.

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. การศึกษาเกย์ในสังคมไทย : 5 ทศวรรษของการสร้างความรู้. [ออนไลน์].

แหล่งที่มา: <http://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/6>

[16 ตุลาคม 2559]

บงกชกร ทองสุก. ศึกษาคำศัพท์เฉพาะกลุ่มของสังคมเพศที่สามในนวนิยายไทย. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2553.

ประภาพรพรณ วงศาโรจน์. การพัฒนาเอกลักษณ์รักร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น (Homosexual Identity Formation Among Teenagers). วิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

พิเศษ สอาดเย็น. การแปลบทละครเรื่อง Angels in America: แนวทางการแปลด้วยทิวทัศน์
ด้านภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมชาย (camp). สารนิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต.

สาขาวิชาการแปลและการล่าม คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558.

ไร้สาระนุกรม. ฮิดอกทอง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://th.encyclopedia.info/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B5%E0%B8%94%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%97%E0%B8%AD%E0%B8%87>

[12 ธันวาคม 2559]

วรรณภา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

วัลยา วิวัฒน์ศร. การแปลวรรณกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

วัลลภ ปิยะมโนธรรม. คุยกับนักจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2532.

วิทยากร เชียงกุล. จิตวิทยาวัยรุ่น ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: สายธาร, 2552.

สุนันทา ไสรัจจ์. ภาษาเฉพาะกิจ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

2541.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาศาสตร์สังคม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. ภาษาในสังคมไทย: ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

Thailandproject. เรียนรู้ความหมายศัพท์กับ "พจนานุกรม". [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://www.vlovepeugeot.com/forum/index.php?topic=15476.0%3Bwap2>

[12 ธันวาคม 2559]